

2008 M. SPALIO 9 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: Gérard ONESTA

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio atidarymas

(Posėdis pradėtas 9 val.)

2. Gauti dokumentai: žr. protokolą

3. Sąjungos simbolių naudojimas Parlamente (naujasis Darbo tvarkos taisyklių 202a straipsnis) (diskusija)

Pirmininkas. - Kitas punktas – Carloso Carnero Gonzálezo pranešimas (A6-0347/2008), Konstitucinių reikalų komiteto vardu, dėl naujo 202a straipsnio dėl Parlamento naudojamų Sąjungos simbolių įtraukimo į Darbo tvarkos taisykles (2007/2240(REG)).

Carlos Carnero González, pranešėjas. – (ES) Gerb. pirmininke, sprendimas, siūlomas šiam Parlamentui, visų pirma yra politinis. Oficialus sprendimas, kurį mes turėtume priimti, nors ir labai svarbus, čia turi mažiausiai reikšmės.

Mes rengiamės iš dalies pakeisti Darbo tvarkos taisykles tam, kad oficialiai įtvirtintume tai, kas jau seniai veikia ir Europos Sąjungos institucijose įgyvendinama daugelį metų. Norėčiau nariams apie tai priminti.

Mes siūlome, kad Europos Sąjungos vėliava būtų naudojama ten, kur vyksta Europos Parlamento posėdžiai ir oficialiais atvejais, pavyzdžiui, steigiamųjų posėdžių metu arba priimant valstybių vadovus. Taip pat šiais atvejais mes siūlome atlikti himną, visuose mūsų rašytiniuose dokumentuose naudoti šūkį „Suvienijusi įvairovę“ ir švęsti Europos dieną.

Gerb. pirmininke, mes nesiūlome naudoti eurą kaip simbolį, nors jūs ir pritariate šiai minčiai. Vis dėlto, mūsų nuomone, euras yra puiki priemonė, geras įrankis, kuris neabejotinai mums padeda ekonominės krizės sąlygomis. Ką mes darytume be euro? Mums ir vėl gręstų konkurencinio valiutų devalvavimo pavojus, galintis parklupdyti mūsų ekonomiką tarptautinės finansų spekuliacijos akivaizdoje.

Pagrindinis mano pranešimo aspektas yra politinis. Jo esmė labai aiški: Sąjungos simboliai turi būti naudojami institucijoje, kuri labiau negu bet kuri kita atstovauja per 500 milijonams piliečių iš 27 valstybių narių. Tai reiškia, kad konstitucinis procesas, pradėtas 2002 m. kaip Europos konventas, toliau gyvuoja nepaisant dažnai iškylančių didelių kliūčių ir sunkumų.

Konventas, kurio nariu man teko garbė būti kartu su kitais šiandien čia esančiais garbingais Parlamento nariais, neturėjo abejonių ir pirmą kartą įtraukė ES simbolius į pirminius ES teisės aktus. Šitaip pagaliau baigta keista padėtis, kai pagrindinė teisės institucija nepripažino to, ką seniai pripažino visuomenė – simbolius.

Šiuo požiūriu sprendimas priimtas vienbalsiai, ir ratifikavimo procese niekas dėl to nekėlė abejonių; atvirkščiai, tai buvo viena iš tų nuostatų, kurioms Europos šalininkai pritarė labiausiai. Todėl turiu pasakyti, kad netikėta buvo tai, kad Tarpvyriausybėje konferencijoje, kurioje priimta Lisabonos sutartis, iš šio dokumento nuspręsta pašalinti bet kokią užuominą į Europos simbolius.

Tačiau tiesa yra ir tai, kad savo sprendimu šiandien mes galime ištaisyti šią klaidą. Žinoma, mes netaisome pirminės teisės, tačiau galime padaryti tai, kas nuo mūsų priklauso, siekdami labiau priartėti prie Sąjungos simbolių įteisavimo mūsų institucinėje sistemoje.

Simboliai išreiškia bendrą tikslą ir vertybes. Europos atveju tai yra noras sukurti visų piliečių Sąjungą, įtvirtinant vienybės, laisvės, demokratijos, teisingumo, lygybės ir solidarumo principus, kurie yra ne tik europinės, bet ir visuotinės vertybės.

Simboliai taip pat mums leidžia geriau suvokti, kas mes esame pasauliui, kuriame pagal juos mus atpažįsta. Prisiminkime, pavyzdžiui, tą jausmą, kurį mes jautėme atstovaudami Europos Sąjungai, išdidžiai vilkėdami rinkimų stebėtojo liemenę.

Be to, simboliai padeda mums prisiminti, iš kur mes atėjome, dieną, kai buvo pradėta rašyti mūsų vienybės, augimo ir laisvės istorija.

Europos Parlamento pirmininko kalba, pasakyta prieš keletą dienų Madride, apie istoriją ir jaunimą turi daug bendra su simboliais. Būtina priminti jaunimui, iš kur mes atėjome, kas mes esame ir kur mes einame. Simboliai tam ir yra reikalingi. Šie simboliai mus jungia, o ne skiria. Tai ne tik didelis gėris, bet ir nemažas pranašumas.

Gerb. Pirmininke, rašytojas Aldous Huxley teigė, kad svarbiausia ne pati patirtis, o tai, ką ji leidžia mums daryti. Tai tinka ir simboliams. Vėliava kasdieniniame mūsų gyvenime naudojama kaip mūsų vienybės simbolis.

József Szájer, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (HU) Gerb. pirmininke, lankantis Kijeve prieš Ukrainos užsienio reikalų ministeriją man teko matyti milžinišką trijų aukštų dydžio Europos Sąjungos vėliavą. Jei tokia pagarba šiam simboliui rodoma už Europos Sąjungos ribų, aš esu tikras, kad atitinkama pagarba šioms simboliams turėtų būti ir Europos Sąjungoje. Norėčiau pataisyti savo kolegą, kuris parengė puikų pranešimą šiuo klausimu. Taisyklė dėl Europos Sąjungos simbolių šiuo metu yra Europos teisėkūros *acquis communautaire* dalis: vėliava su dvylika žvaigždžių mėlyname fone, himnas *Odė džiaugsmui*, ilgamečiai valstybių ir vyriausybių vadovų susitikimai ir net Europos Parlamento būstinė Strasbūre, kur mes posėdžiaujame. Kitaip tariant, šiuo metu nėra reglamentavimo vakuomo, nes šiuo metu egzistuoja taisyklės dėl Europos Sąjungos simbolių naudojimo, nepriklausomai nuo to, ar jos įtrauktos į Lisabonos sutartį, ar ne.

Tuo pat metu svarbus šio pranešimo tikslas yra reguliuoti, ar mūsų pačių institucija, t. y. Europos Parlamentas, laikosi nustatytų standartų. Mano įsitikinimu, labai svarbus yra savo tapatybės suvokimas. Mes dažnai sakome, kad mūsų piliečiai nesuvokia Europos, nes ji yra pernelyg sudėtinga. Simboliai yra vienas iš būdų, padedantis jiems pasijusti arčiau Europos. Daug žmonių žavisi šiais simboliais, juos gerbia ir vertina, ir, kaip tikri europiečiai, čia, šiame Parlamente, mes turėtume nustatyti Europos Sąjungos simbolių naudojimo mūsų institucijoje taisykles. Dėkoju jums už dėmesį.

Costas Botopoulos, *PSE frakcijos vardu*. – (EL) Gerb. pirmininke, kodėl taip svarbu ir kam reikalinga diskusija, ypač šiuo metu, dėl Europos Sąjungos simbolių? Tam, mano nuomone, esama dviejų priežasčių. Pirmiausia mes, kaip Europos Parlamentas, turėtume, kaip mums įprasta, parodyti, kad ES – tai daugiau negu tiesiog teisės tekstai. Leiskite jums priminti, kad, kaip teigia pranešėjas, simboliai yra minimi Konstitucinėje sutartyje. Juos buvo bandoma ir šiuo metu toliau mėginama įtvirtinti instituciniu požiūriu. Kodėl? Todėl, kad jie įrodo, kad Europos Sąjunga remiasi ne privalomais teisės teksta, turinčiais trūkumų, ir nors jie yra būtini, skirtingoms tautoms gali būti sunkiai suprantami. Jie simbolizuoja ką kita: politinį projektą, Europos idėją. Todėl būtent ši jų prasmė ir turėtų likti tokia, ypač šiandien.

Kita priežastis yra tai, kas slypi už šių simbolių – simbolių simbolika, kitaip tariant, Europos vertybių idėja. Simboliai reiškia kaip tik tai: bendrus veiksmus, remiantis vertybėmis, kurios mums reikalingos labiau negu bet kada anksčiau.

Todėl, kai mes teigiame, kad dabartinė krizė – ir čia mes kalbame ne tik apie ekonomikos, bet ir institucinę ir moralinę krizę, kurią išgyvena Europa – yra šių sudėtingų laikų simbolis, aš manau, kad ES atsakas šiuo atveju turėtų būti vieningi veiksmai. Tai reikštų, kad mes turime potencialą kartu žengti į priekį.

Gana liūdnas, bet tinkamas šios dienos pavyzdys – Islandija. Ši šalis nepriklauso ES, tačiau yra taip prisilęgta ekonominių sunkumų, kad jos gyventojai rimtai svarsto galimybę, ar ir jiems netapus „idėjų Europos“ dalimi.

Anneli Jäätteenmäki, *ALDE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, Europos Sąjungos simboliai įkūnija mūsų vienybę, kurios mes pasiekėme ir kurią norėtume stiprinti ateityje. ES simboliai – vėliava, himnas ir šūkis plačiai naudojami visose valstybėse narėse ir oficialių renginių metu.

Šiandien mums taip gerai pažįstami Europos vėliava ir himnas buvo patvirtinti 1985 m. Milano Europos Vadovų Taryboje. Tuo metu ši vėliava buvo naudojama jau 30 metų. Vėliava simbolizuoja tobulumą, solidarumą ir Europos vienybę. Šūkis „suvienijusi įvairovę“ yra naujausias simbolis. Jis atsirado Europos Parlamento iniciatyva ir yra tarsi tam tikras Europos projekto apibrėžimas.

Vakar plenarinio posėdžio metu Ingrid Betancourt pareiškė, kad ji norėtų, kad Lotynų Amerikos šalys bendradarbiautų ir vienytųsi panašiai, kaip Europos Sąjunga. Aišku, kad mūsų simboliai reiškia tam tikrą tapatybę ir įrodo likusiam pasauliui, kad mes kartu galime daug nuveikti.

Nors aš tikiu šia vienybe ir manau, kad ji išliks ir ateityje, aš esu nusivylusi, kad daugeliu atvejų mes nebuvome vieningi. Pavyzdžiui, praėjusią savaitę Europos Sąjungos Tarybos pirmininkas N. Sarkozy pakvietė aptarti finansų krizę tik keturias valstybes nares. Įdomu, kad Europos Sąjungos Tarybos pirmininkas ignoruoja Europos Sąjungos solidarumą ir vienybę. Šis veiksmas – kaip ir visi kiti panašaus pobūdžio veiksmai – tarnauja tik tam, kad mus atskirtų, o ne suvienytų. Ironiška, kad mes didžiuojamės savo vienybe ir solidarumu, tačiau tuo pat metu Sąjungos pirmininkas renkasi favoritus sprendžiant šiuo metu svarbiausią klausimą.

Aš tikiuosi, kad vėliavos, himno ir šūkio naudojimas mums primins vertybes, kurios yra itin svarbios Europos Sąjungai. Tačiau tuo pat metu būtina prisiminti, kad svarbiausia yra mūsų poelgiai.

Bogdan Pęk, *UEN frakcijos vardu.* – (PL) Gerb. pirmininke, kaip nurodė pranešėjas, ši diskusija savo pobūdžiu yra politinė ir vyksta ypatingomis politinėmis sąlygomis. Aš sutinku su kalbėjusiais prieš mane, kad Europos Sąjunga patiria vertybių krizę, todėl didžiausią dėmesį reiktų skirti būtent vertybėms. Simbolių naudojimas pažeidžiant šiuo metu galiojančius įstatymus negali pakeisti šių vertybių. Minėti simboliai buvo atmesti tarpvyriausybėje konferencijoje, kurioje buvo priimta Lisabonos sutartis. Vis dėlto Parlamentas šiandien bando ir vėl juos patvirtinti. Šitaip Parlamentas pažeidžia principus, pagal kuriuos valstybėms narėms teisiškai privalomos yra tik tos priemonės, kurios numatytos pagal Sutartį.

Toks metodas įgyvendinti teisiškai privalomas priemones yra nepriimtinas. Jis pažeidžia pagrindinį principą, kuriuo remiasi Europos Sąjunga, apimančią besąlygišką tarptautinių teisės normų ir susitarimų laikymąsi. Tai reiškia nuostatos, atmetos Europos sutartimi, įvedimą ir priemones, kuriomis per užpakalines duris siekiama įgyvendinti pseudo valstybės, kuri vadinama Europa, principus.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Gerb. pirmininke, aš visiškai pritariu parlamentinei iniciatyvai dėl vėliavos ir himno. Europos Sąjungai šie simboliai būtini, nes jie suartina Europos Sąjungą su jos piliečiais ir formuoja tapatybę, todėl būtinas oficialus jų pripažinimas. Šiomis sąlygomis mūsų sprendimas šiandien, nors ir nėra esminis, tačiau reikšmingas žingsnis grįžtant kiek įmanoma greičiau į įprastą vėžes.

Himno ir vėliavos pašalinimas iš Sutarties teksto – apie kurį aš esu išsamiai informuota – yra barbariškas veiksmas, nukreiptas prieš Europos Sąjungą, dėl kurio galutinė atsakomybė tenka tiems, kurie paskatino jo imtis. Šitaip mes netiesiogiai padėjome tokiems veikėjams kaip Ganley, Klausas ar Haideris: mes tarsi pritarėme jų nacionalistiniams šūkiams apie Europos „valstybę“, nukreiptiems prieš Europos integraciją.

Tai tik viena monetos pusė. Yra ir kitas klausimas, kuris kelia mums ne mažesnę susirūpinimą. Europos Sąjungos piliečiams nereikalingas ažiotažas dėl vėliavų ir himnų Briuselyje. Jiems reikalinga socialinė ir demokratinė Europos Sąjunga, galinti veiksmingai apsaugoti nuo neigiamų globalizacijos padarinių. Reiktų atsakyti į klausimą, ką ir kaip saugo Europos Sąjunga – žmones ar rinkas? Piliečiai laukia veiksmų, nukreiptų prieš atlyginimų mažinimą, socialinį ir mokesčių dempingą ir spekuliacinį kapitalizmą, kurį skatina finansų žonglieriai. Politinė Europos Sąjunga reikalinga siekiant būtent šių, o ne kitų tikslų.

Hanne Dahl, *IND/DEM frakcijos vardu.* – (DA) Gerb. pirmininke, aš svarstau, ar šiame Parlamente kas nors dar prisimena, kada Konstitucija buvo pakeista į Lisabonos sutartį atmetus ją referendumuose Nyderlanduose ir Prancūzijoje? ES simbolių atsisakyta, nes buvo manoma, kad ES piliečiai ypač skeptiškai vertina Konstitucijos tikslą paversti ES tam tikra valdymo forma. Dabar Europos Parlamentas – kuris žinoma yra vienintelė ES institucija, tiesiogiai renkama piliečių – bando juos įvesti dar kartą. Tai primena demokratijos parodiją, vykdomą institucijų, kai nepaisoma nuomonės tų, kuriems jos atstovauja. ES turėtų tarnauti piliečiams, o ne piliečiai ES. Dėl šios priežasties nederėtų pirmiausia šalinti simbolius, tarsi atsižvelgiant į piliečių norus, o po kelių mėnesių vėl viską grąžinti į savo vietas.

Šiuo požiūriu aš norėčiau pasakyti, kad mano, kaip Europos Parlamento nario, savigarba neleidžia tam pritarti. Mes negalime sau leisti tokių veiksmų ir pagarsėti tuo, kad apgaudinėjame piliečius. Aš norėčiau paraginti visus, turinčius bet šiek tiek pagarbos juos rinkusiems rinkėjams, balsuoti šiandien prieš šį pasiūlymą.

Jim Allister (NI). - Gerb. pirmininke, šiam Parlamentui simboliai reikalingi dėl vienos priežasties – dar labiau sustiprinti savo ego, prisidengiant ES valstybės regalijomis.

Aš galiu pasiūlyti kur kas geresnį himną ir vėliavą, todėl nenoriu jų pakeisti į neskoningus eurofederalizmo žaisliukus. *Odė džiaugsmui* turi gražią melodiją, kaip ir, tarkime, *Jingle Bells*. Tačiau ji yra tokia pati fantazija,

siekianti įteigti, kad, pavyzdžiui, ES yra didelis gėris. Tačiau kitaip negu *Jingle Bells* ji kenkia valstybių narių nacionaliniam suverenumui ir teisei kiekvienai valstybei pačiai spręsti savo likimą.

Vėliavos, kurią mes pasiėmėme iš Europos Tarybos, reikšmės nežino net jos didžiausi šalininkai. AFCO komitete mes įvairiai, tačiau nesėkmingai, bandėme aiškinti vėliavos ir žvaigždžių reikšmę.

Šis pasiūlymas yra nepasotinamo eurofilų fanatizmo išraiška. Dar nenudžiūvus rašalui po Lisabonos sutartimi, į kurią šie simboliai sąmoningai nebuvo įtraukti, Europos Parlamentas primygtinai reikalauja, kad jiems vis tiek būtų suteiktas oficialus statusas.

Mano rinkėjai nepageidauja ES vėliavos ir ES himno. Jie nori teisės pasakyti „taip“ arba „ne“ Lisabonos sutarčiai, dėkoju!

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Gerb. pirmininke, aš norėčiau papasakoti istoriją apie jūsų tėvynainį, kurio Prancūzijos revoliucijos metu sankiulotas gatvėje priekaištaudamas paklausė: „Kodėl tu nenešioji *Trispalvės*, revoliucijos simbolio?“ Jis atsakė, kad nėra reikalo rodyti išorėje tai, ką jis nešioja savo širdyje.

Aš esu vienas iš tų, kurie, pirmiausia iš kuklumo, kaip ir dera tikriems ispanams, nerodo išorėje savo jausmų. Vis dėlto tai nereiškia, kad aš nejaučiu susijaudinimo, kai matau Europos vėliavą Liublianai rotušėje arba susitikime Yvelines su kolega Pierru Lequilleru, girdėdamas po *Marseljetės* Europos himną. Taip pat ir tuomet, kai laikraštyje skaitau, kad įteikus Asturijos princo prizą bulgarui Svetanui Todorovui, jis pasakė, kad „suvienijusi įvairovę“ yra būtent tai, ką šiandien reiškia būti europiečiu.

Aš nesu vienas iš tų riboto, siauro mąstymo žmonių, kurie mano, kad Europos vėliava konkuruoja su nacionaline vėliava arba kad Europos himnas siekia pakeisti nacionalinį himną. Tai, gerb. pirmininke, būtų paprasčiausiai juokinga.

Simboliai rodo, kad mes esame bendruomenės dalis; jais jokių būdu nesiekama niekaip pakenkti mūsų šalims. Jie nurodo pridėtinę vertę, bendrą mums ir kitiems Europos valstybių narių gyventojams.

Todėl aš manau, kad Carlos Carnero González, kurį aš sveikinu, ir Konstitucinių reikalų komiteto iniciatyva yra teisinga. Tai iniciatyva, kuri tuo metu, kai mes – mūsų šviesios atminties kolegos Bronisłovo Geremeko žodžiais bandome „susiūti dvi Europas“, įrodo Europos piliečiams, kad mūsų vertybės yra tos pačios. Šioms vertybėms išoriškai, be viso kito, nors ir ne išimtinai tik per juos, ir yra reikalingi simboliai.

Todėl Europos liaudies partijos ir Europos demokratų frakcija balsuos už šį pasiūlymą, siekiant iš dalies pakeisti Darbo tvarkos taisykles. Kitą kartą, klausantis „Odės džiaugsmui“ šiame Parlamente, man, tikiuosi, kaip ir kitiems ne kartą ir vėl suvirpės širdis.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Simboliai jausmams yra tas pat, kas alegorija minčiai. Ši spalvinga Emile Auguste Chartier citata apibūdina simbolių reikšmę Europos Sąjungai. Europą mums primena L. van Bethovenio Devintoji simfonija arba Europos diena gegužės 9 d. Tai konkreti vertybių, kuriomis remiasi Europa, išraiška, kuri yra lengvai suprantama 500 milijonų Europos piliečių.

Įtraukiant šią taisyklę į Parlamento darbo tvarkos taisykles, mūsų kolega Carlos Carnero González, kurį aš sveikinu, atliko puikų darbą, turintį politinę reikšmę. Politikos be simbolių negali būti! Himnas, vėliava ir šūkis suteikia galimybę piliečiams, gyvenantiems ir dirbantiems Europoje save laikyti Europos, „suvienijusios įvairovę“, dalimi. Šių simbolių naudojimas visais lygmenimis ir visose institucinėse srityse leidžia užtikrinti, kad tai nuolat primins Europą įkvepiančias vertybes.

Vis dėlto šiandien aš norėčiau pabrėžti, kad Europa išgyvena pasitikėjimo krizę ir būtina žvelgti toliau už šių simbolių ir drauge siekti sukurti stiprų tapatybės jausmą.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, simboliai – vėliava, himnas, bendra valiuta ir šventės – būdingi valstybingumo ženklai. Tai buvo priežastis jų atsisakyti derybų dėl Lisabonos sutarties metu. Būtų dviveidiška, jei sprendimas dėl grąžinimo būtų priimtas vienoje Europos institucijų. Europos Parlamentas yra teisės aktų leidybos institucija. Ji neturėtų parodyti, kad jai priimtina ieškoti kelių, kaip būtų galima apeiti ankstesnius tarpvyriausybinius susitarimus. Parlamentas turėtų veikti kaip demokratijos ir teisinės valstybės sergėtojas. Europos Parlamentas bando prikelti anksčiau atmestus simbolius, bet tai yra anachronizmas. Galima suprasti, kodėl kiekviena institucija norėtų naudoti konkrečius simbolius. Šiuo atveju vis dėlto reikėtų atsižvelgti į tai, kad, kaip nurodė pranešėjas, tai apima platesnę politinę dimensiją. Todėl šiam veiksmui nereikėtų pritarti.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Gerb. pirmininke, kaip buvo minėta, bendri simboliai – himnas, vėliava, šūkis – pašalinti iš konstitucinės sutarties, pakeitus ją į Lisabonos sutartį. Kai kurie Lisabonos sutarties šalininkai net teigė, kad tai įrodo, jog mes išsiklausėme į visuomenės abejones. Kai kuriose valstybėse pusiau konstitucinių simbolių pašalinimas buvo priežastis teigti, kad nereikia rengti referendumo dėl Lisabonos sutarties. Pavyzdžiui, Danijos vyriausybės dokumente Danijos gyventojams nurodoma, kad Lisabonos sutartimi, cituojų: „bus apsivalyta nuo simbolių nuostatų dėl ES himno, šūkio ir vėliavos“.

„Bus apsivalyta“! Mes galėtume paklausti, koks skirtumas. Atsakymas būtų: „Jokio“. Atsakyme į mano klausimą Komisija teigia, kad tai, jog simboliai neminimi Sutartyje, neturi jokios įtakos jų statusui. „Neturi jokios įtakos jų statusui“! Dabar Parlamentas norėtų žengti dar vieną žingsnį. Galbūt kažkas mano, kad plačiau naudojami simboliai sukeltų didesnę entuziazmą ES. Galbūt kas nors mano, kad simboliai padėtų pridengti tai, kad žmonės iš jų neturi visiškai jokios naudos. Aš asmeniškai taip nemanau. Tai tik dar vienas pavyzdys daugeliui piliečių, kad ES elitas daro, ką nori. Tai visiškai netinkamas signalas, ir aš nemanau, kad mes turime priimti šį pasiūlymą.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, aš mažiau, koks tikrasis šio pranešimo tikslas ir ko siekiama norint pakeisti Darbo tvarkos taisykles. Anot aiškinamosios dalies, tai, kad jie neištraukti į Lisabonos sutartį nereiškia, kad institucijoms draudžiama juos naudoti, tad kodėl jų naudojimas turėtų būti įtvirtintas šio Parlamento darbo tvarkos taisyklėmis?

Ši diskusija turėtų vykti Europos Konstitucijos ir referendumo, kuriame ji buvo atmesta, kontekste. Simboliai nebuvo įtraukti į Sutartį sąmoningai, nes, pavyzdžiui, olandai nenori turėti nieko bendra su Europos „valstybe“ ir išoriniais jos valstybingumo atributais. Nyderlandai jau ratifikavo Lisabonos sutartį. Ką mes darome dabar? Mes vis tiek bandome įtvirtinti simbolių naudojimą per užpakalines duris.

Šis darbo tvarkos taisyklių pakeitimas nėra būtinas. Tai faktiškai yra nereikalinga provokacija, ignoruojant Nyderlandų ir apskritai visos Europos rinkėjus, kurie nenori turėti nieko bendra su viršvalstybiniu Europos dariniu. Štai taip, ponios ir ponai!

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Vakar čia, plenariniame posėdyje, skambant Europos Sąjungos himnui, gal atsitiktinai, pravirko Ingrid Betancourt. Himnas įprasmina kolektyvinę patirtį ir atmintį. Kiekvienas žmogiškasis projektas turi simbolinę prasmę, pradedant žodžiais, kuriais bandoma suvienyti Europos piliečius, baigiant politinio atstovavimo ritualais, kuriais mes suskirstomi į kairę ir dešinę pagal parlamentines diskusijas. Negali būti istorijos be simbolių.

Todėl mums reikalingi žodžiai, vėliava, himnas arba šūkis. Universalus Europos projektas negali įsitvirtinti kolektyvinėje sąmonėje be simbolių magijos, nes simboliai apibūdina ne tik realų pasaulį, bet ir pasaulį, kurį mes norime turėti. Jie susieja mūsų giliausią motyvą ir mūsų emocijas. Jie vertingi tuo, kad apibūdina tapatybę ir ją įprasmina. Didysis Europos projektas, pagrįstas transcendentiniu žmogaus orumo supratimu, atsiveriančiu pasauliui, įteisinantis pagrindines žmogaus teises, negali išsiversti be simbolinės dimensijos. Europos kultūra ir istorija turtinga simbolių. Politikai to negali ignoruoti, nes politika yra susijusi su žmogiškąja dimensija, taip pat ir atsižvelgiant į tai, kas idealu ir kilnu.

Richard Corbett (PSE). – Gerb. pirmininke, aš esu šiek tiek nustebejęs dėl šios audros stiklinėje, kurią kai kuriuose sluoksniuose sukėlė Darbo tvarkos taisyklių pakeitimas. Mes žinome, kad valstybės narės prieš kurį laiką nusprendė neištraukti Europos vėliavos ir himno į Sutartį. Jie nusprendė nesuteikti jiems šio statuso, išlaikant dabartinį.

Koks yra dabartinis statusas? Šiuos simbolius Europos institucijos paprasčiausiai pripažįsta. Europos Vadovų Taryba priėmė šį sprendimą dar 1985 m. Beje, tuo metu Europos Vadovų Tarybai vadovavo M. Thatcher. Matau kai kuriuos jos gerbėjus dabar ginčijant jos sprendimą. Turiu pasakyti, kad ir aš pats šiek tiek abejoju dėl simbolio, kuris, M. Thatcher pritarimu, pasirinktas kaip Europos Sąjungos vėliava. Vis dėlto visų partijų kompromiso ir bendro sutarimo dvasia aš nusprendžiau jam pritarti.

Statusas, kuris suteikiamas vėliavai ir himnui – pripažinimas institucijose. Vis dėlto tai yra tam tikras nukrypimas. Mes, Europos Parlamentas, niekada neįteisino jų savo Darbo tvarkos taisyklėse. Būtų gana logiška, kad mes mėgintume tai pakeisti ir įtraukti į Darbo tvarkos taisykles nuorodą į vėliavą.

Kaip galima kelti tiek triukšmo dėl tokio akivaizdaus dalyko – dėl tokios įprastos procedūros, kuria atsižvelgiama į valstybių narių sprendimą neištraukti jų į Sutartį. Tačiau euroskeptikų veiklos metodai – taip pat ir mano šalyje – visuomet buvo keistoki. Tiek metų naudojame vėliavą – tereikėjo matyti Europos sirgalius golfo turnyre Ryder taurei laimėti, kai žmonės, tarp jų, tikriausiai, ir konservatyvių pažiūrų euroskeptikai,

nepaleido iš rankų Europos vėliavos – iš tikrųjų šiek tiek juokinga kelti tiek triukšmo dėl šio pagrįsto mūsų Darbo tvarkos taisyklių pakeitimo.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, kaip jau minėjo tie, kurie kalbėjo prieš mane, Europos Sąjungos simboliai egzistuoja daugybę metų. Ko mes šiame Parlamente siekiame norėdami pakeisti Darbo tvarkos taisykles? Mes pabrėžiame tai, kas vadinama tinkamu simbolių naudojimu, kaip tai daroma kitose organizacijose.

Deja, sulaukėme nepagrįstos reakcijos iš valstybių narių ir iš Europos piliečių. Taip reagavo valstybių narių atstovai, kurie mano, kad ES simbolių naudojimas galėtų sukurti viršvalstybinį darinį. Ar simbolių naudojimas pats savaime iš tikrųjų sukurtų viršvalstybinį darinį, kaip tai teigia kai kurios valstybės narės?

Sakoma, kad tai pakenktų kai kurių tautų ir valstybių dvasinei būklei. Tenka tik apgailestauti, jei „nacionalinė garbė“ yra tokia silpna ir jai pakenktų Europos Sąjungos valstybinė simbolika. Šie argumentai jau yra girdėti Europos Parlamente.

Kitas klausimas. Jei kai kurių valstybių narių piliečiai su tokiu nepakantumu reaguoja į šiuos simbolius, kaip jie gali ir toliau likti ES sudėtyje? Tai yra prieštaravimas.

Europos Parlamentas yra teisingas, siekdamas oficialiai įteisinti šių simbolių naudojimą. Tuo norima pasakyti, kad ES turėtų siekti tolesnės pažangos naudojant šiuos simbolius tam, kad būtų visiškai užbaigtas Sąjungos formavimo procesas, kuris leistų jai vaidinti ir atitinkamą vaidmenį. Jos vaidmuo – atstovauti tam tikriems principams ir vertybėms pasaulyje.

György Schöpflin (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, mes dažnai girdime nuomonę, kad simboliai nieko nereiškia, o Europos Sąjunga neturėtų rūpintis tokiais nereikšmingais klausimais. Šiuo argumentu siekiama įteigti, kad Europos Sąjunga turėtų būti susirūpinusi tik tokiais pirmaeilės reikšmės klausimais, kaip užimtumas ir prekyba.

Šis požiūris yra visiškai klaidingas ir netinkamai interpretuojama simbolių reikšmė. Atidžiau pažvelgus į tai, kaip dirba institucijos, pasidaro aišku, kad kiekviena institucija turi savo simbolius. Šie simboliai žmonių akyse atspindi institucijos esmę. Be institucijų demokratinės politikos priemonės negalimos.

Todėl simboliai yra būtini demokratijos, kurią ES laiko savo svarbiausia tapatybės dalimi, sąlygomis. Be to, jei simboliai būtų nereikalingi, kaip teigia jų priešininkai, tuomet iš kur toks pasipriešinimas? Europos Parlamentas, kaip pagrindinė demokratinė Europos Sąjungos institucija, gali pagrįstai skatinti Europos simbolių naudojimą kaip priemonę suartinant Europą su jos rinkėjais. Tie, kurie prieštarauja Europos simbolių naudojimui, faktiškai kelia demokratijos poreikio Europos Sąjungoje klausimą.

Galima teigti, kad šis sunkus krizės laikotarpis nėra tinkamas Europos simbolių klausimui svarstyti. Galbūt, tačiau dėl to visuomet galima ginčytis. Ilgalaikėje perspektyvoje nesvarbu, ar Europos Parlamento arba Europos Sąjungos simbolių klausimas bus svarstomas dabar ar vėliau. Todėl aš visiškai pritariu šiam svarbiam ir įtikinamai parengtam pranešimui.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, mūsų bičiuliai federalistai neturėtų naudotis M. Thatcher figūra gindami savo požiūrį. Ji nepritartų įvykiams, kurie dabar vyksta Europos Sąjungoje.

Mes girdėjome, kad simboliai yra svarbūs, tačiau mus bandoma įtikinti tuo, kad Europos Sąjunga nesiekia tapti viršvalstybiniu dariniu nepaisant to, kad kiekviena rezoliucija ir teisės aktu šiame Parlamente būtent šito siekiama. Žinoma, Konstitucija yra ypatingas pavyzdys. Ji buvo atmesta ir dar kartą pasirodė Lisabonos sutarties pavidalu.

Siekdami priimti Lisabonos sutartį, nacionaliniai derybininkai nusprendė, kad tam tikros konstitucijos dalys, pavyzdžiui, dėl vėliavos ir himno gali būti traktuojamos kaip pažeidžiančios valstybingumą ir todėl jų turėtų būti atsakyta.

Iš tikrųjų, britų vyriausybės ministrai panaudojo šį argumentą, norėdami įtikinti žmones pritarti Lisabonos sutarčiai, nes ji neva skiriasi nuo Konstitucijos.

Mano rinkėjai Rytų Anglijoje nenori nei Konstitucijos, nei Lisabonos sutarties ir tikrai nenori Europos valstybės. Aš manau, kad mėginimas priimti arba suteikti oficialų pobūdį šiems simboliams yra nesiskaitymas su rinkėjais.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Europos Sąjungos simboliai užtikrina, kad jos tapatybė yra reali ir gali būti svarbus veiksnys palaikyti ryšius su visuomene ir jos emociniam požiūriui į Europos Sąjungos institucijas.

Europos Parlamentas pripažino ir patvirtino šiuos Sąjungos simbolius: vėliavą, kurią sudaro apskritimas iš dvylikos auksinių žvaigždžių mėlyname fone, himnas – „Odė džiaugsmui“ iš L. van Bethoveno Devintosios simfonijos ir šūkis „Suvienijusi įvairovę“. Vėliava iškeliama Europos Parlamento pastatuose ir oficialių renginių metu. Simbolių naudojimo Europos Parlamente reguliavimas Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklėse yra politinis laimėjimas.

Gegužės 9 d. Europos Parlamentas mini Europos dieną. Aš siūlau Europos Parlamente organizuoti metinį kūrybinį konkursą, kuriame jaunuoliai galėtų parodyti, kaip jie mato Europos ateitį ir ypač kaip įsivaizduoja savo indėlį ją kuriant.

Marios Matsakis (ALDE). - Gerb. pirmininke, europinės Kipro salos dalies šiaurėje, Kyrenia kalnų masyve, matyti didžiulė vieno kilometro ilgio Turkijos vėliava. Faktiškai visoje šiaurinėje Kipro salos dalyje matome daugybę Turkijos, o ne Europos sąjungos vėliavų. Tai yra simboliška ne Europos vienybės, o Turkijos kariuomenės įvykdyto mažos ES valstybės narės padalijimo požiūriu.

Vykstant ES ir Turkijos stojimo deryboms ir taikos deryboms Kipre, ES turėtų taikyti griežtą reikalavimą Turkijos vyriausybei pašalinti savo kariuomenę ir šį ženklą iš Kipro ir leisti laisvai ES vėliavai plevėsuoti šiame ES kampelyje. ES vėliava Kipre simbolizuoja vienybę. Turkijos vėliava simbolizuoja padalijimą.

Padėkime kiek įmanoma greičiau iškelti ES vėliavą visoje Kipro teritorijoje.

Andrew Duff (ALDE). - Gerb. pirmininke, aš manau, kad ypač keista – ir galbūt net tragiška, – kad simbolius kritikuoja žmonės iš buvusių komunistinių Vidurio ir Rytų Europos šalių. Mes prisimename, kad šias vėliavas žmonės laikė rankose demonstracijose Taline, Rytų Berlyne ir Budapešte. Mes prisimename himną, kuris skambėjo prie Brandenburgo vartų. Tai nėra reglamentuota Parlamento darbo tvarkos taisyklėse, tai įkvėpta piliečių širdžių ir emocijų. Šie simboliai yra ženklai, kurie simbolizuoja taiką ir solidarumą.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Gerb. pirmininke, aš norėčiau pateikti klausimą tiems, kurie teigia, kad simboliai ir himnai yra būtini valstybės atributai.

Miestas, kuriame aš gyvenu – Madridas – turi savo, Madrido vėliavą ir bendruomenę, kurioje aš gyvenu, – Madrido bendruomenė – turi savo vėliavą ir himną. Ar taip yra todėl, kad jos yra valstybės? Ar jos turi ambicijų tapti valstybėmis? Ar tie, kurie teigia, kad vėliavos ir himnai būtinai yra nacionaliniai simboliai, norėtų atsisakyti vietos ir regioninių vėliavų naudojimo?

Norėčiau, kad mano kolegos Parlamento nariai man atsakytų.

Pirmininkas. - Regbio klubas, kuriam aš priklausau taip pat turi vėliavą!

Richard Corbett (PSE). - Gerb. pirmininke, norėčiau šiek tiek papildyti tai, ką pasakė Méndez de Vigo, Tarptautinis olimpinis komitetas taip pat turi vėliavą ir himną. Atsižvelgiant į tai, ką sako britų konservatoriai, galiu daryti išvadą, kad pagal jų apibrėžimą Tarptautinis olimpinis komitetas taip pat yra valstybė.

Carlos Carnero González, pranešėjas. - (ES) Gerb. pirmininke, pradėsiu padėkodamas visiems kalbėjusiems šioje diskusijoje, nors aišku, kad su kai kuriais iš jų aš atvirai nesutinku.

Simbolius gali turėti ne tik valstybė. Šiame mūsų vystymosi etape simboliai nereiškia konfrontacijos, kovos arba prieštaravimų. Jie yra priemonė perduoti idėjas arba suvienyti žmones vertybių pagrindu. Būtent tai reiškia mūsų vėliava, mūsų himnas, mūsų šūkis ir Europos diena.

Tarpvyriausybėje konferencijoje Sutartyje teko atsisakyti simbolių prieš didžiosios daugumos valią. Ši didžioji dauguma norėjo išsaugoti Konstitucijos esmę, o ne likti įkaitais tų, kurie kėlė klausimą ne tik dėl simbolių, bet ir poreikio toliau siekti politinės sąjungos. Dėl šios priežasties 16 valstybių, tarp jų ir mano atstovaujama valstybė narė, paskelbė pareiškimą, kuriame teigiama, kad simbolių naudojimas yra oficialus gyvenimo faktas, ir, svarbiausia, turėtų būti palankiai vertinamas.

Niekas nekėlė klausimo dėl Europos Sąjungos simbolių referendume, kai Sutartis nebuvo ratifikuota. O jeigu rimtai: ar galima teigti, kad olandai ir prancūzai balsavo prieš Konstituciją todėl, kad joje kalbama apie Sąjungos simbolius? Aš, pavyzdžiui, tikrai negaliu to teigti, nors aktyviai dalyvavau kampanijose Prancūzijoje. Daugeliui žmonių, manau, buvo svarbesnės kitos priežastys, o ne simboliai.

Žinoma, aš jaučiuosi esąs ispanas ir europietis, ir tai vienas kitam netrukdo. Tai reiškia, kad kai aš matau savo šalies vėliavą ir Europos vėliavą su 12 žvaigždžių, mano įsitikinimas, kad abi šios tapatybės yra man vienodai artimos, tik stiprėja. Kai aš matau Tarybos pirmininką su Prancūzijos vėliava ir Europos Sąjungos vėliava, aš taip pat jaučiu pasididžiavimą.

Aš džiaugiuosi, kai mane, kaip ir daugelį iš jūsų, kaip humanitarinių arba rinkimų stebėjimo misijų dalyvių atpažįsta pagal vėliavą ir jai ploja. Būtų kvaila atsisakyti to, ką kiti draugiškai ir su džiaugsmu sveikina.

Pirmininkas. - Diskusija baigta.

Balsavimas įvyks šiandien 11.00 val.

Rašytiniai pareiškimai (142 straipsnis)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), raštu. – Europos Sąjunga, be jokios abejonės, šiuo metu yra kryžkelėje, ji sprendžia sudėtingus klausimus, kurie gali sustabdyti Europos integracijos procesą. Europos Sąjungos simboliai yra svarbi sudėtinė šio proceso dalis, formuojant teigiamą tapatybę europiniu lygmeniu, papildanti, tačiau ne pakeičianti valstybių narių nacionalines tapatybes.

Tenka apgailestauti, kad dėl demokratijos deficito, su kuriuo šiuo metu susiduria Europos Sąjunga, Europos Sąjungos simboliai nebuvo įtraukti į atmetą Lisabonos sutartį. Teiginys, kad jų įtraukimas į Lisabonos sutartį nereikalingas, pasirodė esąs neteisingas, nes jie niekaip nekenkia pagrindinėms sąvokoms, kuriomis remiasi ES.

Todėl siekiant artimiausiu metu įgyti didesnę gyventojų paramą ir atsižvelgiant į įsipareigojimus Europos Sąjungai, šiuos simbolius būtina išlaikyti ir pritaikyti, siekiant geriau susieti Europos Sąjungos institucijas ir sprendimų priėmimo procesą su demosu.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Aš pritariu, kad Darbo tvarkos taisyklėse būtų oficialiai minima Europos Sąjungos vėliava, Europos himnas *Odė džiaugsmui*, Europos diena gegužės 9 d. ir šūkis „Suvienijusi įvairovę“. Ši parama nemažina mano įsipareigojimų ir lojalumo mano paties šaliai, Anglijai, kurioje aš gimiau, buvau išauklėtas, mokiausi ir gyvenu iki šiol.

Aš atmetu požiūrį, kad galima būti lojaliam tik vienam regionui. Aš didžiuojuosi tuo, kad esu iš Forest of Dean, esu iš Anglijos ir esu europietis.

Genowefa Grabowska (PSE), raštu. – (PL) Simboliai gali būti emocinio prisirišimo prie organizacijos arba šalies ženklas. Vėliavos arba šūkiai, himnai ir net monetos padeda mums tiesiogiai susitapatinti su tam tikra šalimi arba organizacija. Europos Sąjunga, žinoma, taip pat naudoja šios rūšies simbolius, formuojančius tapatybę ir kuriančius emocines sąsajas.

Vėliava su 12 auksinių žvaigždžių mėlyname fone, „Odė džiaugsmui“ iš L. van Bethovenio Devintosios simfonijos, gegužės 9 d. švenčiama Europos diena ir euras, kuris yra oficiali 15 valstybių narių valiuta, seniai laikomi pripažintais ir priimtinais simboliais. Iš pradžių jie buvo bendrijų, vėliau tapo Europos Sąjungos simboliais. Kartu su Sąjungos šūkiu „Suvienijusi įvairovę“ šie simboliai apibūdina Europos projekto esmę.

Kaip šio susirinkimo dalyvė aš labai apgailestauju, kad Sąjungos simboliai nebuvo įtraukti į Europos Konstituciją. Į juos žiūrima kaip į valstybinius simbolius, todėl jie buvo išbraukti iš Lisabonos sutarties. Vis dėlto aš manau, kad dėl to jie neprarado patrauklumo Europos piliečiams. Šie simboliai ir toliau atstovauja vertybėms, kuriomis remiasi Europos Sąjunga. Jie simbolizuoja Europos piliečių bendrumą.

Todėl būtų teisinga teigti, kad naudoti Europos simbolius buvo pasiūlyta būtent Europos Parlamente.

4. „Kartu sveikatos labui, 2008–2013 m. ES strateginis požiūris“ (diskusija)

Pirmininkas. - Kitas klausimas yra Alojzo Peterles pranešimas (A6-0350/2008), Aplinkos apsaugos, visuomenės sveikatos ir vartotojų apsaugos politikos komiteto vardu, dėl baltosios knygos, pavadintos „Kartu sveikatos labui, 2008–2013 m. ES strateginis požiūris“ (2008/2115(INI)).

Alojz Peterle, pranešėjas. – (SL) Šis pranešimas liečia visus – pacientus ir sveikus žmones. Sveikata yra vienas pagrindinių socialinių ir politinių klausimų, tiesiogiai susijusių su Europos Sąjungos ateitimi. Sveikatos reikšmė ekonomikai aiškiai apibūdinta Lisabonos strategijoje. Sveikata – didžiausias žmogaus turtas. Sveikatai kyla vis didesnis pavojus dėl nerimą keliančių tendencijų, ypač dėl didėjančio gyventojų, sergančių vėžiu,

širdies ir kraujagyslių ligomis, cukriniu diabetu ir nutukimu skaičiaus ir nepaisant gydomosios medicinos pasiekimų, Be to, atsiranda ir naujų iššūkių – visuomenės senėjimas, klimato kaita, maisto kainų augimas ir pagaliau globalizacija.

Kalbėta apie pandemijas ir biologinio terorizmo pavojų. Pasaulio sveikatos organizacija paskelbė, kad artimiausiais metais laukiama vėžio pandemijos protrūkio ir apie didesnę negu bet kada anksčiau pacientų ir medicinos darbuotojų judumo poreikį. Sveikatos sistema ir jos finansavimas tampa vis sudėtingesnis. Pastaraisiais metais vaistų kainos didėjo sparčiau negu bendros išlaidos sveikatai, ir tai kelia visuomenės susirūpinimą dėl sveikatos apsaugos skirtumų ir sveikatos sistemų tvarumo.

Piliečiams nerimą kelia nepakankamas aprūpinimas sveikatos paslaugomis. Jie nesidomi diskusijomis dėl kompetencijos, jie pirmiausia norėtų būti sveiki. Jiems taip pat nerimą kelia dideli sveikatos apsaugos skirtumai tarp valstybių narių ir jų viduje. Išgyvenusių nuo vėžio pacientų skaičius naujosiose ir senosiose valstybėse narėse skiriasi taip, kad jau galima kalbėti apie geležinę uždangą sveikatos apsaugos srityje. Tai viena iš priežasčių, kodėl Europos Sąjungos politikos darbotvarkėje būtina skirti didesnę dėmesį sveikatai. Mes kalbame ne apie ką kita, bet apie išgyvenimą. Todėl čia reikalingas bendras strateginis požiūris.

2007 m. pabaigoje Europos Komisija patvirtino sveikatos strategiją „Kartu sveikatos labui, 2008–2013 m. ES strateginis požiūris“. Ši strategija parengta valstybių narių ir Sąjungos, stengiantis vykdyti įsipareigojimą atsižvelgti į bendrąsias sveikatos politikos vertybes ir principus, siekiant užtikrinti sąlygas piliečiams realizuoti jų teises ir įsipareigojimus asmens sveikatos apsaugai visą gyvenimą, jų dalyvavimui priimančioms sprendimus ir pritaikant sveikatos apsaugą pacientų poreikiams, mažinant sveikatos apsaugos skirtumus tarp įvairių socialinių grupių, valstybių narių ir jose esančių regionų, laikant investicijas į sveikatos apsaugą ekonominės plėtros sąlyga ir integruojant sveikatą į įvairaus lygmens politikos priemones.

Akivaizdu, kad sveikatos sektoriui reikalingas ilgalaikis strateginis ir išsamus požiūris ir visų pagrindinių dalyvių bendradarbiavimas valstybių narių ir Europos Sąjungos lygmeniu. Jei mes norime tobulinti bendradarbiavimą, būtina nuspręsti, kokios tarpinstitucinio bendradarbiavimo formos leistų padidinti mūsų bendrų pastangų veiksmingumą.

Reikalingas strateginis poslinkis ligų prevencijos srityje. Nors apie ligų prevenciją kalbama jau daugelį metų, šiam tikslui skirtos lėšos sveikatos biudžete sudaro vos 3 proc. Tuo pat metu mes žinome, kad būtent prevencija padėtų pasiekti geresnių rezultatų. Keturiasdešimt procentų visų ligų lemia nesveika gyvensena, taip pat galima išvengti iki trečdaliaus susirgimų vėžiu. Viena iš svarbiausių šio pranešimo minčių yra tai, kad Komisija turėtų parengti drąsų prevencinių priemonių planą penkerių metų laikotarpiui.

Aš norėčiau padėkoti pagalbiniam pranešėjui, Komisijai ir visiems, prisidėjusiems rengiant nuomonę dėl sveikatos strategijos.

Charlie McCreevy, *Komisijos narys*. – Gerb. pirmininke, aš dalyvauju šioje diskusijoje vietoj mano kolegės Komisijos narės Androulos Vassiliou.

Norėčiau padėkoti pranešėjui A. Peterlei už pranešimą ir Parlamento nariams už jų dėmesį baltojoje knygoje pateiktai ES sveikatos strategijai.

Aš džiaugiuosi, kad parlamentas pritaria baltojoje knygoje pateiktiems sveikatos tikslams ir principams.

Komisija pritaria šiam pranešimui ir visiškai pritaria pagrindinėms jo mintims, ypač poreikiui spręsti sveikatos skirtumų klausimus, daugiausia dėmesio skiriant sveikatos ir sveikos gyvensenos skatinimui ir ligų prevencijai.

Džiaugiuosi, kad šie klausimai Komisijos sveikatos darbotvarkėje yra vieni tarp pirmųjų.

Sveikatos skirtumai įvairiuose ES regionuose ir tarp įvairių socialinių ekonominių grupių kelia vis didesnį susirūpinimą, todėl Komisija šiais metais planuoja pasiūlyti veiksmus, kuriais būtų siekiama mažinti sveikatos skirtumus ES.

Komisija visiškai pritaria mūsų požiūriui dėl poreikio skatinti sveiką gyvenseną, ypač mitybos požiūriu. Tam reikalingi veiksmai, skirti visų amžiaus grupių piliečiams, mokyklose, darbe ir kitur.

Tai yra svarbiausia sveikatos strategijos sudėtinė dalis ir per kitus pora metų turėtų atsirasti įvairių iniciatyvų. Pastaruoju metu mes aktyviai įgyvendiname strategijas dėl mitybos, atsivoro ir nutukimo ir žalos, susijusios su alkoholio vartojimu.

Komisija taip pat pritaria Europos Parlamentui dėl poreikio didinti pastangas ligų prevencijos srityje.

Skatindami sveiką gyvenseną mes taip pat pritariame jūsų požiūriui remti veiksmingą patikrą nustatant sunkias ligas, pavyzdžiui, vėžį ankstyvajame etape ir skatinti gerosios patirties mainus šioje srityje.

Komisija aktyviai pritaria Tarybos rekomendacijų įgyvendinimui dėl vėžio patikros ir neseniai atnaujino ES gaires dėl krūties ir gimdos kaklelio vėžio. Tačiau būtina padaryti daugiau padedant sveikatos sistemoms kovoti su vėžiu.

Aš džiaugiuosi galėdamas pranešti, kad kitais metais Komisija planuoja inicijuoti kovos su vėžiu veiksmų, kurie padėtų valstybėms narėms keistis informacija ir tinkama patirtimi ES vėžio prevencijos ir gydymo srityje, platformą.

Komisija džiaugiasi, kad Europos Parlamentas pabrėžia sveikų darbuotojų vaidmenį įgyvendinant Lisabonos strategiją.

Dabar leiskite pateikti dar keletą pastabų dėl papildomų klausimų, kurie keliami šiame pranešime.

Parlamentas ragina Europos valstybėse narėse kurti kiekvienos svarbios ligos grupių centrus. Juose būtų kaupiama pagrindinė informacija apie kai kuriuos sveikatos sutrikimus, pavyzdžiui, retas ligas, kurių gydymas reikalauja kvalifikacijos ir lėšų, o jų daugelis valstybių narių neturi.

Komisija dėl šių centrų vadovausis principais, dėl kurių susitarė valstybės narės, ir toliau tęs darbą skatindama tokių centrų kūrimą būsimos direktyvos dėl pacientų teisių teikiant tarpvalstybines sveikatos paslaugas sistemoje.

Parlamentas taip pat pabrėžia poreikį taikyti veiksmingas priemones kovoje su nauja – atsparumo antibiotikams – problema. Komisija tam pritaria ir aktyviai remia valstybės nares įgyvendinant Tarybos rekomendaciją dėl antimikrobinio atsparumo. Kitais metais mes pateiksime pranešimą šiuo klausimu.

Pagaliau Komisija pritaria požiūriui dėl būtinybės derinti sveikatos ir socialinės apsaugos politikos priemones. Sveikatos aspektų integravimas į kitas politikos sritis yra pagrindinis mūsų strategijos principas ir šiuo metu mes svarstome sinergijos tarp šių dviejų politikos krypčių įvairiose srityse galimybes.

Baigdamas norėčiau pasakyti, kad Komisija ir Parlamentas turi tą pačią viziją pagrindiniais sveikatos klausimais.

Atėjo laikas imtis darbo ir strategijos ir žodžius paversti veiksmais.

Komisija glaudžiai bendradarbiaus su Parlamentu, Taryba, valstybėmis narėmis ir pilietine visuomene, įgyvendinant strateginius tikslus tam, kad būtų galima sukurti geresnę sveikatos apsaugą Europos Sąjungoje.

Todėl aš dėkoju jums už paramą ir dabar norėčiau išgirsti jūsų nuomonę.

Milan Cabrnach, *Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonės referentas*. – (CS) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, sveikata, kaip ir laisvė, daugumai mūsų yra pats svarbiausias dalykas. Sveikata – būtina laimingo gyvenimo ir sėkmingos visuomenės sąlyga. Būtina nuolat kartoti, kad rūpinimasis savo ir savo artimųjų sveikata yra kiekvieno mūsų asmeninė atsakomybė. Sveikata yra mūsų genetinio paveldo ir aplinkos, kurioje mes gyvename, dalis. Auklėjimas, įgyti įpročiai, maitinimasis, sportas, darbo sąlygos ir būstas – visa tai turi įtakos mūsų sveikatai. Sveikatos apsaugos įtaka šiame sąrašė yra paskutinė.

Bendrija visiškai teisėtai atsakinga už visuomenės sveikatos apsaugą. Vis dėlto sveikatos paslaugos ir tai, kaip jos organizuotos, jų kokybė ir finansavimas – už visa tai yra atsakingos valstybės narės. Mūsų tikslas – užtikrinti sveikatos paslaugų kokybę, saugumą ir prieinamumą tiems, kuriems jos reikalingos. Kiekviena šalis šiomis sudėtingomis sąlygomis savaip užtikrina geriausias sveikatos apsaugos paslaugas. Europos Sąjunga užtikrina pridėtinę vertę: nepriklausomų sistemų įvairovę, galimybę dalintis laimėjimais ir išvengti klaidų, padarytų mūsų draugų.

Sveikatos apsauga – labai platus klausimas, kaip jau minėjo tie, kurie kalbėjo prieš mane. Todėl aš asmeniškai apgailestauju dėl to, kad čia, Europos Parlamente, neišku, kas iš tikrųjų sprendžia arba turėtų spręsti sveikatos ir sveikatos apsaugos klausimus. Vieną dieną sveikatos apsaugos paslaugos traktuojamos kaip vidaus rinkos, kitą – kaip socialinės apsaugos, dar kitu atveju – visuomenės sveikatos klausimas. Aš norėčiau šia proga kreiptis į pirmininką ir į kiekvieną iš mūsų prašydamas svarstyti galimybę kitą Parlamento kadenciją įsteigti Europos Parlamente sveikatos komitetą.

Siiri Oviir, *Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonės referentė*. – (ET) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, kolegos, sveikata yra pagrindinis žmogaus turtas. Europos Sąjungos sveikatos apsaugos strategija 21-ajame

amžiuje turėtų užtikrinti aukštą ir vienodą sveikatos apsaugos paslaugų lygį Europos Sąjungoje. Deja, sveikatos apsaugos sistemų valstybėse narėse skirtumai šiandien yra labai dideli, todėl neįmanoma užtikrinti vieningų ir veiksmingų sveikatos veiksmų.

Vis dėlto aš džiaugiuosi Europos Komisijos baltąja knyga dėl sveikatos strategijos, nors, kaip ir pranešėjas, manau, kad joje nėra nustatyti konkretūs kiekybiškai pagrįsti tikslai, kuriuos įgyvendinus būtų galima pasiekti apčiuopiamų rezultatų.

Sveikatos apsauga reikalauja veiksmingos politinės paramos įvairiose srityse ir įvairiausiais lygmenimis. Todėl aš kreipiuosi į Komisiją, prašydama ateityje integruoti visuomenės sveikatos klausimus į įvairias ES politikos sritis ir nepamiršti šiuo požiūriu į sveikatos apsaugos politiką integruoti lyčių aspektą.

Dėkoju pranešėjui už jo darbą, o jums už jūsų dėmesį.

Françoise Grossetête, PPE-DE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, šiuo metu mes svarstome baltąją knygą dėl sveikatos strategijos 2008–2013 m. Sveikata, žinoma, yra pagrindinė mūsų visų teisė.

Turime spręsti daugelį iššūkių, tokių kaip vėžys, širdies ir kraujagyslių ligos, nutukimas, cukrinis diabetas, visuomenės senėjimas, jau nekalbu apie nuolatinį pandemijų pavojų. Mūsų piliečiai mano, kad būtina daug nuveikti sveikatos srityje: būtent ši sritis yra pagrindinė pridėtinės vertės Europos Sąjungoje požiūriu, ir su mumis susiję lūkesčiai yra didžiausi!

Deja, ši baltoji knyga tuštoka, o joje nesiūloma nieko konkretaus. Laimė, mūsų kolega A. Peterle labai pagerino jos turinį. Manau, kad reikėtų pakartoti: daug kartų šiame Parlamente kalbėjome apie sveikatos klausimus ir pritarėme tam, kad būtina užtikrinti visiems aukštos kokybės sveikatos paslaugas taikant integruotą požiūrį. Svarbu investuoti į prevenciją. Tačiau mes negalime to padaryti, nes biudžetas yra nedidelis, ypač mokslo tyrimams. Mes dar nesuvokėme, kad prevencija kainuoja gerokai mažiau negu gydymas.

Itin svarbu atsižvelgti į visuomenės senėjimą ir į šio reiškinio pasekmes: ekonomines, socialines pasekmes ir pasekmes sveikatai. Vis dėlto turi būti mažiau kalbų ir daugiau darbų: mes privalome pateisinti piliečių lūkesčius. Akivaizdu, kad daugiausia dėmesio reikėtų skirti gerosios patirties mainams: fizinio aktyvumo poreikiui, subalansuotai mitybai ir pirmiausia atsakomybei: ES valstybių narių ir kiekvieno Europos piliečio atsakomybei.

Glenis Willmott, PSE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, mano politinė frakcija remia Komisijos baltąją knygą dėl sveikatos strategijos. Mes pritariame didesniai dėmesiui sveikatos prevencijai, švietimui ir sveikesnės gyvensenos skatinimui. Labai svarbi mūsų piliečių apsauga nuo sveikatos pavojų ir pandemijų ir siekis mažinti sveikatos apsaugos skirtumus ES tarp įvairių valstybių narių.

Mums reikalingos naujos vėžio prevencijos gairės, direktyva dėl organų donorystės, geresni sveikatos rizikos veiksnių stebėjimo mechanizmai ir gerosios patirties mainai. Tačiau dėl elektroninės sveikatos norėčiau pareikšti abejonių. Šioje srityje būtina parengti tikslias taisykles, leidžiančias apibrėžti aiškesnę sistemą. Aišku, kad ji turėtų apimti ir nemokančius naudotis internetu, be to, tai niekada nepakeis vizito pas gydytoją. Ši sritis turi daugybę pranašumų, tačiau būtina atsižvelgti ir į potencialius trūkumus.

Vis dėlto būtinas didesnis dėmesys sveikatos politikai ES lygmeniu. Kaip pagalbinis pranešėjas, padėjęs rengti šį pranešimą, galiu teigti, kad susidūriau su faktu, jog veikia pernelyg daug įvairių darbo grupių ir krypčių, ekspertų grupių ir specialių padalinių, kurių daugelis buvo pirmininkaujančios valstybės narės globojami projektai arba įsteigti atstovaujant šio Parlamento narių arba interesų grupėms.

Manau, kad ES suteikia daug galimybių, tačiau tam, kad išteklių sveikatos srityje būtų geriau panaudoti, juos derėtų tinkamai paskirstyti.

Norėčiau paraginti kolegas balsuoti dėl mano pateikto 2 pakeitimo, kuriuo Komisijos prašoma inicijuoti esamų darbo krypčių persvarstymą. Taip pat norėčiau paraginti kolegas pritarti mano pateiktiems pakeitimams dėl piliečių sveikatos apsaugos darbe. Ypač norėčiau prašyti Komisijos pritarti 1 ir 6 pakeitimams dėl mutageninių medžiagų.

Į būsimus pasiūlymus dėl kancerogeninių medžiagų direktyvos persvarstymo būtina įtraukti mutagenines medžiagas. Aš suprantu, kad Komisijos požiūris dėl to pasikeitė 360 laipsnių ir būčiau dėkingas, jei Komisija paaiškintų savo poziciją.

Marios Matsakis, ALDE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, mes sutinkame su tuo, kad sveikata yra didžiausias mūsų piliečių turtas. Vis dėlto, kaip žinome, Amsterdamo sutarties 152 straipsnyje teigiama, kad sveikatos srityje visiškai pripažįstama valstybių narių atsakomybė už sveikatos paslaugų ir sveikatos priežiūros organizavimą bei teikimą. Šis akivaizdus prieštaravimas labai trukdo mūsų mėginimams siekti optimalių ES sveikatos apsaugos tikslų. Lieka tik stebėtis, kaip ši padėtis tebėra nepasikeitusi iki šiol. Pirmoji priežastis, žinoma, yra finansinė. Sveikatos apsauga labai brangi, ir siekis sumažinti skirtumus ES kai kurioms valstybėms narėms reikštų didelį sveikatos apsaugos išlaidų padidinimą.

Galima kritikuoti didelius gyvenimo trukmės, kūdikių mirtingumo ir mirtingumo nuo vėžio skirtumus įvairiose valstybėse narėse, pradedant turtingomis ir baigiant skurdžiausiomis valstybėmis narėmis, tačiau dauguma mūsų nenurodo tai lėmusių veiksnių: tai yra finansinė parama ne tokioms turtingoms narėms, siekiant prisivytį kitas valstybes nares sveikatos apsaugos požiūriu ir užtikrinti vyriausybių bendradarbiavimą tam, kad sveikatos apsauga neliktų tik nacionalinės kompetencijos klausimas.

Manau, kad tai susiję su pagrindinių vertybių ES trūkumu, nes daugiau dėmesio kompetencijos požiūriu skiriama, pavyzdžiui, verslo vidaus rinkos taisyklėms, o ne mūsų piliečių sveikatai.

Aš manau, kad atėjo laikas kuo skubiau pakeisti Amsterdamo sutarties 152 straipsnį, ir tai įmanoma tik bendromis Tarybos, Komisijos ir Europos Parlamento pastangomis.

Europos Parlamento nariai turėtų daryti viską, kas įmanoma siekiant reikalingų pokyčių. Tačiau tuo pačiu metu pagrindinis sveikatos strategijos aspektas, žinoma, yra ligų prevencija. Rūkymas, antsvoris, alkoholis, narkotikai, per didelis cukraus kiekis ir stresas, nesveika gyvensena – didžiausi mūsų sveikatos priešai, tačiau ar to, ką mes darome pakanka apsaugoti mūsų piliečius nuo šių pavojų? Ne, nepakanka.

Kaip pavyzdį imkime rūkymą. Kaip galima teigti, kad daroma visa, siekiant apsaugoti žmones nuo rūkymo, kai vis dar subsidijuojamas tabako auginimas ES, leidžiama parduoti cigaretes lėktuvuose ir laivuose išvykstant ir atvykstant iš (į) ES, taikant santykinai vis dar nedidelius – atsižvelgiant į didžiules rūkančiųjų sveikatos apsaugos išlaidas – mokesčius tabakui, leidžiant netiesioginę tabako skelbimų reklamą per televiziją ir iki šiol neįgyvendinus ES įstatymų dėl rūkymo?

Nėra laiko kalbėti apie prevenciją, tačiau pagrindinis mano pasisakymo tikslas – pakeisti taisyklės dėl sveikatos kompetencijos.

PIRMININKAVO: Adam Jerzy BIELAN

Pirmininko pavaduotojas

Mieczysław Edmund Janowski, UEN frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti pranešėjui už jo atliktą darbą. Teisinga svarstyti šį svarbų klausimą šiandien, po to, kai Komisija pernai parengė strateginį dokumentą.

Reikėtų pabrėžti sveikatos prevencijos, tinkamos mitybos, oro ir geriamo vandens, sveikos gyvensenos, ankstyvo ligų nustatymo ir gydymo reikšmę. Pažymėta, kad šiuo metu tarp atskirų valstybių narių sveikatos apsaugos sistemų ir skirtingų socialinių grupių aprūpinimo sveikatos paslaugomis esama didelių skirtumų. Tai aiškus socialinės sanglaudos trūkumo ženklas. Šie skirtumai taip pat akivaizdūs vėžio, širdies ir kraujagyslių ir kitų ligų atvejais. Nerimą kelia ir tai, kad vis daugiau asmenų diagnozuojami psichikos sutrikimai. Taip pat ne visuomet taikomi tinkami gydymo metodai. Turiu omenyje pernelyg didelį antibiotikų ir steroidų naudojimą.

Susirūpinimą kelia ir sveikatos apsaugos sistemų, kurios dažnai yra nepakankamos, padėtis. Mes visi žinome, kokia brangi yra sveikata ir tai, kad mūsų biologinis amžius yra ribotas. Šiomis sąlygomis aš norėčiau priminti lenkų poeto Aleksandro Fredros frazę, kur jis patarė skaitytojams rūpintis savo gerove tam, kad jie galėtų apsaugoti ne tik savo sveikatą, bet pagaliau vieną dieną savo gyvybę.

Adamos Adamou, GUE/NGL frakcijos vardu. – (EL) Gerb. pirmininke, leiskite man padėkoti A. Peterlei už jo pastangas įtraukti į Bendrijos sveikatos strategiją papildomas politikos priemones ir veiksmus. Jais siekiama užtikrinti pagrindinę, neatsiejamą kiekvieno piliečio teisę naudotis vienodomis integruotos sveikatos sistemos paslaugomis.

Mes turime daug padaryti tam, kad suinteresuotos organizacijos politiniu požiūriu vadovautųsi principu, kad sveikatos finansavimas lygus investicijoms. Šiuo požiūriu leiskite man pridurti, kad aš pritariu

Marios Matsakio pozicijai. Daugiausia dėmesio mes turėtume skirti susirgimų prevencijai skatinant sveiką gyvenimą ir optimalius gydymo metodus, taip pat investicijas į naujas technologijas ir mokslinius tyrimus.

Mes turėtume siekti koordinuoti skirtingų sektorių politikos priemones įvairiais lygmenimis. Šia strategija būtina siekiant spręsti pagrindinius iššūkius, susijusius su visuomenės senėjimu ir didžiuliais valstybių narių sveikatos apsaugos sistemų skirtumais.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Pirmoji būtina sąlyga įgyvendinant bendrą Europos Sąjungos požiūrį į sveikatą turėtų būti standartų suvienodinimas teikiant sveikatos paslaugas. Europos Sąjunga turėtų pašalinti skirtumus tarp senųjų ir naujųjų valstybių narių, o jie vis dar yra gana dideli.

Kadangi valstybės narės sveikatos politikos srityje kelia skirtingus tikslus, norint pasiekti bendro sutarimo Europos Sąjungos sveikatos sektoriuje, reikalingas ilgalaikis strateginis bendradarbiavimas. Taip pat būtina investuoti į prevencijos ir visuomenės švietimo programas. Pasiekti geresnių rezultatų leistų prevencijos politika, nes gerai žinoma, kad beveik pusė visų ligų yra susijusios su nesveika gyvenimu.

Dėl to aš sutinku su A. Peterlės prašymu Komisijai parengti ilgalaikį prevencinių veiksmų planą. Tai leistų pagerinti Europos gyventojų sveikatos būklę. Mokslo tyrimai įvairiose medicinos srityse taip pat prisidėtų stiprinant prevenciją ir gydant įvairias ligas. Pavyzdžiui, Europos Sąjunga nepakankamai investuoja į vėžio mokslinius tyrimus: investicijos ES sudaro maždaug penktadalį to, kas investuojama JAV. Europos Sąjungos piliečiai turėtų būti suinteresuoti keisti šią padėtį.

Didinant pacientų informavimą naudinga steigti informavimo ir pagalbos centrus, kurie nukreiptų ir informuotų pacientus, sveikatos apsaugos ir sveikatos sektoriaus darbuotojus. Įgyvendinus šiuos tikslus, Europos Sąjunga labiau priartėtų prie tikslo kurti bendrą požiūrį į sveikatos apsaugą.

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, aš iš visos širdies pritariu A. Peterlės pranešimui Aplinkos apsaugos, visuomenės sveikatos ir vartotojų apsaugos politikos komiteto vardu „Kartu sveikatos labui, 2008–2013 m. ES strateginis požiūris“. Aš pritariu šiam pranešimui, nes jame sprendžiamas vienas svarbiausių iššūkių Europos Sąjungai ir pasauliui. Būtina pabrėžti, kad tai yra pirmoji strateginė programa, kurioje pateiktas išsamus Sąjungos požiūris į sveikatos politiką. Joje nurodomos vertybės ir tikslai, kuriuos bendrija stengiasi įgyvendinti šioje srityje. Ji prilygsta Sąjungos sveikatos strategijai, kuri gali būti laikoma pavyzdžiu kitoms sveikatos sistemoms.

Malonu, kad ši strategija buvo teigiamai įvertinta valstybių narių. Man taip pat džiugu pasakyti, kad tam tikros šalys jau ėmėsi veiksmų, įgyvendindamos bendrą požiūrį ir atsižvelgia į strategiją rengiant nacionalinius sveikatos planus. Slovėnija yra vienas iš pavyzdžių. Šio pobūdžio veiksmai taip pat įgyvendinami Lenkijoje.

Sveikatos paslaugų finansavimas didina biudžeto deficitą daugelyje Europos Sąjungos valstybių. Svarstant sveikatos strategiją, svarbu į tai atsižvelgti. Manau, kad valstybių narių strateginiai planai turėtų būti svarstomi drauge su visuomenės sveikatos apsaugos finansavimo būdais.

Aš norėčiau grįžti prie klausimo, kuris jau buvo minėtas anksčiau. Kalbu apie informacines technologijas ir jų įtaką vaikų ir jaunimo sveikatai. Nereguliuojamas interneto naudojimas ir kompiuteriniai žaidimai, priklausomybė ir su tuo susijusios ligos yra rimta mūsų visuomenės ir civilizacijos problema. Tai turi didelę įtaką vaikams ir jaunimui. Komisija ir Europos Taryba šiuo metu svarsto klausimą dėl bendradarbiavimo sveikatos apsaugos srityje, ir būtų teisinga, jei mes dalyvautume įgyvendinant šį projektą.

Anne Ferreira (PSE). - (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, pranešėjau, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėją, nes darbas atliktas puikiai, jis tikrai patobulino pradinį tekstą.

Komisijos siūloma baltoji knyga yra pirmasis žingsnis nustatant aiškius ir būtinus sveikatos tikslus, tačiau joje, deja, nesprendžiami kokybiškų sveikatos apsaugos paslaugų ir jų skirtumų mažinimo klausimai. Pateiktame pranešime neatsižvelgiama į pradinis siūlymus dėl savigydos, ir tai yra gerai. Mano nuomone, šis supaprastinimas arba net savigydos skatinimas yra visiškai nepriimtinas siekiant tokios sveikatos apsaugos, kuri mums reikalinga. Šūkis „drauge sveikatos labui“ neturėtų tapti šūkiu „kiekvienas už save ligos atvejui“.

Nerimą kelia naujoji „aktyvaus paciento“ sąvoka: kadangi ji neturi aiškaus apibrėžimo, gali būti labai skirtingai interpretuojama. Būtina atidžiai įvertinti siūlymus dėl pacientų skatinimo patiemis imtis atsakomybės už savo sveikatą ir raginti įvairias gyventojų grupes pasirūpinti tam tikrais savo sveikatos poreikiais. Būtina prisiminti, kad sveikata yra labai specifinė sritis, reikalaujanti aukštos kvalifikacijos, ir šie klausimai neretai gali būti gyvenimo arba mirties klausimas. Pasiūlymai, skatinantys savigydą, drauge su asmeninės atsakomybės sąvoka nesprendžia sveikatos klausimų ir yra tolimi nuo solidarumo sąvokos.

Yra ir kitas klausimas, kurį norėčiau įvertinti kritiškai: tai sveikatos apsaugos darbuotojų judumas. Jis gali turėti labai rimtų padarinių teritoriniam sveikatos apsaugos darbuotojų pasiskirstymui ir apsunkinti ir šiaip sudėtingą padėtį tam tikrose valstybėse narėse. Užuoat skatinus sveikatos apsaugos darbuotojų judumą, reikėtų pabrėžti gerosios patirties mainus tarp valstybių narių. Aš taip pat sutinku su tuo, kad būtina skatinti naudojimąsi sveikatos ištekliais internete. Tai yra teigiama ir naujoviška iniciatyva, kuri, vis dėlto, yra prieinama tik gyventojų mažumai.

Aš visiškai pritariu pakeitimams, kuriuos pateikė mano kolegos dėl sveikatos apsaugos darbo vietoje. Tai esminis klausimas, nes su darbu susijusių sveikatos sutrikimų pasitaiko vis dažniau.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, aš turėčiau atkreipti dėmesį į tris šios diskusijos klausimus. Pirmia, labai didelę nelygybę tarp senųjų ir naujųjų valstybių narių. Bendrą šios nelygybės poveikį rodo dideli gyvenimo trukmės skirtumai. Jie gali skirtis iki 9 metų moterims ir iki 13 metų vyrams. Mes turėtume siekti sumažinti šiuos skirtumus.

Antra, būtina didinti investicijas į ligų prevenciją. Šiuo metu šiam tikslui skiriama vos 3 proc. investicijų. Gerai žinoma, kad iki 40 proc. ligų siejama su nesveika gyvensena, todėl jų galima išvengti.

Trečia, kadangi nutukimas yra vis rimtesnė mūsų civilizacijos problema, labai svarbu skatinti sveiką gyvenseną. Būtina sudaryti palankias sąlygas sveiko ekologiško maisto gamybai nenaudojant dirbtinių trąšų ir pesticidų. Vis dėlto šio ūkininkavimo sąnaudos yra didelės. Todėl jam reikalinga didesnė finansinė parama, teikiama pagal bendrą žemės ūkio sistemą.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Gerb. pirmininke, dokumente, kurį svarstome, keliama įvairūs sveikatos ir sveikatos apsaugos klausimai. Bendra teisė gauti sveikatos paslaugas garantuojama atskirų valstybių narių konstitucijose. Valstybių narių kompetencija sveikatos apsaugos srityje ir sveikatos paslaugų pasirinkimo laisvė yra teigiami aspektai. Vis dėlto aš norėčiau atkreipti dėmesį į pavojų, kuris kyla mūsų piliečiams dėl Lenkijos vyriausybės planų paversti sveikatos apsaugą sektoriumi, kuriame vyrauja komercinės pelno siekiančios įmonės.

Siūlomos reformos peržengia laisvės pasirinkti sveikatos sistemą ribas. Jos kelia pavojų pagrindinėms žmogaus teisėms, pavyzdžiui, teisei gyventi ir teisei į sveikatos apsaugą. Šio pavojaus mastas turėtų įpareigoti Europos Komisiją nustatyti gaires, kurios neleistų atsisakyti visuomeninių ligoninių, privatizuotų prieš Lenkijos visuomenės ir Lenkijos prezidento valią, kontrolės.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš norėčiau padėkoti pranešėjui už puikiai parengtą atsakymą Komisijai.

Žinoma, kad valstybės narės yra atsakingos organizuojant ir teikiant sveikatos ir medicininės priežiūros paslaugas. Tačiau tai nereikia, kad jos neturi kreipti dėmesio į bendradarbiavimą sveikatos srityje ES lygmeniu. Sveikatos klausimai gali būti labai įvairūs – pavyzdžiui, pandemijų prevencija ir pacientų arba sveikatos apsaugos darbuotojų judumas, kai valstybės narės negali veikti pavieniui ir būtini veiksmai ES lygmeniu.

ES veiksmai gali būti vertingi kuriant europinius kompetencijos tinklus keičiantis gerąja patirtimi tokiose srityse kaip elektroninė sveikata, nanotechnologijos, retų susirgimų gydymas arba kokybės centrų steigimas.

ES siekia sveikatos apsaugos pažangos bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pavyzdžiui, priimti įstatymai dėl tabako reklamos, kraujo produktų ir, žinoma, įkurtas Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras.

Mes turime stiprinti veiksmus tam, kad sumažintume skirtumus tarp 27 ES valstybių narių, ypač keičiantis gerąja patirtimi ir informuojant visuomenę apie piliečių teises teikiant tarpvalstybines sveikatos paslaugas. Mes turime skubiai priimti įstatymus šioje srityje tam, kad pacientai Europoje vadovautųsi ne tik ETT sprendimais. Tam reikalingi atitinkami teisės aktai. Be to, būtina atlikti išsamius teisės aktų sveikatos poveikio vertinimus ir visų teisės aktų sektoriuje vertinimą tam, kad būtų galima sukurti platformą bendriems klausimams spręsti ir sudaryti sąlygas atsakingiems asmenims įvertinti realią bet kurios politinės iniciatyvos kainą žmogaus sveikatai.

Šie vertinimai turėtų būti atliekami panašiai kaip ir aplinkos poveikio vertinimai, kurie leidžia informuoti įstatymų leidėjus ir yra būtina sąlyga daugumai ES politikos priemonių. Net ir ekonomikos, ir finansų krizės sąlygomis sveikata šiandien tebėra mūsų brangiausias turtas.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Gerb. pirmininke, aš norėjau kalbėti apie du dalykus. Pirmasis – kaip mums derėtų spręsti klausimą dėl pernelyg didelio antibiotikų vartojimo, kuris minimas pranešime.

Kokia šių vaistų reikšmė mūsų gyvenime? Galbūt manęs nebūtų šiandien šioje tribūnoje, jei man praityje nebūtų buvęs skirtas veiksmingas gydymas antibiotikais. Antibiotikai ne kartą gelbėjo mane ir, aš neabejoju, ne vieną iš jūsų ligos atvejų. Deja, mūsų vaikų galimybėms gauti šios rūšies pagalbą ateityje kyla pavojus, nes gydytojai skiria antibiotikus be būtino reikalo ir net parduoda juos be receptų.

Mums reikalingos kontrolės priemonės ir lengvatos tam, kad gydytojai nesipelnytų ligonių sąskaita ir neskirtų gydymo antibiotikais, jeigu jis nebūtinas. Aš manau, kad ES tenka svarbus vaidmuo nustatant įvairius metodus, kaip kovoti su šio pobūdžio piktnaudžiavimais.

Kitas klausimas, kurį norėčiau paminėti, yra susijęs su sveikatos paslaugų skirtumais, apie kuriuos kalbėjo nariai. Skirtumai sveikatos apsaugos sistemoje turi ir kitą aspektą. Tai yra skirtumai ne tik tarp atskirų valstybių narių. Skirtumų yra ir pačiose valstybėse narėse. PSO įsteigė specialų komitetą nagrinėti sveikatos apsaugos skirtumus atsižvelgiant į klasinį aspektą. Ji išsakė drąsią mintį, kad „socialinis teisingumas gali būti gyvenimo arba mirties klausimas“, ir šį klausimą būtina atvirai spręsti.

Didžiulių sveikatos apsaugos skirtumų valstybėse narėse negalima toleruoti. Esama gerų pavyzdžių, kai klasiniai skirtumai sveikatos apsaugos srityje buvo įveikti, tačiau apstu ir neigiamų. Man, pavyzdžiui, kelia nerimą tai, kas vyksta mano šalies sostinėje. Netikėtai buvo įvesta sistema, kuri lėmė gydytojų pasitraukimą iš socialiai atskirtų ir neturtingų rajonų, kur medicinos pagalba yra reikalingiausia, jiems persikėlus į rajonus, kur gyvena labiausiai pasiturintys ir sveikiausi žmonės.

Aš manau, kad būtina rinkti statistinius duomenis ir informaciją ES tam, kad rinkėjai ir asmenys, atsakingi už sveikatos apsaugos sprendimus būtų tinkamai informuoti, kokios priemonės didina socialinį teisingumą sveikatos srityje, ir kokios ne.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Reaguodami į iššūkius, su kuriais susiduriame Europos Sąjungos sveikatos sektoriuje, mes privalome parengti veiksmų planus, kurie apimtų sveikatos būklės gerinimo, visuomenės švietimo ir mitybos, nutukimo, alkoholio, narkotikų vartojimo ir rūkymo prevencijos programas.

Ankstyvas lėtinių ligų, ypač vėžio nustatymas ir diagnozavimas ir tinkamas gydymas leistų pagerinti šiomis ligomis sergančių žmonių gyvenimo kokybę. Todėl geriausios patirties mainai įvairiose Europos Sąjungos medicinos srityse leistų reikšmingai prisidėti prie piliečių gerovės didinimo ir sveikatos stiprinimo. Aš manau, kad svarbu skatinti sveiką gyvenseną šeimose, mokyklose ir darbe, įtvirtinant sveiką dabartinių ir būsimų kartų gyvenseną.

Mums turėtų rūpėti mūsų vaikų interesai, motinystės ir tėvystės atostogų, atsižvelgiant į abiejų tėvų įtaką vaiko fiziniam ir protiniam vystymuisi, klausimai. Taip pat svarbu tobulinti nėščiąjų sveikatos apsaugą ir informuoti jas apie rūkymo ir alkoholio žalą sveikatai.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Sveikindamas pranešėją norėčiau pabrėžti, kad tik gerindami visuomenės sveikatą galėsime atsilaukti prieš XXI amžiaus iššūkius. Posakis „Visi pasaulio vaistai negali pakeisti judėjimo, o judėjimas gali pakeisti visus pasaulio vaistus“ nesensta. Sveiką gyvenimo būdą, sveiką mitybą reikia ne tik propaguoti. Atėjo laikas tuos žmones, kurie sąmoningai negriauna savo sveikatos ir ją stiprina, visokeriopaipai skatinti, panaudojant ir finansines priemones. Būtų naudinga jeigu Europos Komisija pateiktų rekomendacijas šia tema. Opi naujųjų šalių problema yra specialistų stygius. Kai kur pusė universitetų suolus palikusių daktarų traukia į kitas ES valstybes, kur atlyginimai žymiai didesni. Taip naujosios šalys šelpia ir tvirtina turtingųjų kaimynų sveikatos sistemą. Nesiūlau varžyti piliečių judumo. Reikalingas solidarumo ir kompensacijos fondas, kuriuo būtų siekiama sušvelninti šiuos praradimus.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Bendrija savo veikloje visiškai pripažįsta valstybių narių atsakomybę už sveikatos paslaugų ir sveikatos priežiūros organizavimą visuomenės sveikatos srityje. Vis dėlto tai neturėtų būti kliūtis vykdyti bendrus veiksmus, kuriais siekiama apsaugoti Europos piliečių sveikatą. Baltojoje knygoje suformuluoti pagrindiniai tikslai. Joje svarstomi sveikatos apsaugos senėjančioje Europoje, piliečių sveikatos paslaugų ir paramos dinamiškoms sveikatos sistemoms klausimai. Šių tikslų neįmanoma pasiekti be vietos ir regioninių institucijų pagalbos.

Pastaryjų dalyvavimas įgyvendinant šią strategiją yra būtinas. Baltojoje knygoje keliamas reikšmingas klausimas dėl sveikatos apsaugos paslaugų skirtumų tarp atskirų valstybių ir socialinių grupių. Naujosiose valstybėse narėse aprūpinimas tam tikromis sveikatos paslaugomis yra nepakankamas. Šį atotrūkį būtina mažinti. Todėl būtina stiprinti veiksmus, siekiant mažinti skirtumus ir šį tikslą paskelbti prioritetiniu.

Kitas Baltosios knygos tikslas susijęs su poreikiu pabrėžti ir skatinti informavimo programas sveikatos, tarp jų ir mitybos, srityje. Tinkama mityba ir gyvensena leidžia išvengti daugelio lėtinių ligų. Todėl svarbios ir tokios švietimo programos, kaip laikytis dietos arba jau ankstyvame amžiuje užtikrinti tinkamą fizinį aktyvumą.

Charlie McCreevy, *Komisijos narys*. – Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti nariams už kiekvieno jų indėlį ir paaiškinti kai kuriuos keliamus klausimus.

Siiri Oviir ir Françoise Grossetête teigė, kad baltoji knyga yra pernelyg bendro pobūdžio. Reikia pasakyti, kad baltąja knyga siekiama nustatyti bendruosius principus ir tikslus, kuriais vadovaujantis ateityje būtų vykdomi Bendrijos veiksmai sveikatos srityje. Labai sudėtinga tiksliai nustatyti kiekybinius tikslus tokioje placioje ir bendroje srityje.

Komisija pritaria tam, kad kiekybiškai įvertinami tikslai yra tinkama priemonė siekti pokyčių ir rezultatų. Vis dėlto mes manome, kad kiekvienai politinei strategijos iniciatyvai turėtų būti nustatomi atskiri tikslai.

Kai kurie kalbėjusieji, pavyzdžiui, Mieczysław Edmund Janowski, Adamos Adamou, Irena Belohorská, Avril Doyle, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk ir Åsa Westlund minėjo skirtumus sveikatos apsaugos srityje. Mes visiškai pritariame jų susirūpinimui dėl poreikio mažinti sveikatos skirtumus. Kitais metais Komisija pateiks komunikatą, tačiau šiuo metu mes sieksime nukreipti į sveikatos sektorių struktūrinių fondų lėšas.

Klausimą pateikė Glenys Willmott. Jis nurodė, kad sveikatos apsaugos veiklos kryptį yra pernelyg daug. Būtent dėl šios priežasties ES sveikatos strategija, priimta 2007 m., siekiama sujungti į suprantamą sistemą visas sveikatos politikos sritis. Komisija vertina įvairias sveikatos sektoriaus struktūras pagal jų tarpusavio sinergiją atliekant darbą taip, kad jis būtų veiksmingas ir nesikartotų.

Glenys Willmott pateikė klausimą dėl kancerogenų direktyvos. Komisija su socialiniais partneriais konsultavosi dėl 2004 m. direktyvos persvarstymo ir užsakė tyrimus, kurie bus atlikti 2010 m., siekiant iš dalies pakeisti šią direktyvą. Šio tyrimo rezultatai leis Komisijai spręsti, kokių veiksmų reikėtų imtis toliau. ES teisės aktai dėl sveikatos ir saugos, konkrečiai 1998 m. direktyva dėl rizikos, susijusios su cheminiais veiksniais darbe, numato apsaugą nuo cheminių veiksnių, tarp jų ir mutageninių medžiagų.

Åsa Westlund kėlė klausimą dėl atsparumo antibiotikams. Komisija šioje srityje glaudžiai bendradarbiauja su ECDC. Prioritetinių ECDC veiklos sričių darbo plane 2008 m. numatytas antimikrobinio atsparumo stebėjimas. Be to, jos pastangomis kasmet ES rengiama informavimo diena apie antibiotikus. Šiuo renginiu siekiama stiprinti visuomenės informavimą ir žinias apie antimikrobinį atsparumą. Pirmoji informacinė diena įvyko 2008 m. lapkričio 18 d. Mes taip pat glaudžiai bendradarbiavome su ECDC, rengdami antrąją pranešimą dėl 2002 m. Tarybos rekomendacijos įgyvendinimo valstybėse narėse.

Baigdamas norėčiau padėkoti pranešėjui A. Peterlei ir nariams už paramą rengiant sveikatos strategiją.

Alojz Peterle, *pranešėjas*. – (SL) Komisijos nary, ponios ir ponai, norėčiau nuoširdžiai padėkoti už turiningą ir išsamią diskusiją. Beveik visose kalbose skambėjo trys žodžiai: „kartu“, „skirtumai“ ir trečiasis – „prevencija“. „Kartu“ reiškia valstybių narių ir Europos Sąjungos bendradarbiavimą, partnerystę, tarp jų regioninių ir vietos bendruomenių bendradarbiavimą ir tarpusavio supratimą. Sutinku su tais, kurie teigė, kad valstybių narių kompetencija neturėtų trukdyti mums bendrai daryti tai, ko atskiros šalys negali padaryti atskirai, ir šių iššūkių kasdien vis daugėja.

Tai, kad skirtumai yra tokie dideli, tą mes jau ne kartą minėjome, reiškia, kad žinios yra nepakankamai panaudojamos. Jei mirtingumas nuo vėžio vienoje vietovėje 10 proc. mažesnis negu kitoje, tai reiškia, kad informacija ir žinios jos dar nepasiekė, nors galbūt jau yra prieinamos kitose, tarp jų ir kaimyninėse šalyse. Reikalinga tam tikra dinamika remiantis jau turimomis žiniomis. Pagrindinė išvada ir patarimas – tinkamai panaudoti turimas žinias ir gerosios patirties mainai.

Baigdamas norėčiau pridurti, kad ligų paplitimo dinamika sparčiai kinta, todėl reikalinga politinių priemonių ir politinių naujovių dinamika. Baltojoje knygoje nustatyta puiki veiksmų sistema. Jos tikslas nėra spręsti konkrečius klausimus, kurie jau sprendžiami kituose dokumentuose ir rezoliucijose. Joje, kaip jau buvo sakyta, pirmą kartą parengta ir pateikta išsami vertybių, rodiklių, strategijų ir priemonių sistema. Ją turėdami galėsime judėti į priekį.

Baigdamas norėčiau pridurti, kad man sunku pritarti socialistų frakcijos pasiūlymams. Jie pateikė šešis pakeitimus, jie buvo atmesti ENVI komitete. Sunku paneigti argumentus, kuriais rėmėsi ENVI. Aš negaliu pritarti šiems pakeitimams. Jeigu jiems būtų pritarta, rezoliucijos liktų nesuderintos. Darbuotojams, taip pat

pensininkams ir moksleiviams skirtas nepakankamas dėmesys. Žinoma, aš vadovaujuosi argumentais, kuriais remiausi ENVI komiteto posėdyje.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas įvyks šiandien, 11.00 val.

Rašytiniai pareiškimai (142 taisyklė)

Iles Braghetto (PPE-DE), raštu. – (IT) Sveikata turi savikainą, tačiau yra neįkainojama. Investicijos į sveikatą yra pačios didžiausios ir veiksmingiausios investicijos, kurias gali užtikrinti visuomenė, pritaikyta žmonių poreikiams. Bendra atsakomybė už šias investicijas tenka asmenims, kurie privalo laikytis sveikos gyvensenos ir atsakingai elgtis, sveikatos darbuotojams, kurie turi vadovautis profesinės etikos kodeksu ir nacionalinėms ir regioninėms vyriausybėms, nes jos rūpinasi sveikatos sistemų tvarumu.

Būtina atidžiai vertinti integruotas socialines ir sveikatos politikos priemones, kurios leistų tinkamai vykdyti naujus reikalavimus. Skirtumų šalinimas, sveikatos poreikių tenkinimas, epidemiologinių pokyčių vertinimas ir aktyvus bendradarbiavimo tarp valstybių narių ir regionų užtikrinimas: visi šie reikalavimai apibūdinti pranešime, kurį parengė A. Peterle, ir aš dėkoju jam už puikiai atliktą darbą.

Corina Crețu (PSE), raštu. – (RO) Labai gerai, kad Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl Europos Komisijos baltosios knygos „Kartu sveikatos labui, 2008–2013 m. ES strateginis požiūris“. Šalia nuostatų dėl sveikatos strategijos aš pastebėjau trūkumą: dokumente nenurodomi kiekybiškai įvertinami tikslai, kuriais būtų siekiama užtikrinti didesnę efektyvumą.

Atstovaudama šaliai, kurios medicinos paslaugų kokybė yra labai žema, ir gyventojų sveikatos būklė kelia nerimą, aš norėčiau pabrėžti, kaip svarbu praktiškai įgyvendinti žodžius ir parodyti didesnę solidarumą Europos Sąjungos lygmeniu tam, kad galėtume aprūpinti visus Europos piliečius tinkamomis medicinos priežiūros paslaugomis.

Galima papasakoti daugybę liūdnu istorijų apie Rumunijos sveikatos apsaugą. Tai ES valstybė, kurioje daugiausia tuberkulioze sergančių pacientų, užima priešpaskutinę vietą pagal diabeto gydymo kokybę, nors diabetas yra ta liga, kuria polinkis sirgti yra didžiausias. Vienas iš dešimties rumunų serga hepatitu. Ketvirtadalis Rumunijos vaikų turi vienokių ar kitokių sveikatos sutrikimų. Nerimą kelia išaugęs mirtingumo nuo vėžio skaičius. Mirtingumas nuo širdies ir kraujagyslių ligų sudaro 61 proc. visų mirčių, tuo tarpu ES – tik 37 proc. Rumunija pirmąją ES pagal išrašomus receptus, lankymąsi ligoninėse ir chirurgines operacijas, tačiau gyvenimo trukmė joje trumpiausia.

Gyula Hegyi (PSE), raštu. – (HU) Alergija – endeminė mūsų amžiaus liga. Ji pamažu plinta Europoje nuo Antrojo pasaulinio karo. Trečdalis mūsų vaikų yra alergiški. Jei mes nesiimsime jokių veiksmų, pusė Europos gyventojų greitai sirgs vienokia ar kitokia alergine liga. Šių alerginių susirgimų priežastys – tai chemiškai apdoroti maisto produktai ir užteršta aplinka. Alergiją sukelia cheminės medžiagos, natūralūs ir dirbtiniai maisto priedai, prieskoniai, žiedadulkės ir kitos gamtinės medžiagos, gyvūnų plaukai. Vengrijoje šiuo požiūriu ypatinga problema yra augalai, pavyzdžiui, ambrozijos (lot. Ambrosia).

Deja, Europos Sąjungoje šiuo metu nėra alergijos strategijos, tai patvirtino ir Komisija, atsakydama į mano klausimą. Pilietinės visuomenės organizacijos, vienijančios alergenėmis ligomis sergančius žmones ir milijonai Europos piliečių, kurie serga šia liga, viliasi, kad bus priimti teisės aktai, kurie leistų spręsti šią problemą europiniu lygmeniu. Būtina veikti kartu, siekiant išvengti alergijų, šalinant alergijų priežastis ir apsaugoti tuos, kurie jau serga. Aktyvus dalyvavimas sutelktų mūsų dėmesį į Europos Sąjungos piliečių sveikatą ir jų kasdienos rūpesčius.

Tunne Kelam (PPE-DE), raštu. – Aš norėčiau atkreipti dėmesį į nerimą keliančią tendenciją Europoje, kai vis daugiau jaunuolių turi įvairių psichikos sutrikimų. Daugelis jaunuolių patiria stresą, taip pat daugėja piktnaudžiavimo alkoholiu ir vaistais atvejų. Šie aspektai kartu ir po vieną gali būti rimtų psichinių sutrikimų priežastis.

Pastarojo meto tragedijos rodo, kad labiau negu bet kada anksčiau reikia skirti dėmesį jaunimui, siekiant apsaugoti jaunuolių psichikos sveikatą.

Šalinant psichikos ligų priežastis būtina taikyti holistinį požiūrį ir laikytis aktyvios pozicijos. Didžiausias prioritetas turėtų būti skiriamas gyvenamosios aplinkos saugumo didinimui (smurto buityje mažinimui ir kenksmingų medžiagų vartojimo prevencijai), stresą lemiančių veiksnių šalinimas mokykloje ir namie,

prevenčinis darbas ir informavimo didinimas. Jokia mokykla nepakeis mylinčios šeimos, kurioje tėvai prisiima atsakomybę, diegdami vaikams socialines ir etines vertybes.

Visi suinteresuoti visuomenės nariai turi dalyvauti siekiant numatytų tikslų. Įvairios savanoriškos ir jaunimo organizacijos yra itin svarbios užtikrinant saugią aplinką, laisvalaikio veiklą ir neformalų švietimą (informavimo didinimą) klausimais, susijusiais su psichikos sveikata.

Todėl aš raginu taikyti holistinį požiūrį ir laikytis aktyvios pozicijos, užtikrinant geresnę psichikos sveikatą ir todėl geresnę ateitį jaunimui.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš džiaugiuosi tuo, kad A. Peterles pranešimu siekiama pabrėžti būtinybę imtis skubių veiksmų įdarbinti ir išlaikyti sveikatos apsaugos sistemos darbuotojus.

Anot Pasaulio sveikatos organizacijos, 2 proc. išvykstančių gydytojų – tai kritinė riba, rodanti blogą padėtį šalies sveikatos apsaugos sistemoje. Rumunijoje 4 proc. gydytojų tvarko dokumentus išvykti į užsienį. 2007 m. registruotas toks pat procentas. Todėl mes ne tik peržengėme, bet ir dvigubai viršijome numatytą normą. Nuo metų pradžios iki 2008 m. rugsėjo 1 d. Rumunijoje 957 asmenys paprašė rekomendacijų dėl tinkamumo dirbti gydytojo darbą, kurios leistų jiems dirbti užsienyje.

Akivaizdu, kad sveikatos apsaugos sistema be gydytojų negali tinkamai veikti. Aš manau, kad tai kelia nerimą ne tik Rumunijoje, bet ir visoje Europos Sąjungoje. Europos Sąjungos gyventojai turėtų susirūpinti tuo, kad stinga kvalifikuotų darbuotojų, galinčių gydyti Europos pacientus.

Péter Olajos (PPE-DE), raštu. – (HU) Pirmiausia norėčiau pasakyti, kad mane labiausiai džiugina tai, kad sveikatos klausimais rengiama vis daugiau pranešimų ir strategijų.

Kaip 2009 m. biudžeto ekspertas, aš atstovavau Aplinkos apsaugos, visuomenės sveikatos ir vartotojų apsaugos politikos komitetui (ENVI). Mano iniciatyvos buvo palankiai įvertintos ENVI ir biudžeto komitete.

Kaip nurodė Alojz Peterle, pavojai sveikatai ir klimato kaita yra glaudžiai susiję. Spalio 7 d. biudžeto komitetas patvirtino mano siūlomą mokslinių tyrimų projektą „Išsamus sveikatos, aplinkos ir klimato kaitos mokslinis tyrimas – išorės ir vidaus oro kokybės gerinimas“. Ši 4 milijonų eurų vertės iniciatyva, kurią koordinuoja Vidurio ir Rytų Europos regioninis aplinkos centras (REC) Vengrijoje, apima devynias šalis (Austriją, Bosniją ir Hercegoviną, Suomiją, Vengriją, Italiją, Nyderlandus, Norvegiją, Serbiją ir Slovakiją). Tuo pat metu projektu bus siekiama nustatyti ryšį tarp sveikatos, aplinkos apsaugos, transporto ir klimato kaitos ir jų poveikio mokyklose.

Aš taip pat pritariu pranešėjui, kad būtina papildyti ECDC įgaliojimus. Tam, kad agentūra turėtų didesnius įpareigojimus, siūlau netaikyti Komisijos numatytų pelno reikalavimų. Tam vienbalsiai pritarė ENVI, tikėkimės, kad spalio pabaigoje dėl to bus apsispręsta ir plenariniame Europos Parlamento posėdyje.

Bogusław Rogalski (UEN), raštu. – (PL) Gera sveikata yra viena didžiausių vertybių, duotų žmogui. Deja, nerimą keliančios tendencijos, pavyzdžiui, vėžio, širdies ir kraujagyslių ligos, nutukimas ir diabetas akivaizdžiai rodo pavojų, kuris šiandien kyla sveikatai. Mes taip pat susiduriame su klimato kaitos, globalizacijos, senėjančios visuomenės bei pandemijų ir biologinio terorizmo pavojais.

Susirūpinimą kelia ir pastaraisiais metais didėjusios vaistų kainos. Tai reiškia, kad daugelis ES piliečių šiandien neišgali nusipirkti vaistų. Be to, tam tikrų ES valstybių narių sveikatos apsaugos sistemos turi būti radikaliai reformuotos tam, kad būtų sumažinti didžiuliai skirtumai. Pavyzdžiui, moterų gyvenimo trukmės skirtumai tarp valstybių narių siekia 9 metus, vyrų – 13 metų.

Prioritetiniu turėtų būti laikomas investavimas į politikos priemones, susijusias su sveikatos apsauga ankstyvuojų gyvenimo laikotarpiu. Vis dėlto svarbu, kad nesusidarytų padėtis, kai būtų visuotinai įteisinti neįgalių vaikų arba vaikų, sergančių lėtinėmis ligomis, abortai. Vietoje to turėtų būti skatinama parama ligotų vaikų tėvams.

Be to, aš norėčiau pabrėžti poreikį atsižvelgti į valstybių narių kompetenciją sveikatos apsaugos srityje, siekiant geriau aprūpinti gyventojus medicinos paslaugomis.

Sveikata biudžetui kainuoja brangiai. Investicijos į sveikatos apsaugą turėtų būti laikomos ne tiesiog sąnaudomis, bet svarbia sudėtine investicijų dalimi tobulinant žmogiškojo kapitalo kokybę, svarbus socialinis ir politinis klausimas.

Richard Seeber (PPE-DE), raštu. – (DE) Norėdami apsaugoti sveikatos apsaugos interesus, šiandien privalome spręsti mums kylančius iššūkius. Valstybių narių kompetencija – išlaikyti aukštus sveikatos apsaugos standartus. Vis dėlto daugelyje sričių, ypač tarpvalstybinių klausimų srityje, mes privalome kiek galima labiau remti valstybes nares, jeigu jos pačios negali veikti efektyviai.

Didžiausi sunkumai, su kuriais mes susiduriame, susiję su didžiuliais skirtumais tarp valstybių narių ir pačiose valstybėse narėse. Gyvenimo trukmė senosiose valstybėse narėse yra vidutiniškai 10 metų ilgesnė negu naujosiose valstybėse narėse. Mūsų užduotis – procedūrų, kurios jau yra išmėgintos ir įrodė savo patikimumą sklaida valstybėse narėse. Per atitinkamas informavimo priemones piliečiams siekiama įgyvendinti ir suderinti standartus.

Sveikata yra pagrindinis turtas, ji taip pat yra svarbus ekonomikos veiksnys. Todėl būtinos didesnės pastangos, pavyzdžiui, siekiant sustabdyti didėjančią susirgimų vėžiu skaičių. Sveikatos aspektą svarbu integruoti į visas politikos priemones ir skatinti naujų technologijų ir naujovių kūrimą bei įgyvendinimą.

Kathy Sinnott (IND/DEM), raštu. – Pasinaudosiu galimybe pasidžiaugti tam tikromis sveikatos apsaugos strategijos nuostatomis, pavyzdžiui, dėmesiu autizmo ligoms, kuriomis vis dažniau serga Europos vaikai, ir paminėti puikų mokslinį tyrimą šioje srityje, kurį padėjo atlikti Komisija.

Aš pritariu dėmesiui, kuris skiriamas retų ligų, Alzheimerio ligos, psichikos ir vyrų sveikatos bei sunkių ligų, pavyzdžiui, širdies ir kraujagyslių, diabeto ir vėžio gydymo moksliniams tyrimams.

Aš džiaugiuosi tuo, kad pranešime paminėti slaugytojai, nes ligos turi poveikį ne tik ligoniams, bet ir tiems, kurie jais rūpinasi, todėl manau, kad tai reikštų praktinę paramą visiems, dirbantiems šioje srityje konkrečių darbą.

Aš taip pat pritariu konstruktyviems pasiūlymams prevencijos srityje, ypač dėl alkoholio ir vaistų vartojimo nėštumo metu.

Marian Złotea (PPE-DE), raštu. – (RO) Sveikata – viena didžiausių vertybių žmogaus gyvenime. Nerimą kelia tai, kad didėja ligonių, sergančių vėžiu, širdies ir kraujagyslių ligomis, cukriniu diabetu ir turinčių antsvorį, skaičius, nepaisant pažangos, kurios pasiekta gydant šias ligas – tai svarbus klausimas, kurį būtina spręsti. Sunkumai, susiję su antsvoriu ir prasta mityba, netinkama dieta ir ŽIV (AIDS) – tai iššūkiai, su kuriais šiandien susiduriama Europos Sąjungos sveikatos sektoriuje.

Vėžiu sergančių išgyvenusių pacientų skaičius naujosiose ir senosiose valstybėse narėse skiriasi tiek, kad jau galima kalbėti apie „geležinę uždangą sveikatos apsaugos srityje“. Europos Sąjunga turėtų suvienyti pastangas ir sumažinti skirtumus tarp valstybių narių, ypač keičiantis gerąja patirtimi įvairiose srityse, tobulinti visuomenės švietimą, ypač užtikrinant geresnę medicinos priežiūrą, remti naujoves sveikatos apsaugos sistemoje ir siūlyti įvairius struktūrinius ES institucijų bendradarbiavimo mechanizmus.

Būtina apibrėžti pagrindinius prioritetus sveikatos srityje, nustatyti ES sveikatos rodiklių sistemą ir skirtumų sveikatos sektoriuje mažinimo būdus. Reikia investuoti į sveikatos apsaugą, skatinti sveikatos bet kuriame amžiuje apsaugą ir taikyti priemones, ribojančias tabako, alkoholio, maisto vartojimą ir apriboti kitus veiksnys, turinčius neigiamą poveikį sveikatai.

(Posėdis sustabdytas 10.35 val. ir pratęstas 11 val.)

PIRMININKAVO: Gérard ONESTA

Pirmininko pavaduotojas

5. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas: žr. protokolą

6. Atminimo pagerbimas

Pirmininkas. - Ponios ir ponai, su giliu liūdesiu mūsų Parlamento pirmininko H.-G. Pötteringo vardu turiu jums pranešti apie buvusio Europos Komisijos nario Georgo Thomsono, – lordo Thomsono (Monifieth) – mirtį. Drauge su Nicholasu Soamesu jis buvo vienas pirmųjų Komisijos narių britų. G. Thomson mirė praėjusią savaitę, būdamas 87 metų amžiaus.

7. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. - Kitas punktas – balsuoti skirtas laikas.

(Apie balsavimo rezultatus ir kitą informaciją: žr. protokolą)

*
* *

Alain Hutchinson (PSE). - (FR) Gerb. pirmininke, atleiskite, tačiau nežinau, kokia taisykle vadovaudamasis turėčiau kreiptis į Parlamentą: norėčiau pateikti pastabą Tarybai pirmininkaujančiai valstybei narei dėl padėties Europos Parlamente, kuris pamažu virsta cirku. Todėl jame labai sunku spręsti svarbius klausimus.

(Plojimai)

Manau, kad ši padėtis kulminaciją pasiekė vakar vakare, todėl norėčiau prašyti Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės imtis priemonių, kad Parlamente vėl įsivyrėtų rami ir rimta atmosfera, prideranti šiai institucijai.

(Plojimai)

Pirmininkas. - Įsivaizduoju, Alainai Hutchinsonai, kad jūs kalbate apie įvairias parodas praėjimuose ir koridoriuose. Tikriausia žinote, kad už šiuos klausimus yra atsakingi kvestoriai. Mes, žinoma, perduosime jiems jūsų pastabas.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Gerb. pirmininke, aš taip pat norėčiau pateikti pastabą dėl tvarkos ir ramybės darbe. Mūsų posėdyje vakar popiet paminėta jaudinanti proga, tačiau pertrauka darbotvarkėje reiškė, kad daugiau kaip dviem valandoms atidėtos kalbos tokiais svarbiais klausimais kaip finansų krizė ir, be to, visiškai pasikeitė kalbėjusiųjų seka. Tai nepadeda sklandžiai organizuoti darbo šiame Parlamente.

Pirmininkas. - Šiuo atveju aš norėčiau perduoti jūsų pastabas ne kvestoriams, o Pirmininkų konferencijai, nes šiuo klausimu yra atsakinga būtent ši institucija.

*
* *

7.1. Europos komunikacinė partnerystė (A6-0372/2008, Jo Leinen) (balsavimas)

7.2. PEB ir Šveicarijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo protokolai (Bulgarijos ir Rumunijos prisijungimas) (A6-0343/2008, Marian-Jean Marinescu) (balsavimas)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, ar būtų galima pakviesti meistrą? Šis balsavimo prietaisas neveikia. Jis sugedęs. Aš balsavau ir norėčiau, kad tai būtų užfiksuota.

7.3. Europos nuosprendžių registru informacinės sistemos (ECRIS) sukūrimas (A6-0360/2008, Luca Romagnoli) (balsavimas)

7.4. Kovos su nedeklaruojamu darbu stiprinimas (A6-0365/2008, Pier Antonio Panzeri) (balsavimas)

7.5. Socialinės įtraukties skatinimas ir kova su skurdu, įskaitant vaikų skurdą, Europos Sąjungoje (A6-0364/2008, Gabriele Zimmer) (balsavimas)

7.6. EB ir Ukrainos susitarimas, susijęs su partnerystės ir bendradarbiavimo susitarime numatytų prekybos paslaugomis įsipareigojimų išsaugojimu (A6-0337/2008, Zbigniew Zaleski) (balsavimas)

– Prieš balsavimą:

Zbigniew Zaleski, *pranešėjas*. – (FR) Gerb. pirmininke, kadangi padėtis Ukrainoje yra labai rimta, norėčiau pateikti pastabą dėl šio pranešimo. Tai ekonominio pobūdžio pranešimas, tačiau mums reikalinga platesnė strategija, kuri, sekant „Euromed“ pavyzdžiu, leistų veikti EURO-NEST, kitai sąjungai, kurios buveinė yra Liubline, Lenkijoje.

Mes privalome pasimokyti iš krizės Gruzijoje ir užtikrinti, kad vieną dieną neatsidurtume politikos užribyje, užleisdami vietą politinėje arenoje kitam suinteresuotam dalyviui.

Baigdamas norėčiau paraginti savo kolegas narius pritarti šiam pranešimui, aiškiai ir nedviprasmiškai ištiesti pagalbos ranką ukrainiečiams, kurie orientuojasi į Europą ir šiuo metu išgyvena labai sudėtingą krizę.

7.7. Tarptautinių apskaitos standartų komiteto fondo (TASKF) konstitucijos peržiūrėjimas: viešojo atskaitomybė ir Tarptautinių apskaitos standartų tarybos (TAST) sudėtis – pasiūlymai dėl pakeitimų (balsavimas)

– *Prieš balsavimą:*

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Aš norėčiau atkreipti dėmesį į klaidą PSE frakcijos balsavimo sąraše. Prašyčiau kolegas balsuojant sekti koordinatoriaus veiksmus.

– *Po balsavimo dėl 5 dalies:*

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, mes susitarėme tarp frakcijų, kad ALDE frakcijos pateiktas 4 pakeitimas galimas priėmus 2 pakeitimą, nes jie abu yra suderinami. Todėl mes turėtume balsuoti ir dėl 4 pakeitimo. Šis pakeitimas buvo pateiktas žodžiu, todėl jeigu kas nors prieštarauja, galima suprasti, tačiau mes susitarėme tarp frakcijų, kad 4 pakeitimas turėtų būti taip pat priimtas, ir dėl jo taip pat turi būti balsuojama.

Pirmininkas. – Aš neskelbsiu balsavimo rezultatų tol, kol nebus išspręsta ši nedidelė problema. Man reikalingas atsakingo komiteto pirmininko paaiškinimas. Pasak mūsų tarnybų, sunkumų kyla dėl įžangos, nes viename pakeitime sakoma „apgailėstauja“, tuo tarpu kitame – „abejoja“. Ar jūs galite paaiškinti šį skirtumą?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, aš manau, kad P.-N. Kauppi klysta, nes 4 pakeitimas, kurį pateikė W. Klinz, ir 2 pakeitimas, kurį pateikė Piia-Noora Kauppi, yra tos pačios dalies pakeitimas. Kadangi Parlamentas balsavo dėl 2 pakeitimo, kurį pateikė P.-N. Kauppi, pagal taisyklės 4 pakeitimas netenka galios.

Pirmininkas. – (FR) Džiaugiuosi, kad atsakingo komiteto pirmininkė sutinka su posėdžių tarnybų išvada. Todėl, kaip matote, P.-N. Kauppi, negaliu išpildyti jūsų prašymo.

7.8. Padėtis Baltarusijoje (balsavimas)

7.9. PPO Dohos derybų raundo sustabdymas (balsavimas)

7.10. Parlamento naudojami Europos Sąjungos simboliai (naujas 202a straipsnis) (A6-0347/2008, Carlos Carnero González) (balsavimas)

7.11. Vandens trūkumo ir sausrų problemos Europos Sąjungoje sprendimas (A6-0362/2008, Richard Seeber) (balsavimas)

7.12. Arkties regiono valdymas pasauliniu mastu (balsavimas)

– *Prieš balsavimą dėl 1 pakeitimo:*

Satu Hassi (Verts/ALE). – Gerb. pirmininke, kaip žodinį pakeitimą norėčiau pasiūlyti, kad originalų šios dalies tekstą mūsų pakeitime papildytų biologinės įvairovės apsauga. Todėl aš prašau nieko neišbraukti, o tik papildyti.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą, bet po to atmetė iš dalies pakeistą pakeitimą)

– Prieš balsavimą dėl D konstatuojamosios dalies :

Diana Wallis (ALDE). - Gerb. pirmininke, reikėtų išsamiau paaiškinti šį žodinį pakeitimą. Būtina paaiškinti, kodėl Arkties regiono valdymui nepakanka Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos. D konstatuojamąją dalį būtina papildyti: „ir kuri buvo parengta konkrečiai neatsižvelgiant į dabartinės klimato kaitos aplinkybes ir išskirtinius ledo tirpimo Arkties jūrose padarinius“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

– Prieš balsavimą dėl F konstatuojamosios dalies:

Diana Wallis (ALDE). - Gerb. pirmininke, klausimas yra lygiai toks pat – papildomai įtraukti tekstą į F konstatuojamąją dalį: „kadangi Arkties regionas vis dar nėra valdomas remiantis daugiašalėmis normomis ar taisyklėmis“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

7.13. Socialinių teisės aktų, susijusių su kelių transportu, taikymas (A6-0357/2008, Alejandro Cercas) (balsavimas)

7.14. Lamfalussy proceso tęsimas – būsimosios priežiūros struktūros (A6-0359/2008, Ieke van den Burg ir Daniel Dăianu) (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl priedo 2c dalies:

Ieke van den Burg, pranešėja. – Gerb. pirmininke, atsižvelgiant į aktualius įvykius, mes papildėme tekstą žodiniu pakeitimu dėl indėlių garantijų schemų, kuris skamba taip: „Lamfalussy 3 lygmens komitetai gali priimti sprendimus sąžiningu ...“. Atsiprašau, tai ne tas tekstas.

Tai tekstas apie balsavimą kvalifikuota dauguma 3 lygio priežiūros komitetuose. Šis tekstas suderintas su reikalavimais tam, kad priimančios valstybės narės turėtų svaresnį balsą užtikrinant grupės priežiūrą, ir skamba taip: „Lamfalussy 3 lygio priežiūros komitetai gali priimti sprendimus vadovaudamiesi sąžininga ir atitinkama kvalifikuotos balsų daugumos sistema, pagal kurią atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės santykinį finansinio sektoriaus dydį ir į BVP, taip pat į finansinio sektoriaus sisteminę svarbą valstybei narei“. Toliau kaip tekste.

Pirmininkas. - Ieke van den Burg, jei aš neklystu, jūs skaitote ne tą tekstą.

Ieke van den Burg, pranešėja. – Gerb. pirmininke, tai kitas tekstas ir jis yra apie indėlių garantijų schemas. Mes bandėme papildyti galiojantį tekstą, prašydami, kad šios taisyklės Europos Sąjungoje „būtų kuo greičiau peržiūrėtos, siekiant išvengti nepagrįsto skirtumo tarp garantijų lygių valstybėse narėse, nes tai galėtų dar labiau padidinti vertės svyravimus ir pakenkti finansiniam stabilumui, užuot sustiprinus saugumą ir indėlininkų pasitikėjimą“. Toliau jame teigiama, kad jomis taip pat turėtų būti užtikrinamos vienodos finansinių institucijų galimybės. Atsiprašau.

(Parlamentas sutiko priimti abu žodinius pakeitimus)

– Prieš balsavimą dėl 8 pakeitimo :

Daniel Dăianu, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, pripažindami ES valstybių narių bankų sistemos gelbėjimo paieškas, nors ir ne itin koordinuotas, mes manėme, kad būtų galima pateikti šį pakeitimą. Jis skamba taip: „Kadangi dėl bankų veiklos Europoje didėjančio tarptautinio pobūdžio ir būtinybės koordinuotai spręsti neigiamus sukrėtimus bei efektyviai reaguoti į sisteminę riziką, reikia kiek įmanoma labiau sumažinti skirtumus tarp valstybių narių nacionalinių sistemų; kadangi būtina judėti į priekį nuo Komisijos jau atliktų tyrimų ir kuo greičiau iš dalies pakeisti Direktyvą 94/19/EB, siekiant užtikrinti vienodą banko indėlių apsaugos lygį visoje Europos Sąjungoje, kad būtų išsaugotas finansinis stabilumas ir indėlininkų pasitikėjimas bei išvengta konkurencijos iškraipymų“.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

7.15. Kartu sveikatos labui: 2008–2013 m. ES strateginis požiūris (A6-0350/2008, Alojz Peterle) (balsavimas)

– Prieš balsavimą:

Alojz Peterle, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, norėčiau informuoti, kodėl aš, pranešėjas, dedu septynis minusus socialistų frakcijos pakeitimams. Tai yra mano patikimumo klausimas, nes šeši iš šių septynių pakeitimų buvo atmesti ENVI komitete prieš tris savaites. Balsavusiųjų prieš nebuvo, ir aš nematau jokių kitų priežasčių, kodėl turėčiau pakeisti savo nuomonę.

Kita priežastis yra ta, kad sausio mėn. mes priėmėme rezoliuciją dėl saugos darbe ir aš manau, kad šis klausimas ten tinkamai apibūdintas. Turinys nesudaro sunkumų, tačiau nemanau, kad reikėtų kartoti atskiras skirtingų rezoliucijų dalis. Bet kuriuo atveju aš norėčiau pateikti šį žodinį pakeitimą, suderinęs jį su pagalbinais pranešėjais, siekdamas pakeisti teksto struktūrą. 1, 3 ir 4 pakeitimai turi būti įterpti po 32 dalies, 5 pakeitimas įterptas po M konstatuojamosios dalies ir 6 pakeitimas – po Q konstatuojamosios dalies. Tiesiog keičiama jų tvarka.

Pirmininkas. - Apibendrinu – pranešėjas nesiūlo pakeitimų tekste. Jis paprasčiausiai norėtų užtikrinti, kad po balsavimo galutinis tekstas būtų pertvarkytas taip, kaip jis ką tik pasiūlė.

8. Komitetų ir delegacijų sudėtis: žr. protokolą

9. Įgaliojimų tikrinimas: žr. protokolą

10. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai balsavimo paaiškinimai

Pranešimas: Pier Antonio Panzeri (A6-0365/2008)

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Gerb. pirmininke, gerbiamieji kolegos, leiskite man pirmiausia pasveikinti kolegą Pierą Antonio Panzeri. Aš buvau pagalbinė PPE-DE frakcijos pranešėja ir balsavau už šį pranešimą.

Šitai balsavau, nes manau, kad, siekdami susitarimo, mes galėjome įtraukti tam tikrus pakeitimus ir dėl kai kurių pasiūlymų pasiekti labiau suderinto požiūrio. Tuo pačiu metu mūsų frakcijos pakeitimai, kurie būtų leidę padaryti pranešimą išsamesnį, liko nepatvirtinti.

Pranešime neabejotinai turėjo būti tekstas, tarp pagrindinių priežasčių, lemiančių pilkąją ekonomiką ir jos augimą tam tikruose sektoriuose, nurodantis pernelyg didelę mokesčių našą ir dideles socialinio draudimo įmokas. Kovoje su nedeklaruotu darbu mes turime užsitikrinti verslo bendruomenės pagalbą.

Mažosios ir vidutinio dydžio įmonės turėtų būti remiamos mažinant jų administravimo išlaidas ir supaprastinant procedūras. Tačiau neabejotinai šiame etape diskusijos ir pakeitimai negalimi atsižvelgiant į tai, kad pranešimas pradėtas rengti vadovaujantis vienomis taisyklėmis, o baigtas – kitomis.

Pranešimas: Gabriele Zimmer (A6-0364/2008)

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš balsavau prieš G. Zimmer pranešimą, tačiau iš visos širdies pritariu pranešimo tikslui skatinti socialinę įtrauktį ir kovoti su skurdu, tarp jų su vaikų skurdu Europos Sąjungoje. Aš visiškai pritariu požiūriui, kuriuo siekiama užtikrinti minimalias pajamų schemas, nes jos užtikrintų žmonėms orų gyvenimą. Šis principas turėtų būti taikomas dirbantiems žmonėms ir bedarbiams.

Vis dėlto mes negalime balsuoti už pranešimą, kuriuo valstybės narės dar kartą raginamos nustatyti minimalius atlyginimus, o Taryba – nustatyti minimalaus atlyginimo tikslus ES. Šis reikalavimas pažeidžia subsidiarumo principą ir valstybių narių socialinės teisėkūros kompetenciją.

Pranešimu taip pat pritariama Komisijos pasiūlymui dėl horizontalios direktyvos, kuri apima įvairių formų diskriminaciją. Aš nepritariu diskriminacijai, tačiau nepritariu ir šiame pasiūlyme išdėstytam požiūriui.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, dėkoju jums už suteiktą galimybę pateikti savo balsavimo paaiškinimą. Kaip ir prieš mane kalbėjęs narys aš manau, kad negalima nepritarti šio pranešimo tikslams dėl socialinės įtraukties ir kovos su skurdu.

Tačiau mums svarbiausia pripažinti, kad būtina remtis tuo, kad problemų sprendimo turi būti ieškoma nacionaliniu lygmeniu. Iš tikrųjų sprendimo ES lygmeniu dažniausiai negali būti.

Jei mes iš tikrųjų norime įveikti skurdą, jei norime skatinti socialinę įtrauktį, turime žiūrėti į tai, ką veikia mūsų bendruomenės. Kaip tik Europos Sąjungoje, mano šalyje, mieste, kuriam aš atstovauju – Londone vietos bendruomenės kovoja su skurdu, dirbdamos konkretų darbą visiškai nesikišant valstybei. Jos suvokia sunkumus ir veikia drauge. Mes turime sukurti tinkamas sąlygas vietos bendruomenėms spręsti šiuos klausimus: jei jūs norite rasti sprendimus, apsilankykite mano rinkimų apygardos socialinio teisingumo centro tinklalapyje.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, skurdas yra reiškiny, kurio aspektai gali būti labai įvairūs. Paprastai jis yra susijęs su nedarbu ir ypač ilgalaikiu nedarbu. Būtent todėl galimybė dirbti laikoma geriausia priemone siekiant išvengti skurdo. Vis dėlto darbas nebūtinai yra vienintelė priemonė, leidžianti išvengti skurdo, kaip rodo daug dirbančių žmonių skurdo pavyzdžių. Norėčiau priminti, kad Europos Sąjungoje maždaug 78 milijonai asmenų gyvena ties skurdo riba. Tai yra maždaug 16 proc. Sąjungos piliečių.

Įvairaus lygmens visuomeninės institucijos turėtų sujungti jėgas su socialiniais partneriais, pilietinės visuomenės organizacijomis ir atskirais piliečiais. Reikalingas geresnis ir veiksmingesnis socialinės ir darbo rinkos politikos organizavimas. Būtinai svarios ir toliaregiškos priemonės kovoje su skurdu ir socialine atskirtimi.

Būtina taip pat prisiminti, kad teisinės socialinės apsaugos programos turi ir prevencinę reikšmę. Jomis siekiama skatinti socialinę sanglaudą ir palengvinti socialinę integraciją. Vienas iš svarbių pranešimo punktų susijęs su vaikų skurdu. Ypatingą dėmesį reikėtų skirti tiems atvejams, kai vaikai auga su vienišais tėvais, daugiavaikėse arba imigrantų šeimose. Reikalingi veiksmingi sprendimai tam, kad šie žmonės socialiniu požiūriu nebūtų nustumti į visuomenės užribį.

Pranešimas: Pier Antonio Panzeri (A6-0365/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, aš pritariu šiai užimtumo ir socialinių reikalų komiteto rezoliucijai, kurioje pateikiami konkretūs pasiūlymai dėl kovos su nedeklaruojamu darbu stiprinimo.

Aš esu ypač patenkinta tuo, kad pritarta mano pasiūlymui prašyti Europos Komisiją išmėginti priemonę, pagrįstą tokiais modeliais kaip „2 Plus“ projektas Liuksemburge, bendrai finansuojant ją iš Europos socialinio fondo kovoje su nedeklaruojamu darbu siekiant mažinti jo patrauklumą ir supaprastinti administravimo reikalavimus darbdaviams, tuo pat metu užtikrinant socialinį draudimą darbuotojams, patrauklius mokesčius darbdaviams, tarp jų neskaičiuojant mokesčių už darbą, atliekamą vietoje, ir mokesčių lengvatas, kai atlyginimas už darbą yra mažesnis už valstybės narės nustatytą ribą.

Mano pasiūlymas dėl statuto sutuoktiniams arba šeimų nariams, padedantiems šeimos versle, garantuojant jų privalomą narysę socialinės apsaugos sistemoje, taip pat įtrauktas, ir aš labai dėl to džiaugiuosi. Aš taip pat džiaugiuosi dėl to, kad nurodoma, jog auginti šeimą yra šeimos verslas ir turėtų būti tokiu laikomas, svarstant galimybę įtraukti jį į socialinės apsaugos sistemą. Šalia įprasto darbo „juodojoje rinkoje“ milijonai europiečių, ypač moterų, dirba šeimos versle, neturėdamos jokio socialinio draudimo.

Pirmininkas. - Aš tik norėčiau patikslinti vieną dalyką, brangioji Astrid. Kalba trunka vieną, o ne dvi minutes. Tai beveik kaip nedeklaruojamas darbas.

Padėtis Baltarusijoje (RC B6-0527/2008)

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Gerb. pirmininke, aš balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes juo nedviprasmiškai reikalaujama iš Baltarusijos vyriausybės gerbti žmogaus teises.

Deja, demokratinio vystymosi viltys Baltarusijos žmonėms, gyvenantiems paskutiniosios diktatūros Europoje sąlygomis, rugsejo mėn. vykusiuose parlamento rinkimuose, kurių rezultatai buvo abejotini arba, galima sakyti, suklustoti, neišsipildė. Tai tinka ir strateginėms represijoms, nukreiptoms prieš opoziciją ir pilietinę visuomenę.

Mes šiandien taip pat kreipėmės į Tarybą ir Komisiją, prašydami imtis veiksmų siekiant supaprastinti ir stiprinti asmeninius žmonių santykius šalies demokratizavimo procese ir svarstyti galimybę mažinti mokesčius už vizas Baltarusijos piliečiams, atvykstantiems į Šengeno teritoriją, nes tai yra vienintelis būdas išvengti dar didesnės Baltarusijos ir jos piliečių izoliacijos.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, demokratijos pralaimėjimas Baltarusijoje yra itin skausmingas, turint omenyje naująją Europos Sąjungos suartėjimo su šia šalimi politiką po įvykių Gruzijoje. A. Lukašenka neįvertino Europos Sąjungos geros valios ir galimybės išvengti izoliacijos. ESBO pranešime teigiama, kad rinkimai Baltarusijoje neatitinka demokratinių standartų. Todėl naujasis parlamentas bus dar kartą sudarytas iš žmonių, pavaldžių paskutiniam Europos diktatoriui. Nepaisant šių pažeidimų, būtina toliau vystyti abipusių santykių stiprinimo politiką. Vis dėlto reikėtų pabrėžti, kad nuolaidas turėtų daryti ne tik Sąjunga. Baltarusijos prezidentas atitinkamais veiksmais taip pat turėtų parodyti gerą valią. Būtina didinti spaudimą A. Lukašenkai, tačiau tuo pat metu pasiūlyti lengvatas Baltarusijos žmonėms tam, kad Europa būtų laikoma geresniu pasirinkimu už alternatyvą glaudesniems santykiams su Rusija.

PPO Dohos derybų raundo sustabdymas (RC-B6-0521/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, perspektyva užbaigti Dohos raundo derybas atrodo vis labiau tolsta. Viena iš priežasčių yra P. Mandelsono atsistatydinimas iš Komisijos nario, atsakingo už prekybą, postą. Derybos bus atnaujintos geriausiu atveju tik po 2010 m. Toliau padėti sunkina tai, kad per artimiausius dvejus metus rinkimai vyks ne tik Jungtinėse Amerikos Valstijose, bet ir Indijoje, ir Brazilijoje. Tai reiškia, kad derybose dalyvaus visiškai naujos žmonių grupės. Pirmą kartą Europos Sąjunga nėra atsakinga už derybų nutraukimą. Jungtinės Valstijos ir Indija yra atsakingos už liepos mėn. žlugusias ministerijų derybas. Vis dėlto, anot ekspertų, pagrindinė žlugusių derybų priežastis buvo nepakankama pažanga paslaugų ir pramonės skyriuose.

Jei bus grįžta prie derybų stalo, prioritetas turėtų būti teikiamas pagalbai neturtingiausioms šalims. Tuo pat metu mes negalime nepaisyti savo interesų, ypač žemės ūkio sektoriuje. Nebūtinas mūsų rinkos atvėrimas kelia rimtą pavojų stabilioms žemės ūkio pajamoms. Dėl to gali bankrutuoti daugelis ūkių. Jeigu taip atsitiktų, kaip būtų galima garantuoti Europos Sąjungos aprūpinimą maisto produktais? Negalėjimas pasiekti susitarimo prekybos klausimais yra pavyzdys, kaip sudėtinga siekti kompromiso sudėtingais klausimais, derybose dalyvaujant daugeliui šalių, atstovaujančių labai skirtingus interesus.

Tikėkimės geresnio rezultato tarptautinėse derybose dėl kovos su klimato kaita.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, dėkoju už suteiktą galimybę pateikti savo paaiškinimą dėl Dohos derybų raundo sustabdymo.

Turiu pripažinti, kad dauguma šiame Parlamente jaučiasi nuliūdinti, kad Dohos derybų raundas buvo sustabdytas, nes tolesnis liberalizavimas tam tikrose srityse būtų suteikęs privalumų ES.

Deja, mums dar kartą sutrukdė žemės ūkis, ir nors ES išvengė kaltinimų, aš manau, kad vidaus politika, kurią vykdo protekcionistinės Europos Sąjungos valstybės, neleido Komisijos nariui P. Mandelsonui įgyvendinti tolesnių priemonių dėl žemės ūkio.

Mes turime atsižvelgti į didesnius tikslus; į tai, kad turėtų būti išlaisvintos ir liberalizuotos paslaugos, kurios sudaro didžiąją mūsų ekonomikos dalį. Deja, prieš liberalizuojant prekybą, pirmiausia būtina liberalizuoti žemės ūkį ir prekes.

Reikalingas tolesnis prekybos atvėrimas. Būtina sustabdyti nekonkurencingų ūkininkų apsaugą. Mes turime plėsti prekybą su verslininkais ir ūkininkais besivystančiose ir neturtingose šalyse, pirkti jų prekes ir paslaugas, nes tik prekyba, o ne didelė pagalbos pramonė, leistų žmonėms šiose šalyse išvengti skurdo.

Pranešimas: Carlos Carnero González (A6-0347/2008)

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, mums pateiktas pranešimas šiame Parlamente priimtas balsų dauguma. Vis dėlto prieš pat balsuojant Andrew Duff pareiškė esąs nustebęs, kad Rytų Europos valstybės, kurios visiškai neseniai įstojo į Sąjungą prieštariauja vėliavos ir himno naudojimui Europos Parlamente. Aš iš tikrųjų turėčiau paaiškinti A. Duffui, kad galima visiškai pateisinti šūkį, kad valdymas iš Briuselio nėra niekuo geresnis už valdymą iš Maskvos. Tai, kaip Briuselis įgyvendina pokyčius, pažeidžiant Europos teisę prieštariauja sunkiai įgyvendinamiems solidarumo, sąžiningumo ir nediskriminavimo principams. Tinkamas pavyzdys yra energetikos politika, kuria vadovaujantis pradėtos taikyti priemonės, griauinančios Lenkijos energetikos pramonę ir prieštariaujančios prieš tai minėtiems principams.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, mes ką tik balsų dauguma patvirtinome, nors aš ir daugelis mano kolegų balsavo prieš, pranešimą, kuriuo šioje institucijoje tampa privalomas vėliavos, himno, šūkio, visuomeninių švenčių – t. y. visų realių valstybės atributų naudojimas. Mūsų kabareto aktorius Wim Sonneveld pasakytų: „Tai yra riba“.

Vis dėlto norėčiau jums priminti, kad visai neseniai atmetus Europos Konstituciją referendumuose Nyderlanduose ir Prancūzijoje, Lisabonos sutartyje neliko nuostatų dėl simbolių, atsižvelgiant į tai, kad visuomenė jų nepageidauja. Šiuo metu Parlamentas rengiasi dar kartą priimti šias nuostatas ir netgi pareikalauti jas įtraukti į tekstą kaip politinį ženklą piliečiams. Ciniški juokai! Europos privileijuotųjų *nomenklatūra* to norėtų, tačiau Europos žmonės jau seniai atsisako jų klausyti.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, diskusijoje dėl Carloso Carnero Gonzálezo pranešimo mes kalbame apie europinius simbolius, o ne jų įtraukimą į mūsų darbo tvarkos taisykles. Šiuo metu vyksta diskusija ne apie simbolius, nors mes galime įsivaizduoti, kad daugeliui žmonių kyla klausimų, pavyzdžiui, dėl gegužės 9 d. – Europos dienos. Vis dėlto svarbu tai, kad pirmiausia buvo pažadėta, kad Europos Sąjungos išorės simboliai nebus įtraukti į Lisabonos sutartį, kurią daugelis valstybių narių ratifikavo, ir dabar staiga jų naudojimas bus įtvirtintas Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklėse. Tai rodo paprasčiausią nesiskaitymą su rinkėjais, Europos piliečiais. Iš dramblio kaulo bokštų Briuselyje dar kartą įrodėme, kad dar labiau nutolome nuo savo piliečių. Tai liūdina.

Daniel Hannan (NI). - Gerb. pirmininke, mes paprastai skatinami tikėti, kad nacionalizmas yra despotiškas, laikinas ir gėdingas reiškinys – tačiau kai šis nacionalizmas yra europinis, mes visiškai pakeičiame savo nuomonę ir imame žavėtis valstybės ženklais ir simboliais: vėliava, himnu, nacionaline diena ir visais kitais.

Aš ypač prieštariauju Bethoveno Devintosios simfonijos, kaip Europos himno, naudojimui, kuriam skambant mes turėtume atsistoti. Bijau, kad tai gali mane išprovokuoti taip, kaip Aleksą iš S. Kubricko filmo *Clockwork Orange* ir dėl tų pačių priežasčių, t. y. dėl tam tikrų asociacijų.

Tačiau iš tikrųjų klausimas, kurį aš norėčiau paliesti yra toks: vienintelis ir gana ekstravagantiškas pakeitimas, kuris buvo padarytas Europos Konstituciją keičiant į Lisabonos sutartį, yra šių nacionalinių simbolių atsisakymas.

Vienašališkai grąžindamas juos atgal, Europos Parlamentas parodė savo neigalumą, pažemindamas Europos rinkėjus, kurie balsuodami atmetė Europos Konstituciją.

Jei jūs norite, kad šių simbolių naudojimas būtų teisiškai įpareigojantis, turėkite drąsos pateikti juos žmonėms balsuoti referendume. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Roger Helmer (NI). - Gerb. pirmininke, aš balsavau prieš Carloso Carnero Gonzálezo pranešimą, kuriuo siekiama plačiau naudoti šiame Parlamente Europos vėliavą ir Europos himną.

Mano šalyje teigiama, kad Lisabonos sutartis labai skiriasi nuo Europos Konstitucijos ir nebereikia rengti referendumo, ir vis dėlto vienintelis didelis skirtumas, kurį aš matau tarp Konstitucijos ir Lisabonos sutarties, yra šių valstybingumo simbolių atsisakymas. Šiuo metu Parlamentas siekia juos sugrąžinti atgal.

Tai akivaizdžiai parodo Europos projekto apgaulingumą. Tai taip pat akivaizdžiai parodo šio Parlamento nesiskaitymą su visuomenės ir mūsų rinkėjų nuomone. Dabar mes turime surengti referendumą dėl visos Lisabonos sutarties.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, dėkoju jums už tai, kad suteikėte man galimybę pateikti savo paaiškinimus balsuojant šiuo itin svarbiu klausimu.

Kaip ir prieš mane kalbėjęs narys, aš manau, kad Lisabonos projektą siekiama įgyvendinti nesąžiningais būdais. Pavyzdžiui, mums buvo pasakyta, kad Lisabonos sutartis neišgalios, jei kuri nors viena šalis balsuos prieš. Kai Prancūzijoje ir Nyderlanduose rinkėjai balsavo „prieš“, mums buvo pasakyta, kad dauguma šalių norėtų tęsti procesą, todėl jis buvo tęsiamas toliau.

Atmetus Konstituciją Airijoje, nebuvo susitaikyta su neišvengiamu Lisabonos sutarties pralaimėjimu, toliau teigiama, kad būtina dar kartą surengti referendumą. Štai dar vienas pavyzdys. Teigiama, kad Lisabonos sutartis visiškai kitokia, negu Konstitucija. Sakoma: „Štai įrodymai“, „mes pakeitėme šrifto dydį, tekstą vietomis, ir atsisakėme Europos Sąjungos simbolių“. Mes taip ir manėme, kad tai ilgai netruks. Tie, kas pritaria projektui, turėtų rasti būdą vėl įtraukti simbolius. Būtent tai ir buvo padaryta.

Mano pasiūlymas tiems, kurie remia Europos projektą, būti nuoširdiems ir pateikti šį pasiūlymą rinkėjams balsuoti referendume.

Pranešimas: Richard Seeber (A6-0362/2008)

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Klimato kaita Vidurio Europoje – tai pirmiausia kritulių pasiskirstymo problema. Ilgų sausrų laikotarpius keičia gausios liūtys. Sausra ir potvyniai gali padaryti žalos, kuri siekia milijardus. Jie įrodo, kad klimato kaita iš tikrųjų vyksta. Europos klimato politika turėtų būti sprendžiami žalos dėl klimato kaitos atlyginimo, nelaimių prevencijos klausimai ir siekiama sustabdyti klimato kaitą. Mes turime kurti vandens saugojimo ir irigavimo sistemas, kaupti mūsų miestuose ir kaimuose kritulių rezervus tam, kad turėtume vandens sausras metu. Tai ypač svarbu Vengrijos Alföldo regione. Europos Sąjunga turi stiprinti vandentvarką kaip Bendrijos politikos priemonę ir kitame biudžete numatyti šiam tikslui finansavimą iš Europos Sąjungos lėšų.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Gerb. pirmininke, turiu pasakyti, kad aš balsavau prieš šį pranešimą, nes, mano nuomone, jis nėra geras. Klimato kaitos klausimas yra visuotinis, be to, vandens trūkumas taip pat turi įtakos dirvožemiui ir reikalauja nuoseklaus požiūrio.

Šiuo dokumentu, atrodo, norima pasakyti, kad vienintelis sprendimas – taupyti vandenį iš čiaupo ir vandenį mūsų miestų vamzdynuose. Tai yra nesisteminis ir netvarus požiūris. Aš nepritariu pranešimui, net jei jame ir yra teigiamų dalykų, pavyzdžiui, tai, kad vanduo turi būti prieinamas visiems arba kad mes turime bendrai naudotis ištekliais ir reikalingas solidarumas tarp regionų.

Vis dėlto sutinku su Gyula Hegyi, kad mes turime imtis veiksmų apsaugoti dirvožemį. Naujasis požiūris apima vandens išsaugojimą žemėje statant naujas užtvankas, naują upių reguliavimą, nelaimingų atsitikimų prevenciją, žemės ūkio strategiją, kuri leistų taikyti naują požiūrį ir, žinoma, jei reikia, upių vandens tėkmės keitimą.

Socialiniai ir ekonominiai rūpesčiai veikia žmonių gyvenimą, pavyzdžiui, šiuo metu susiduriama su maisto trūkumu. Į visa tai būtina atsižvelgti teikiant šį pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). - (FR) Gerb. pirmininke, aš balsavau už Richard Seeber pranešimą, atsižvelgdama į jo privalumus. Dėkoju visiems tiems, kurie leido priimti pakeitimus, kuriuos aš pasiūliau.

Vis dėlto man neramu, kad šis pranešimas yra susijęs su dirvožemio ir požeminių vandenų tarša naudojant pavojingus žemės ūkio teršalus. Šie atvejai registruoti Prancūzijos užjūrio teritorijose. Pavyzdžiui, Martinikoje ir Gvadelupėje naudojamas chlordekonas – jo molekulė turi ilgą gyvavimo laiką. Šis teršalas, kuris uždraustas Europoje beveik 30 metų, Prancūzijos užjūrio teritorijose naudotas iki pat 1997 m.

Šiandien ši tarša, kelianti rimtą pavojų visuomenės sveikatai ir trukdanti ekonomikos plėtrai, neleidžia siekti tikslų, nustatytų 2000 m. spalio 23 d. Vandens pagrindų direktyva (VPD), bent jau Martinikoje.

Ar Europos Komisija pagaliau pripažins, kad kai kurios valstybės narės pažeidžia direktyvą jautriuose aplinkos ir sveikatos sektoriuose?

Pranešimas: Ieke van den Burg ir Daniel Dăianu (A6-0359/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Gerb. pirmininke, aš norėčiau atitaisyti klaidą balsuojant dėl Ieke van den Burg pranešimo 3 ir 9 pakeitimo. Aš per klaidą balsavau prieš, nors norėjau balsuoti už. Kodėl? Manau, kad pasiūlymas dėl kapitalo reikalavimų turėtų numatyti, kad iniciatoriai privalo įtraukti savo vertybinių popierių dalį į savo balansą, taikyti kapitalo reikalavimus iniciatoriams, skaičiuojant remiantis tuo, kad jie turi tą paskolų dalį arba taikyti kitas priemones, užtikrinančias investuotojų ir iniciatorių interesų adekvatumą. Aš taip pat manau, kad saviregulavimo sprendimai, kuriuos siūlo kredito reitingavimo agentūros, gali būti nepakankami atsižvelgiant į tą vaidmenį, kuris joms tenka finansų sistemoje.

Pirmininkas. - Jums lieka keturių sekundžių kreditas kitam kartui, Astrid.

Pranešimas: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, jūs ką tik girdėjote, kad reformos priešininkai gyvena vakarykšte diena. O mes norime kurti ateitį! Tie, kurie prieštarauja reformai, turėtų likti savo valstybėse narėse, o mes turime remti tuos, kurie dirba Europai.

Alojz Peterle pasakė viską: mes norime, kad mūsų piliečiai gyventų ilgai ir laimingai. Todėl mes aktyviai dirbame Septintojoje ES mokslinių tyrimų pagrindų programoje su amžiumi susijusių ligų srityje. Dabar atėjo laikas teikti didesnę paramą sveikatos rinkoje laisvai samdomiems, nepriklausomiems darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims, vadovaujantis Smulkiojo verslo akto nuostatomis ir suteikti piliečiams ateityje didesnę pasirinkimą, kuris būtų geriausias kiekybiniu ir kokybiniu požiūriu.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Jo Leinen (A6-0372/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už sprendimą pritarti bendrai sistemai, nustatančiai pagrindinius Komisijos komunikato aspektus dėl Europos komunikacinės partnerystės. Ja siekiama stiprinti pačias įvairiausias komunikacijos sudėtinės dalis ir sujungti jas į platesnę struktūrą, numatytą baltojoje knygoje dėl Europos komunikacijos politikos, siekiant sukurti abipusę sistemą, kurią apibūdina aktyvus piliečių dalyvavimas ir D planas (D planas – „demokratija, dialogas ir diskusijos“).

Svarbu pripažinti, kad šis komunikatas, kurį Komisija inicijavo po to, kai Konstitucinės sutarties projektu nepavyko paskatinti diskusijos dėl Sąjungos demokratiškos institucijų ir piliečių santykių, nepasiekė savo tikslų. D planas nepavyko: ar demokratija galima be dialogo ir dialogas be diskusijų? Tai iš tikrųjų nesumažintų atotrūkio nuo piliečių, kurie nesuvokia Europos integracijos ir institucijų, kurios ir toliau yra neskaidrios ir nesuprantamos. Mes galime tik tikėtis, kad šis naujas bandymas sudaryti tarpinstitucinę sutartį leis mus judėti į priekį.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Mes neprieštaruojame tam, kad valstybių narių piliečiai objektyviai ir išsamiai būtų informuoti apie ES bendradarbiavimą. Vis dėlto tai neturi būti propaganda, įtvirtinanti viršvalstybinį valdymą Sąjungoje.

Bendroje deklaracijoje dėl Europos komunikacinės partnerystės, su kuria susijęs šis pranešimas, minimos ir kitos ES programos, pavyzdžiui, „D planas“ ir „Piliečiai Europai“, kuriuos Junilistas vertina labai kritiškai. Deklaracijoje taip pat minimos ES partijos ir su jomis susiję politiniai fondai, kuriuos, Junilistano nuomone, turėtų kurti valstybių narių nacionalinės partijos iš apačios, o ne ES biurokratija iš viršaus.

Todėl mes balsavome prieš šį pranešimą. Mes manome, kad bendros deklaracijos projektas dėl Europos komunikacijos partnerystės turėtų būti kitoks ir pabrėžti faktinę informaciją ir švietimą bei atvirą diskusiją, kurioje dalyvauja politinės jėgos, siekiančios ne Jungtinių Europos valstijų, o tarpvyriausybinių bendradarbiavimo Europoje.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kitas „būdingas šios rūšies“ pranešimas ...

Nors ir teigiama, kad „komunikacija – svarbi atstovaujamosios ir dalyvaujamosios demokratijos dalis“, pranešimu iš tikrųjų bandoma, švelniai tariant, „apibendrinti“ referendumų, kuriais buvo atmeta siūloma sutartis, kuri vadinama Lisabonos sutartimi, ir ypač Airijoje įvykusio referendumo rezultatus.

Atitinkamai dauguma Parlamente nusprendė patvirtinti bendrą deklaraciją dėl Europos komunikacinės partnerystės. Šitai trys ES institucijos (Taryba, Europos Komisija ir Parlamentas) nusprendė pradėti propagandos „kryžiaus žygį“ – kuris, reikia pastebėti, tęsis ir per būsimus rinkimus į Europos Parlamentą – remiantis prielaida, kad vis didesnis pasipriešinimas už ES politikos priemonių slėptiems klasiniams ir kitokiems interesams, kaip parodė šie referendumai, gali būti įveiktas perimant ir išlaikant masinės informacijos priemonių darbotvarkės pozicijas ir kontrolę.

Faktiškai tai reiškia bandymą paslėpti arba nutylėti realų ES politikos priemonių turinį priimant sprendimus, kurie prieštarauja darbuotojų ir kitų socialinių sluoksnių įvairiose ES valstybėse narėse interesams.

Demagogiškai kartojant žodžius „demokratija“ ir „komunikacija“ šiame pranešime diskredituojama jų prasmė.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), raštu. – Aš ir mano kolegos britų konservatoriai pritariame tam, kad visuomenei būtų prieinama informacija dėl ES politikos priemonių ir institucijų ir skaidrumo didinimui.

Vis dėlto, kalbant apie dabartines ekonomikos ir socialines sąlygas, mes manome, kad ES yra ir kitų svarbių prioritetų, kurie ir skubesni, ir svarbesni.

Dėl šios priežasties, balsuodami dėl šio pranešimo, mes nusprendėme susilaikyti.

Pranešimas: Marian-Jean Marinescu (A6-0343/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LV) Šis protokolas – tai susitarimo su 25 ES valstybėmis narėmis logiškas tęsinys. Šis protokolas pagrįstas ta pačia teisine baze kaip ir ankstesnis protokolas (protokolas su 10 ES valstybių narių), pagal kurį Šveicarijai suteikta teisė toliau taikyti kiekybinius apribojimus darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims iš Rumunijos ir Bulgarijos tam, kad būtų galima palaipsniui atverti šių dviejų naujų šalių piliečiams Šveicarijos darbo rinką kiekvienais metais įsileidžiant į ją daugiau asmenų.

Manau, kad išplėtus šį susitarimą Rumunijai ir Bulgarijai padidėtų konkurencija Šveicarijos darbo rinkoje, ir būtų galima lengviau siųsti Šveicarijos darbuotojus į šias dvi šalis, pagerėtų Rumunijos ir Bulgarijos darbuotojų įsidarbinimo galimybės, ateityje atsivertų eksporto rinką į Šveicariją.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Aš pritariu šiai iniciatyvai, kuria siekiama papildyti (2002 m. birželio mėn.) susitarimą dėl laisvo asmenų judėjimo tarp Šveicarijos ir ES, apimančio Rumuniją ir Bulgariją.

Susitarimo papildymas neabejotinai turėtų teigiamą įtaką naujų darbo vietų ir investavimo galimybėms ir ekonomikos augimui šiose šalyse, ypač prekybos apimčių didinimui.

Planuojami specialūs pereinamieji laikotarpiai iki septynerių metų, kurių metu Šveicarija turės teisę taikyti kiekybinius apribojimus darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims iš Rumunijos ir Bulgarijos, siekiant laipsniškai atverti šių dviejų šalių piliečiams Šveicarijos darbo rinką ir didinti kasmet iš jų priimamų naujų darbuotojų skaičių, turint omenyje Šveicarijos rinkos poreikius ir užimtumo galimybes.

Tais pačiais laikotarpiais tokius pačius kiekybinius apribojimus Rumunija ir Bulgarija taikys Šveicarijos piliečiams.

Šio laikotarpio pabaigoje gali būti pakartotinai įvestos kvotos, jei nesilaikoma būtinų sąlygų, kurios numatytos apsaugos išlygoje. Tačiau tai galioja tik iki 2019 m.

Bogusław Liberadzki (PSE), raštu. – (PL) Aš balsavau už pranešimą dėl Tarybos sprendimo projekto Europos bendrijos ir jos valstybių vardu sudaryti Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo protokolą dėl į Europos Sąjungą įstojusių Bulgarijos ir Rumunijos (9116/2008 – C6-0209/2008 C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC)).

Pranešėjas Marian-Jean Marinescu besąlygiškai pritaria tam, kad būtų išplėsta susitarimo taikymo sritis. Jis teisėtai nurodo, kad tai atveria milžiniškas galimybes Šveicarijai, Rumunijai ir Bulgarijai. Tai taip pat užtikrintų tolesnę Europos Sąjungos augimo ir užimtumo skatinimą pagrįstos ekonomikos politikos sklaidą.

Vis dėlto, kaip sakė M. J. Marinescu, tai, kad pasiekta sprendimo, kuris darbotvarkės požiūriu skiriasi nuo ankstesnio susitarimo, apimančio dešimtį valstybių narių, kelia susirūpinimą. Aš visiškai sutinku, kad pereinamojo laikotarpio pratęsimas dviems anksčiau minėtoms šalims vertintinas neigiamai.

Svarbu į tai atsižvelgti ir siekti greito susitarimo ratifikavimo ir įgyvendinimo iškart po 2009 m. referendumo.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), raštu. – (RO) Referendumas dėl laisvo asmenų judėjimo susitarimo su Europos Sąjunga ir Rumunijos ir Bulgarijos prisijungimo įvyks Šveicarijoje 2009 m. vasario 8 d.

Anot kai kurių Šveicarijos partijų, referendumu siekiama sustabdyti „masinę nekontroliuojamą migraciją“ iš Rumunijos ir Bulgarijos. Šveicarija taip pat surengė panašų referendumą 2005 m. rugsėjo mėn. po 2004 m. plėtros. Laimė, to referendumo rezultatas buvo teigiamas.

Mes negalime ginčyti kiekvienos šalies teisės rengti referendumą; vis dėlto aš manau, kad kiekviena valstybė narė turi pasirūpinti tuo, kad Europos Sąjunga būtų vieninga, nepriklausomai nuo minėtų konsultacijų rezultato.

Dumitru Oprea (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už Marian Jean Marinescu rekomendaciją (A 6-0343/2008) dėl šių priežasčių:

Pagrindinių Europos Sąjungos teisių chartijos 45 straipsnyje nurodoma, kad „Kiekvienas Sąjungos pilietis turi teisę laisvai judėti ir rinktis gyvenamąją vietą valstybių narių teritorijoje“ tuo tarpu 1957 m. Romos sutartyje teigiama, kad „draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės“.

Natūralu, kad Rumunija ir Bulgarija, kaip naujos Europos Sąjungos valstybės narės, dalyvauja pasirašant EB ir Šveicarijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo protokolą, norėdamos pasinaudoti jo nuostatomis ir

tomis pačiomis teisėmis kaip ir visos Europos valstybės. Kitaip mes negalėtume kalbėti apie realią „Europos pilietybę“, kaip tai numatyta Maastrichto sutartimi (1993 m.).

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už M. J. Marinescu pranešimą dėl ES ir Šveicarijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo protokolo, kuriuo numatoma įtraukti į šį susitarimą 2007 m. sausio 1 d. į Europos Sąjungą įstojušias Rumuniją ir Bulgariją.

Kaip pranešėjas, aš manau, kad šis pranešimas teiktų ekonominę naudą abiem pasirašiusioms šalims didinant užimtumą, atveriant eksporto rinkas ir pagaliau skatinant prekybos ir ekonomikos augimą, tuo pačiu apsaugant Šveicarijos teisę taikyti pereinamąsias priemones, nustatytas ankstesniu protokolu (10 ES valstybių narių), nors ir su būtiniais pataisymais.

Pranešimas: Luca Romagnoli (A6-0360/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LV) Šio pasiūlymo tikslas – įgyvendinti principus, dėl kurių jau sutarta ankstesnėse teisinėse priemonėse, ir sukurti elektroninę nacionalinių registrų sąsają, nes be šios sąsajos Europos registrų sistema iki šiol negali veiksmingai veikti. Šiuo pasiūlymu siekiama minėtomis teisinėmis priemonėmis sukurtas sistemas papildyti techniniu ir informaciniu požiūriu, tačiau pagrindiniai principai nesikeičia: atskaitos taškas lieka valstybė narė, kurios pilietybę turi nuteistasis asmuo; informacija saugoma tik centriname nacionaliniame registre, o informacija kitų valstybių narių registruose nėra tiesiogiai pasiekama, valstybės narės pačios tvarko ir atnaujina savo duomenų bazines.

Priėmus šį teisės aktą 27 skirtingų teisinių sistemų valstybėse narėse, turinčiose savo teisinius ir socialinius ypatumus, bus suteiktas bendras pagrindas.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Nuo 2005 m. Europos Komisija pasiūlė daugelį teisinių iniciatyvų, kuriomis siekiama reguliuoti ir supaprastinti keitimąsi informacija iš nuosprendžių registrų tam, kad būtų pagaliau atsisakyta lėtos ir iš esmės neveiksmingos sistemos 1959 m. Europos Tarybos konvencijoje numatytų mechanizmų pagrindu.

Pirmą kartą ši sistema patobulinta 2005 m. Tarybos sprendimu dėl keitimosi informacija iš nuosprendžių registro, ypač sutrumpinus jos perdavimo trukmę.

2007 m. Taryboje pasiekta politinio susitarimo dėl pagrindinio sprendimo, kuriuo siekiama užtikrinti, kad kiekviena valstybė narė kiek įmanoma geriau ir teisingiau reaguotų į prašymus iš nuosprendžių registrų pateikti informaciją apie savo piliečius.

Dabartine iniciatyva siekiama ne pakeisti pagrindinius šio esminio sprendimo principus, o juos papildyti. Ją siekiama sukurti kompiuterizuotą informacijos apie kaltinamuosius nuosprendžius mainų tarp valstybių narių sistemą, vadinamą Europos nuosprendžių registrų informacine sistema (ECRIS).

Išliks 27 atskiros teisinės sistemos, kurių kiekviena turi savo teismų ir socialinės sistemos specifiką, tačiau bus siekiama rasti bendrą sąlyčio tašką, kad būtų galima sistemą taikyti praktiškai.

Šiomis sąlygomis, siekiant užtikrinti tinkamą duomenų apsaugą, dar kartą matome, kad reikalingas sprendimas dėl trečiojo ramsčio duomenų apsaugos, kurį mes ne kartą raginame priimti.

Gérard Deprez (ALDE), raštu. – (FR) Aš balsavau už pranešimą dėl ECRIS, nes ši sistema yra pagrindinė keitimosi informacija apie asmenų teistumą tarp valstybių narių tinklo dalis.

Nesuklyskime: mes nesiruošiamo sukurti vienintelę, centralizuotą duomenų bazę. Kiekviena valstybė narė pati centralizuotai kaupia informaciją apie savo piliečius; kiekvienos valstybės narės centrinė administracija bus vienintelė įstaiga, kuri turės galimybę jungtis prie sistemos, leidžiančios gauti informaciją apie teistumą iš kitų valstybių narių duomenų bazių.

Tokiu būdu nacionalinės teismų sistemos institucijos negalės tiesiogiai gauti išrašų iš kitų ES valstybių narių, jos pirmiausia turės siųsti prašymus centriniam savo šalies registrai, kuris juos perduos atitinkamai valstybei narei.

Iki šiol Europos registrų sistema negalėjo veiksmingai veikti. Žinoma, mes turėjome bandomąjį projektą, kuris buvo pradėtas 2006 m. ir kuriame dalyvavo Čekija, Prancūzija, Vokietija, Liuksemburgas ir Ispanija, prie kurių prisijungė kiti.

Mes taip pat buvome priėmę sprendimą dėl valstybių narių keitimosi informacija iš nuosprendžių registro organizavimo ir turinio.

Vis dėlto mums trūko teksto, kuris apibūdintų šį elektroninį tarpusavio ryšį techniniu požiūriu.

To dabar pasiekta su ECRIS, kuris įrodo, kad naujos technologijos palengvina kasdienę teisingumo veiklą Sąjungoje.

Koenraad Dillen (NI), raštu. – (NL) Lucos Romagnoli pranešimas nusipelnė mūsų pritarimo, nes jis reiškia realią pažangą teismų bendradarbiavimo tarp valstybių narių srityje. Praeityje pernelyg daug kartų rimti nusikaltėliai nebuvo išduoti kitos valstybės narės prokurorams tik todėl, kad gyvena kitoje valstybėje narėje. M. Fourniret byla yra pats liūdniausias šios rūšies pavyzdys.

Europos nuosprendžių registrų sistema yra puiki idėja, su sąlyga, žinoma, kad garantuojamos pagrindinės teisės. Laisvė reikšti savo mintis ir įsitikinimus kai kuriose valstybėse narėse yra apribota „antirasistiniais“ įstatymais, kuriuos pažeidus gresia net įkalinimas, ir tai gali sudaryti tam tikrų sunkumų. Baudžiamosios teisės apribojimai reikšti savo nuomonę Belgijoje, pavyzdžiui, yra gerokai didesni negu Italijoje ar Jungtinėje Karalystėje, kur faktiškai leidžiama laisvai reikšti savo mintis ir įsitikinimus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Ši procedūra yra konsultavimosi procedūra, kuria siekiama susitarimo dėl pasiūlymo įsteigti Europos nuosprendžių registrų informacinę sistemą (ECRIS), apimančią valstybių narių kompiuterizuotus informacijos mainus.

Komisija pritaria tam, kad pagrindinis tikslas yra „laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje suteikti piliečiams aukšto lygio saugumą“ ir „valstybių narių kompetentingų institucijų, įskaitant policijos, muitinės ir kitas specializuotas teisėsaugos tarnybas, operatyvinis bendradarbiavimas“.

Kaip nurodoma, „šiam tikslui pasiekti reikia, kad valstybių narių kompetentingos institucijos sistemingai keistųsi informacija iš nuosprendžių registrų ir būtų užtikrinta, kad ji būtų vienodai suprantama ir kad toks keitimasis būtų veiksmingas“.

Mes manome, kad, jei reikia, informacijos, gautos iš nuosprendžių registrų perdavimas iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę turėtų vykti remiantis (dvišalio) bendradarbiavimo tarp suinteresuotų šalių pagrindu. Vis dėlto tarp kitų klausimų, kurių taikymo sritį ir reikšmę reikėtų įvertinti, pranešimu numatomi valstybių narių įpareigojimai, taikant teisingumo ir vidaus reikalų principą Bendrijos lygmeniu, kuris išeina už bendradarbiavimo tarp valstybių narių, kurį mes rekomenduojame, ribų.

Mes akivaizdžiai pripažįstame mechanizmų, leidžiančių abipusę informacijos, gautos iš valstybių narių nuosprendžių registrų, keitimąsi tarp valstybių narių, poreikį, tačiau tai turėtų būti vertinama kiekvienu atveju atskirai ir vadovaujantis bendradarbiavimo principais.

Carl Lang (NI), raštu. – (FR) Mūsų kolegos pranešimas yra žingsnis į priekį dėl valstybių narių keitimosi informacija iš nuosprendžių registro organizavimo ir turinio.

Nėra abejonų, kad tokie asmenys kaip M. Fourniret, pedofilas, terorizavęs žmones Prancūzijoje, o po to Belgijoje, nebuvo išduotas kitai šaliai todėl, kad nebuvo gautas išrašas iš kitos valstybės registro. Monstrai, žudikai ir vagys gali išvengti teisingumo, jei įvairių valstybių narių duomenų bazėms trūksta skaidrumo.

Dėl šių priežasčių mes pritariame Europos nuosprendžių registrų informacinės sistemos (ECRIS) sukūrimui tiek, kiek tai garantuoja kiekvieno asmens pagrindines laisves. Aš mėstau apie laisvės reikšti savo mintis ir įsitikinimus apribojimus ir ideologines bausmes už nuomonę, kuri neatitinka europinių dogmų ir politinio korektiškumo reikalavimų.

Elektroninis keitimasis informacija iš nuosprendžių registro taip pat reikalauja tokių veiksmingų atsargumo priemonių kaip informacijos mainų vientisumas, autentiškumas ir atnaujinimas. Šiandien mes sukūrėme preliminarų mechanizmą: todėl toliau turime būti budrūs ir elgtis išmintingai.

Bogusław Liberadzki (PSE), raštu. – (PL) Aš balsavau už pranešimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Europos nuosprendžių registrų informacinės sistemos (ECRIS) sukūrimo pagal pagrindinio sprendimo 2008/XX/TVR 11 straipsnį (COM (2008) 0332 – C6 – 0216/2008 – 2008/0101(CNS)).

Pranešėjas Luca Romagnoli teisingai pabrėžė, kad anksčiau minėtu pasiūlymu siekiama įgyvendinti principus, dėl kurių jau susitarta, ir užtikrinti jų įgyvendinimo priemones, o ne juos dar kartą nustatyti.

Itin svarbu apibrėžti elektroninius ryšius, siekiant veiksmingiau perduoti informaciją Europos nuosprendžių registrų informacinėje sistemoje. Šiuo metu perduoti duomenis trunka pernelyg ilgai. Tačiau šiandieniniame pasaulyje tai turi esminę reikšmę.

Reikėtų atsižvelgti į šiuos klausimus:

- būtina dėti visas pastangas, kad būtų galima suteikti teismų institucijoms moksliniais tyrimais nustatytas galimybes jų veiksmų sėkmei užtikrinti,
- duomenų apsaugai itin svarbi sistema S/TESTA, garantuojanti tinklo saugumą.

Nurodoma, kad siūloma teisinė bazė yra netinkama. Tai kelia susirūpinimą ir ateityje turėtų būti suderinta su galiojančių sutarčių reikalavimais.

Manau, kad būtina priimti šį pranešimą ir įgyvendinti jo sprendimus valstybėse narėse.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Didėjant tarptautinių nusikaltimų skaičiui, bendradarbiavimas tarp valstybių narių tampa vis aktualesnis. Taip pat derėtų prisiminti, kad nusikaltimai, kurie griežtai baudžiami vienoje šalyje, gali būti laikomi nereikšmingais kitoje. Tai labai svarbu ir į tai būtina atsižvelgti. Taip pat svarbu laikytis duomenų apsaugos reikalavimų ir palaikyti kaltinamųjų bei nukentėjusiųjų teises. Pritariau šiam pranešimui, kuriame visa tai yra garantuojama.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už šį pranešimą, nes svarbus vaidmuo jame tenka Europos nuosprendžių registrų informacinei sistemai, kuriant technines ir praktines informacijos tarp valstybių narių mainų priemones.

Vis dėlto, mano nuomone, tekstas, dėl kurio buvo balsuojama, turėtų būti ateityje tobulinamas (iš pradžių per S-TESTA administravimo ryšių tinklą) naudojant Europos Teismų registrų tinklo ryšių sistemą dėl šių priežasčių:

- priimdamas S. Y. Kaufmann pranešimą, Europos Parlamentas pritarė tam, kad būtų sukurtas šiuolaikinis ir saugus Europos teismų registro tinklo telekomunikacijų tinklas;
- nuosprendžių registrų informacinė sistema yra vienas iš klausimų dėl Europos Teismų tinklo, kuriuo siekiama skatinti teisingumą valstybėse narėse;
- naudojant vieningą ryšių tinklą, daug sutaupoma;
- unikali teisinio pobūdžio ryšių sistema leidžia suinteresuotoms šalims greitai, saugiai, kompleksiškai ir lengvai keistis reikalinga informacija.

Charles Tannock (PPE-DE), raštu. – Britų konservatoriai balsavo prieš šį pasiūlymą todėl, kad jis išplečia nacionalinių valdžios institucijų galimybę keistis informacija be tinkamo patikrinimo. Mes ir toliau pritariame tarpvyriausybiniam bendradarbiavimui baudžiamosios teisės srityje, tačiau ne automatinei galimybei gauti ir teikti šiuos duomenis.

Pranešimas: Pier Antonio Panzeri (A6-0365/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, balsavome už pranešimą dėl kovos su nedeklaruojamu darbu stiprinimo (A6-0365/2008). Pranešime yra daug svarbių nuostatų, tarp jų ir tos, kurios susijusios su bendrovės rangovės atsakomybe už mokėjimų pažeidimus, kuriuos padaro subrangos bendrovės. Pranešime taip pat prieštaraujama dabartinei tendencijai Teisingumo Teisme interpretuoti direktyvą dėl darbuotojų komandiravimo.

Apskritai pranešimas yra geras, tačiau mes manome, kad mokesčių politiką ir, be viso kito, apmokestinimo laipsnį turėtų nustatyti pačios valstybės narės. Tačiau nebuvo galimybės balsuoti atskirai dėl atskirų pranešimo dalių.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau pritardamas savo kolegos iš Italijos Piero Antonio Panzeri pranešimui savo iniciatyva dėl kovos su nedeklaruojamu darbu stiprinimo Europos Komisijos komunikato pagrindu. Jame rekomenduojama stiprinti kovą su šešėline ekonomika, kuri kelia pavojų ekonomikai, daro darbuotojus nesaugius, yra žalinga vartotojams ir mažina mokesčių įplaukas, todėl tarp įmonių atsiranda nesažininga konkurencija.

Svarbu aiškiai atskirti veiklą, kuri yra nusikalstama ir neteisėta, ir darbą, kuris yra teisėtas, tačiau nedeklaruojamas, t. y. neatitinka įvairių reguliavimo, pavyzdžiui, dėl socialinio draudimo įmokų ir mokesčių, reikalavimų. Akivaizdu, kad būtina stiprinti kontrolės priemones. Vis dėlto mes privalome mažinti mokesčių našta darbuotojams, atsižvelgiant į kiekvienos šalies padėtį, gerindami visuomenės finansų kokybę. Itin svarbu supaprastinti mokesčių administravimo ir socialinio draudimo sistemą, kuri skatina nedeklaruojamą darbą, ypač asmenų, dirbančių savarankiškai ir smulkiajame versle.

Mes privalome skubiai nustatyti darbo inspektorijų ir kitų atitinkamų institucijų, atsakingų už kovą su sukčiavimu ir jos priežiūrą, europinę bendradarbiavimo platformą.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), raštu. – Britų konservatoriai pritaria priemonėms stiprinti kovą su nedeklaruojamu darbu, ypač kai kurioms priemonėms, kurios minimos šiame pranešime – toms, kurios skatina valstybes nares mažinti mokesčių išlaidas darbuotojams ir skatina įvairias garantijas, susijusias, pavyzdžiui, su legaliu darbu.

Vis dėlto keletui pranešimo punktų mes negalime pritarti.

Tai siūlymas nustatyti Bendrijos pareigą koordinuoti darbo inspekcijų darbą ir persvarstyti direktyvą 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo. Britų konservatoriai mano, kad direktyva turėtų būti geriau įgyvendinama, tačiau nereikalauja teisinių pakeitimų, klaidinančių darbdavius ir darbuotojus. Dėl šių priežasčių konservatoriai balsuodami susilaikė.

Petru Filip (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už pranešimą dėl kovos su nedeklaruojamu darbu stiprinimo, nes nedeklaruojamas darbas Bendrijoje yra didelė problema. Juodąją darbo rinką iš esmės skatina pernelyg dideli mokesčiai ir biurokratija, dėl to mažėja įplaukos į biudžetą arba jis nesurenkamas.

Be to, priėmimas į darbą nesilaikant būtinų reikalavimų darbuotojams taip pat skatina nesąžiningą konkurenciją. Šiuo požiūriu be didesnio dėmesio, kurį valdžios institucijos turėtų skirti mokesčių ir biurokratijos mažinimui darbo rinkoje, norėčiau pabrėžti poreikį kurti naujas darbo vietas ir taikyti lanksčias taisykles laikinam ir sezoniniam darbui.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Darbo rinka gali tinkamai veikti tik veikiant geriems įstatymams ir tinkamai koordinuojant socialinių partnerių ir atitinkamų valdžios institucijų veiksmus. Nedeklaruojamas darbas yra tik vienas iš daugelio sunkumų, kuriems socialiniai partneriai turėtų ieškoti sprendimų.

P. A. Panzeri pranešime yra daug gerų ketinimų ir kai kuriais atvejais daug patarimų, kaip organizuoti darbo rinką apskritai ir spręsti nedeklaruojamo darbo klausimą atskirose valstybėse narėse. Be viso kito, pranešėjas skatina valstybes nares tęsti mokesčių ir socialinės sistemos reformą ir suderintus veiksmus kovoje su nedeklaruojamu darbu. Pranešėjas taip pat siūlo bendrą požiūrį į imigraciją ES ir mano, kad „bet kokia valstybių narių ekonomikos, mokesčių ir socialinės apsaugos sistemų reforma turėtų būti kompleksinė ir joje turėtų būti atsižvelgiama į pagrindines nedeklaruojamo darbo priežastis“.

Junilistano nuomone, darbo rinkos politikos klausimai yra valstybių narių reikalas, todėl mes esame susirūpinę dėl to, kaip ES nuolat didina savo įtaką šiais klausimais atskirų valstybių narių apsisprendimo sąskaita. Dėl šių priežasčių Junilistanas nusprendė nepritarti šiam pranešimui.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), raštu. – (PL) Nedeklaruojamas darbas yra sudėtingas ir įvairiapusis reiškinys. Jis apima ekonominius, socialinius, institucinius ir net kultūrinius aspektus ir gali būti žalingas daugeliu aspektų. Nacionalinis biudžetas praranda pajamas, būtinas išlaidoms padengti. Patys darbuotojai, dirbantys šešėlyje, dažnai neturi teisių, kurias turi kiti darbuotojai. Be to, šių darbuotojų sveikata ir saugumas yra nepakankamai apsaugoti, o jų profesinio vystymosi galimybės – ribotos.

Nedeklaruojamas darbas kelia sunkumų ir bendrajai rinkai ir yra jai žalingas. Nedeklaruojamo darbo priežastys įvairiose valstybėse narėse skiriasi, todėl atitinkamai skiriasi ir kovos su juo priemonės. Aš sutinku su pagrindiniais pranešimo punktais, kuriuose teigiama, kad būtina stiprinti pastangas kovoje su šiuo reiškiniu. Štai todėl aš balsavau už Piero Antonio Panzeri pranešimą.

Vis dėlto norėčiau pabrėžti, kad aš netikiu, kad siūlomas nuostatų persvarstymas Europos Teisingumo Teismo sprendimų sąlygomis būtų veiksminga priemonė kovoti su nedeklaruojamu darbu. Aš nuosekliai prieštarauju raginimams iš dalies pakeisti direktyvos dėl darbuotojų komandiravimo nuostatas.

Aš manau, kad kovojant su nedeklaruojamu darbu, tarp jų ir komandiruojamų asmenų nedeklaruojamu darbu, svarbu stiprinti administravimo bendradarbiavimą ir informacijos mainus tarp valstybių narių.

Jens Holm ir Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – (SV) Mes manome, kad būtina imtis veiksmingų priemonių siekiant sustabdyti nedeklaruojamą darbą.

Vis dėlto mes negalime pritarti tam, kad, pavyzdžiui, sprendžiant nedeklaruoto darbo klausimą, kaip vienas sprendimų būtų siūloma bendroji migracijos politika. Todėl galutinio balsavimo metu mes susilaikėme.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Nedeklaruojamas darbas yra reiškinys, turintis įtakos visoms ES valstybėms narėms. Nedeklaruojamas darbas dažniausiai esti mažai apmokamas fizinis darbas, o jį dirbantys darbuotojai – neapsaugoti socialinių garantijų arba darbuotojų teisių. ES ir jos valstybės narės turi imtis veiksmų tam, kad sumažintų nedeklaruojamo darbo apimtį, ir aš atitinkamai balsavau, pritardamas Piero Antonio Panzeri pranešimui.

Carl Lang (NI), raštu. – (FR) Itin svarbu kovoti su nedeklaruojamu darbu, kurį galima prilyginti ekonomikos vėžiui, stabdančiam augimą ir iškreipiančiam konkurenciją vidaus rinkoje didinant socialinę įtampą. Neteisėtos ekonomikos aukos yra valstybių narių piliečiai, dirbantys teisėtai, kurių ekonominėms ir socialinėms teisėms kyla pavojus.

Mes galėtume pritarti tam, kas smerkiama šiame pranešime. Deja, tai dar viena galimybė Europos šalininkams kaip socialinę svertą panaudoti didelio masto ekonominę migraciją: migraciją, kuri, neva, gali padėti Europos ekonomikai ir žmonėms. Raginimas pakeisti nelegalių imigrantų darbą „teisėta“ migracija yra didelė veidmainystė. Ji neturi jokios ekonominės socialinės arba visuomeninės prasmės.

Prancūzija ir Europos Sąjunga neturėtų „atverti daugiau teisėtos migracijos į Europos Sąjungą kelių“, nes negali sustabdyti net neteisėtos migracijos. Norėdami užtikrinti augimą ir vidaus rinkos kontrolę mes turime atkurti piliečių pasitikėjimą, skatindami politikos priemones, orientuotas į šeimą ir gimstamumo didinimą, siūlant geriau apmokamą darbą ir padedant jaunimui ir bedarbiams, pagaliau teikiant pirmenybę ir apsaugą bendrijos piliečiams.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), raštu. – (NL) Balsuodama dėl Piero Antonio Panzeri pranešimo dėl kovos su nedeklaruojamu darbu stiprinimo, aš susilaikiau. Nors pranešime yra teigiamų dalykų, manau, kad pranešimu siekiama aplinkiniu keliu įtvirtinti Europos darbo rinkoje lankstumo ir užimtumo garantijas. Lankstumo ir užimtumo garantijos suteiktų daugiau lankstumo darbdaviams ir mažiau saugumo darbuotojams. Aš tam nepritariu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), raštu. – Pranešime tarp kitų nurodytos netipiškos sutartys, užtikrinančios „lankstumo ir užimtumo garantijas“, kurios galėtų pakenkti nuolatinėms užimtumo sutartims. Pranešimas yra parengtas daug trūkumų turinčios Lisabonos strategijos pagrindu.

Taip pat esama prieštaravimų įvairių kalbų variantuose apibūdinant darbuotojų komandiravimo reglamentavimą.

Nepaisant to, pranešime yra daug teigiamų bruožų, todėl aš balsuoju už.

Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – (NL) Nedeklaruotas darbas Europoje sudaro maždaug 20 proc. Tai turi neigiamos įtakos mūsų socialinės apsaugos sistemoms. Šiame pasiūlyme teigiama, kad rinka yra iki tam tikro laipsnio pažeista, ir tai lemia nesąžiningą konkurenciją. Mes pritariame kovai su nedeklaruojamu darbu, tačiau turime susilaikyti nuo balsavimo, nes šis pasiūlymas turi didelių trūkumų. Deja, jis pagrįstas neoliberalia idėja, supriešinančia darbuotojus. Kova su nedeklaruotu darbu naudojama kaip priežastis skatinti didesnes lankstumo ir užimtumo garantijas. Blogėja europiečių padėtis darbo rinkoje, nes jie turi konkuruoti su pigia darbo jėga, atvykstančia iš svetur.

ES plėtra 2004 m. ir 2007 m. buvo labai svarbi. Socialinio aprūpinimo sistemų skirtumai ES valstybėse narėse dar labiau padidėjo, nes naujosiose valstybėse narėse dalis pramonės išnyko. Šiuo metu šios šalys importuoja prekes ir eksportuoja darbo jėgą. Lenkijos ir Rumunijos gyventojai vyksta dirbti į kitas šalis už atlyginimą, kuris yra mažesnis už minimalų ir dirba nepriimtinais sąlygomis. Naudojantis žemu atlygiu, mažinami ir kitų darbuotojų atlyginimai. Europos Sąjunga negali siekti tolesnės integracijos, jei pajamos ES labai skiriasi ir šie skirtumai yra panaudojami konkurencinėje kovoje.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš balsuoju už Piero Antonio Panzeri pranešimą dėl kovos su nedeklaruojamu darbu stiprinimo.

Aš manau, kad kaip niekada anksčiau būtina kovoti su reiškiniu, kuris stabdo sąžiningos konkurencijos tarp įmonių ir vietos regionų plėtrą, kuria administravimo sunkumus ir turi neigiamą įtaką darbuotojams, dirbantiems teisėtai. Aš sutinku dėl rimtų, suderintų pastangų kovoje su šiuo reiškiniu taikant prevencines priemones, lengvatas, atsakomybę ir represines priemones per veiksmingą stebėjimą ir atitinkamas nuobaudas.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Mes privalome labiau padėti tiems darbuotojams, kurie yra išnaudojami ir dirba „nedeklaruojamą darbą“. Nesąžiningi darbdaviai kelia pavojų jų sveikatai ir saugumui.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Mes balsuojame prieš pranešimą, nes juo iš esmės siekiama įteisinti brutalų darbuotojų išnaudojimą. Juo nesprenžiamas nedeklaruojamo darbo klausimas ginant darbuotojų interesus. Priešingai: juo siekiama išsaugoti kapitalo pelnus ir stiprinti ES monopolijų konkurencingumą, kaip tai numatyta Lisabonos strategijoje. Dėl šios priežasties vietoj tokių priemonių kaip patikrinimai arba baudos darbdaviams jame siūloma taikyti lengvatas kapitalui, pavyzdžiui, „mažinti su atlyginimais nesusijusias sąnaudas“. Dėl to mažinamas arba visiškai atsisakoma įpareigojimo mokėti draudimo įmokas. Tai taip pat apima ir išimtis mokesčių srityje, verslo išlaidų mažinimą ir neoficialias užimtumo sutartis.

Šiomis priemonėmis nedeklaruojamo darbo klausimai ne tik nėra sprendžiami, bet ir stiprinamas visiškas kapitalo nebaudžiamumas. Todėl šios rūšies užimtumas tik didės, ir bus pažeidžiami darbo, socialinės ir draudimo teisės reikalavimai, o darbuotojai išnaudojami kaip niekada anksčiau.

Darbininkų klasė iš ES, Europos Parlamento arba politinių biurokratų negali tikėtis jokių sprendimų savo naudai.

Organizuota darbuotojų kova siekiama kovoti su antiliaudine ES politika ir buržuazinėmis valstybių narių vyriausybėmis. Tai leistų pasiekti radikalių valdžios pokyčių ir užtikrintų, kad turtas, kurį sukūrė darbuotojai, būtų panaudojamas žmonių naudai.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), raštu. – (PL) Nedeklaruotas darbas yra plačiai paplitęs Europos Sąjungoje. Pavyzdžiui, Danijoje iki 18 proc. gyventojų dirba tokį darbą arba yra su juo vienaip ar kitaip susiję.

Dažniausiai darbuotojai nėra baudžiami dėl to, kad dirba šį darbą. Baudžiamas darbdavys. Geriausiu atveju darbuotojas turi susimokėti baudą, kuri visuomet yra mažesnė už baudą, kurią moka darbdavys. Teoriškai nedeklaruotas darbas nėra pagrindas deportuoti asmenį į jo kilmės šalį. Vis dėlto kai kurios šalys, pavyzdžiui, Belgija ir Danija nurodo, kad kai kuriais atvejais tai įmanoma, pavyzdžiui, akivaizdžiai arba nuolat pažeidžiant įstatymus.

Europos Sąjunga turėtų pasitelkti įvairias galimybes kovoje su šiuo reiškiniu. Veiksmingiausias būdas yra mažinti mokesčius ir šalinti teisinės darbo rinkos administravimo kliūtis tam, kad nedeklaruojamas darbas būtų nepelningas abiem pusėms.

Pranešimas: Gabriele Zimmer (A6-0364/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, balsavome už šį pranešimą dėl socialinės įtraukties skatinimo ir kovos su skurdu. Vis dėlto mes norėtume aiškesnės pozicijos klausimais dėl minimalių atlyginimų. Mes bendrai laikomės nuomonės, kad būtina mažinti skurstančių dirbančiųjų Europoje skaičių. Visų gaunančių atlyginimą pajamos turi būti pakankamos. Valstybės narės, kurios nori nustatyti atlyginimus įstatymų numatyta tvarka, gali tai padaryti. Tai gali daryti valstybės narės, kuriose socialiniai partneriai nustato atlyginimus.

Lisabonos strategijoje palyginami skirtingi darbo rinkos modeliai ir būdai užtikrinti pagrįstą mokestį už darbą. Būtina, kad tokie patirties mainai vyktų tarp valstybių narių.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už kolegės iš Vokietijos Gabrielės Zimmer pranešimą dėl socialinės įtraukties skatinimo ir kovos su skurdu, tarp jų vaikų skurdu, Europos Sąjungoje. Gana didelė Sąjungos gyventojų dalis gyvena socialinėje atskirtyje: 16 proc. gyventojų rizikuoja pristigti pajamų, penktadalis gyvena standartų neatitinkančiame būste, 10 proc. sudaro namų ūkiai, kuriuose niekas nedirba, ilgalaikis nedarbas yra 4 proc., o anksti mokyklas paliekančių vaikų dalis yra daugiau negu 15 proc. Kitas vis svarbesnis socialinės atskirties aspektas yra nepakankamas aprūpinimas informacinėmis technologijomis.

Kaip ir didžioji dauguma mano kolegų šio Parlamento narių, aš pritariu Komisijos požiūriui dėl socialinės įtraukties, kuri leistų žmonėms oriai gyventi ir aktyviai dalyvauti visuomenės gyvenime ir darbo rinkoje. Aš

pritariu raginimui nustatyti valstybėse narėse minimalių pajamų sistemas skatinant socialinę įtrauktį ir paramos sistemas, kurios leistų žmonėms išbristi iš skurdo ir gyventi orų gyvenimą.

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LV) Kova su skurdu ir socialine atskirtimi yra pagrindinis Europos Sąjungai ir valstybėms narėms rūpimas klausimas. 2000 m. kovo mėn. pradedant įgyvendinti Lisabonos strategiją, Taryba paprašė valstybių narių ir Europos Komisijos imtis veiksmų, kurie padarytų lemiamą įtaką skurdo panaikinimui iki 2010 m. Valstybės narės pademonstravo ryžtingą politinę valią ir buvo imtasi daugelio veiksmų tiek ES, tiek nacionaliniu lygmeniu. Tačiau kova su skurdu ir darbo rinkoje nedalyvaujančių žmonių integracija yra sunkus uždavinys išsiplėtusioje Europos Sąjungoje. Negalėsime įgyvendinti atnaujintos Lisabonos strategijos tikslų, jeigu toliau švaistysime didelę dalį mūsų didžiausio turto – žmogiškojo kapitalo.

Daugumoje valstybių narių vykdoma išsami socialinės paramos politika ir įgyvendinama aktyvinimo politika, siekiant į darbo rinką grąžinti iš jos išstumtus žmones. Tačiau vis dar egzistuoja didelė grupė žmonių, kuriems tikimybė susirasti darbą yra maža, ir kuriems dėl to toliau gresia skurdo ir socialinės atskirties pavojus. Tiems, kurie yra labiausiai atitrūkę nuo darbo rinkos, minimalių pajamų (MP) sistemos gali būti vienintelis būdas išvengti didelio skurdo. Tačiau atlikdamos šią būtiną funkciją MP sistemos taip pat turi skatinti galinčiųjų dirbti integraciją į darbo rinką. Todėl pagrindinis uždavinys yra užtikrinti, kad socialinės apsaugos politika padėtų veiksmingai užtikrinti galinčiųjų dirbti žmonių mobilizavimą ir tuo pat metu pasiekti ilgesnio laikotarpio tikslą – užtikrinti tinkamą gyvenimo lygį tiems, kurie yra ir liks už darbo rinkos ribų.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), raštu. – Britų konservatoriai pritaria veiksams, kuriais siekiama skatinti socialinę įtrauktį ir kovą su skurdu. Nors pranešime yra teigiamų aspektų, pabrėžiančių tam tikrų visuomenės grupių išpareigojimus visuomenei, mes negalime pritarti kitiems klausimams, pavyzdžiui, kai kalbama apie minimalaus darbo užmokesčio ES nustatymą. Daugelis šalių nustatė minimalius atlyginimus, tačiau britų konservatoriai mano, kad tai turėtų spręsti pačios valstybės narės.

Pranešime taip pat neigiamai vertinamas darbas ne visą darbo dieną, o tai, delegacijos nuomone, visiškai neatitinka padėties JK. Dėl šių priežasčių konservatoriai, balsuodami dėl šio pranešimo, susilaikė.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ir Anna Ibrisagic (PPE-DE), raštu. – (SV) Mes nusprendėme balsuoti prieš pranešimą dėl socialinės įtraukties skatinimo ir kovos su skurdu ES, nes daugelis jame pateiktų klausimų turėtų būti sprendžiami nacionaliniu lygmeniu. Sveikatos apsaugos turinys yra valstybių narių atsakomybė, konkretus darbo rinkos politikos turinys taip pat. Šie klausimai geriausiai sprendžiami nacionaliniu lygmeniu, kuo arčiau piliečių. Tokios priemonės kaip minimalios pajamos taip pat prieštarauja šio pranešimo tikslui, nes kuria daug kliūčių kovoje su socialine atskirtimi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mes žinome, kad dirbančių, tačiau skurdžiai gyvenančių asmenų skaičius didėja, daugėjant nepatikimo ir menkai mokamo darbo vietų. Todėl šis klausimas turėtų būti vienas iš pagrindinių atsakingiems už Europos Sąjungą pareigūnams. Atlyginimas už darbą ir minimalūs atlyginimai nepriklausomai nuo to, ar jie apibrėžti įstatymais, ar kolektyvine sutartimi, turi atitikti oraus gyvenimo standartus.

Svarbu, kad šis pranešimas priimtas, tačiau reikia apgailestauti, kad dauguma nepritaria jo svarstymui plenarinėje sesijoje. Socialinės įtraukties skatinimas ir kova su skurdu, ypač vaikų skurdu, ES yra nepatogūs klausimai. Teigiama, kad 20 milijonų žmonių ES, dauguma moterys, dirbdami gyvena skurde, t. y. 6 proc. visų gyventojų ir 36 proc. dirbančių asmenų gyvena ties skurdo riba. Tarp įvairių rekomendacijų, pateikiamų pranešime, Europos Parlamentas ragina valstybes nares iki 2012 m. 50 proc. sumažinti vaikų skurdą ir sutinka dėl ES išpareigojimų iki 2015 m. užtikrinti, kad gatvėje negyventų nė vienas vaikas.

Petru Filip (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš džiaugiuosi, kad pranešime tinkamai atsižvelgta į veiksnus, skatinančius socialinę įtrauktį, ir dėl šios priežasties balsavau už diskutuojamą pasiūlymą. Tam, kad ši įtrauktis būtų veiksminga, norėčiau priminti jums kai kuriuos klausimus, kuriuos laikau tinkamais mokymosi proceso požiūriu, nes manau, kad jaunuoliai turi gauti tinkamą išsilavinimą pagal organizuoto ir išsamaus socialinio ir profesinio mokymo programą.

Manau, kad mums reikalingas vienodas požiūris į švietimo sistemas visose 27 valstybėse narėse, taip pat diplomų ir profesinių liudijimų pripažinimas ir kalbų mokėjimas, kad būtų pašalintos kliūtis ryšiams Europos Sąjungoje. Aš taip pat pritarčiau tam, kad būtų pradėtas taikyti nuoseklus būsimų absolventų vertinimo ir jų praktikos metodas, įtraukiant juos į darbo rinką per darbo biržas, veikiančias ne tik šalies, bet ir regioniniu mastu, šitaip užtikrinant geresnę užimtumo dinamiką ES.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Šis pranešimas dėl skurdo Europoje įrodo, kad politikos priemonės, įgyvendinamos Europos Sąjungoje, patyrė nesėkmę ir toliau rodo realaus požiūrio šiame Parlamente trūkumą.

Šiuo metu daugiau kaip 80 milijonų gyventojų, anot pranešimo, „patiria skurdo riziką“; daugiau kaip 100 milijonų europiečių būsto sąlygos yra nepatenkinamos; ir daugiau negu 30 milijonų darbuotojų dirba už itin mažus atlyginimus, tačiau šis skaičius faktiškai yra kur kas didesnis, nes vien tik Prancūzijoje 7 milijonai darbuotojų patenka į skurdžiausių kategoriją.

Daugiausia dėmesio aš norėčiau skirti būtent šiam aspektui. Pranešėjas siūlo minimalų atlyginimą ir pakankamas pajamas tam, kad būtų išvengta socialinės atskirties, tačiau kokią įtaką tai galėtų turėti Europoje, kai tuo pat metu skatinama didelio masto pigios darbo jėgos imigracija? Kokią įtaką tai galėtų turėti Europai, kurioje įmanomas socialinis dempingas tarp valstybių narių, kaip tai įrodo skandalingi Teisingumo Teismo sprendimai Viking ir Laval bylose? Kokią įtaką tai gali turėti Europai, kur darbuotojų gerovė aukojama laisvosios prekybos vardan? Ar tuo siekiama papildyti gėdingai mažus atlyginimus ir toliau naudoti visuomenines lėšas?

Dar kartą akivaizdžiai matome sistemos, kurią jūs taikėte 50 metų, ribas. Atėjo laikas keistis!

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Pasipiktinimą kelia tai, kad vaikų skurdas Europoje 21-ame amžiuje yra toks didelis. Mano šalyje, Škotijoje, kurioje yra daug gamtinių išteklių, vaikų skurdo lygis nepateisinamai aukštas, tuo tarpu JK vyriausybė Londone ir toliau vykdo tokius nereikalingus ir nežmoniškus projektus, kaip raketinės apsaugos sistemos „Trident“ atnaujinimas. Laimė, Škotijos vyriausybė yra išipareigojusi spręsti vaikų skurdo klausimus, naudodamasi įgaliojimais, kurie jai šiandien suteikti. Vien tik praėjusiais metais Škotijos švietimo sekretorius pranešė apie programą mokyklose pirmuosius trejus mokymosi metus teikti nemokamą maistą vaikams, tai dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis yra sveikintina. Visa tai turėtų padėti kovoje su vaikų skurdu. Dar daugiau bus padaryta, kai nepriklausoma Škotija galės kontroliuoti savo valstybės finansus.

Thomas Mann (PPE-DE), raštu. – (DE) Aš balsavau už Gabrielės Zimmer pranešimą dėl kovos su skurdu. Politikai turėtų imtis griežtų veiksmų mažinti skurdą ir kovoti su socialine atskirtimi. Sunku rasti žodžių apibūdinti padėtį tų, kurie bando išgyventi iš mažų socialinių pašalpų dirbdami sunkiomis sąlygomis arba auga šeimose, kur skurde gyvena keletas kartų. Svarbus vaidmuo čia tenka tinkamai socialinei apsaugai, individualiam švietimui ir mokymui ankstyvajame etape ir motyvacijai siekti ištrūkti iš skurdo savo jėgomis.

Todėl tenka tik apgailestauti, kad negalima teikti pakeitimų pranešimams savo iniciatyva plenariniame posėdyje. PPE-DE frakcija atmeta 5 dalį ir 10–17 dalis, kuriose kalbama apie minimalias pajamas. Mes prieštaraujame išlygoms ES: kolektyvinės derybos partneriai turi priimti sprendimus patys. Žinoma, mes nenorime, kad dirbantys žmonės skurstų, kitaip tariant, sunkiai dirbtų už pernelyg mažą atlygį. Teisingumas yra pagrindinis socialinės rinkos ekonomikos bruožas, todėl teisingumas būtinas ir tokiais klausimais kaip atlyginimas už darbą. Vis dėlto minimalus atlyginimas ne tai, kam mes norėtume pritarti.

Dar kartą pasiūlyta horizontali direktyva dėl nediskriminavimo, kurią mano frakcija vieningai atmeta. Mes taip pat manome, kad pranešimas turėtų būti išsamesnis. Vis dėlto, kadangi tikslai ir priemonės yra teisingi – mažinti skurdą ES mastu – mūsų frakcijos dauguma pasiryžusi balsuoti už šį pranešimą.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Kova su skurdu – tai bet kurios demokratinės visuomenės, kurioje užtikrinami žmogaus orumo ir visų piliečių dalyvavimo visuomenės vystymesi principai, prioritetas. Anksčiau priimtos priemonės neleido pasiekti pageidaujamo rezultato ir drastiškai sumažinti socialinę atskirtį ir skurdą. Mums trūksta globalaus požiūrio į pasaulinę problemą, kuri yra labai sudėtinga, ir gali turėti visuomenei didelių socialinių ir ekonominių pasekmių.

Ekonominio augimo skatinimas, kuriant turtingą, teisingą ir aplinkos požiūriu tvarią Europos ateitį, reikalauja pajamų, kurios leistų išvengti socialinės atskirties, dalyvauti darbo rinkose, teikti geresnės kokybės paslaugas ir užtikrinti didesnę piliečių aktyvumą. Mes negalime leisti tokios padėties, kai 16 proc. gyventojų nuolat rizikuoja pristigti pajamų ir atsidurti skurde, vienas iš penkių gyvena reikalavimų neatitinkančiame būste arba vienas iš dešimties gyvena šeimoje, kurioje nė vienas šeimos narys nedirba. Dėl šių priežasčių tenka nuolat kovoti su skurdu, nelaime, kuri kelia pavojų kiekvienam ir neleidžia visuomenei tobulėti.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš balsuoju už Gabrielės Zimmer pranešimą dėl socialinės įtraukties skatinimo ir kovos su skurdu, įskaitant vaikų skurdą Europos Sąjungoje.

Aišku, būtina dar daug padaryti tam, kad Europos Sąjunga užtikrintų socialinę įtrauktį, kuri būtų reali ir veiksminga. Siekis mažinti skurdą kuriant darbo rinkas, skatinančias socialinę įtrauktį ir suteikti žmonėms

galimybę gyventi oriai – kaip teigiama Gabrielės Zimmer pranešime – šiems pasiūlymams turėtų būti pritarta ir jie turėtų sulaukti mūsų dėmesio.

Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Gabrielės Zimmer pranešimas yra pavyzdys, kai svarstomas netinkamai apibrėžtas klausimas. Žinoma, yra teisingų minčių dėl pagrįsto mokesčių taikymo šalia minčių apie piliečių atlyginimus ir ES taikomų minimalių atlyginimų reikšmę. Nepriklausomai nuo to, ką jūs manote apie šį klausimą – ir pastarieji du klausimai, mano nuomone, turėtų būti vertinami itin neigiamai – akivaizdžiai matyti, kad tai nėra tos sritys, kur atsakomybė tenka arba gali tekti ES. Kadangi nei politinis klausimas, nei politinis lygmuo neatitinka mano liberalių įsitikinimų, aš, kaip Švedijos liberalų partijos *Folkpartiet* narys, balsavau prieš šį pranešimą, nors jame yra ir vertingų pastebėjimų, kuriems būtų galima pritarti.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Kova su skurdu ES yra itin svarbi siekiant sukurti teisingesnę visuomenę. Vienas iš penkių vaikų Europoje gyvena ties skurdo riba, nors mes vis dar esame viena turtingiausių vietų pasaulyje. Būtina drauge dirbti bendrai ieškant sprendimų tam, kad panaikintume vaikų skurdą ES.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), raštu. – (PL) 2006 m. ties skurdo riba ES gyveno 19 proc. vaikų. Šiuo metu iš 78 milijonų žmonių, gyvenančių skurde mūsų žemyne 19 milijonų yra vaikai.

Aš galiu paminėti tik kai kuriuos iš daugelio skurdo aspektų. Tai nepakankamos pajamos, nepakankamos galimybės naudotis pagrindinėmis paslaugomis, ribotos vystymosi galimybės ir bendrų bei tikslinių politikos priemonių veiksmingumo skirtumai.

Politika remti šeimas, turinčias vaikų, leidžia kovoti su skurdu ir socialine atskirtimi, kurią dažnai patiria vieniši tėvai. Ji taip pat leistų išvengti pavojaus dėl anksčiau minėtų sunkumų. Dėl to aš manau, kad Sąjunga turėtų negailėti resursų sprendžiant šiuos klausimus.

Pranešimas: Zbigniew Zaleski (A6-0337/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už mano gerbiamo lenkų kolegos ir draugo Zbigniewo Zaleskio pranešimą, kuriuo pritariama pasiūlymui dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Bendrijos ir Ukrainos susitarimo pasikeisti laiškais, susijusio su partnerystės ir bendradarbiavimo susitarime numatytų prekybos paslaugomis įsipareigojimų išsaugojimu. Susitarimas buvo pasirašytas Liuksemburge 1994 m. ir įsigaliojo 1998 m. kovo 1 d. Šios paslaugos įtrauktos į Ukrainos įsipareigojimus kaip jos stojimo į Pasaulio prekybos organizaciją (PPO) dalis, išskyrus tarptautinį jūrų transportą, kuris ir toliau reguliuojamas pagal dvišalio susitarimo nuostatas.

Aš sutinku su pranešėju, kad paslaugų sritis ES ir Ukrainos ekonomikai yra itin svarbi. Pritariu Europos Sąjungos pastangoms remti Ukrainą tam, kad ji būtų priimta į Pasaulio prekybos organizaciją.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Junilistas pritaria prekybos didinimui ir ekonominių santykių su Ukraina stiprinimui. Mes anksčiau balsavome ir pritarėme bendradarbiavimo susitarimui su Ukraina (E. Broko pranešimas A6-0023/2004).

Zbigniewo Zaleskio pranešimas remiasi Komisijos pasiūlymu, kuriuo siekiama tik atnaujinti kai kuriuos bendradarbiavimo susitarimus su Ukraina šaliai įstojus į PPO. Vis dėlto pranešimas pasižymi intervencinėmis ambicijomis ir toli siekiančiais pasiūlymais, kuriais ES norėtų kontroliuoti tam tikras politikos sritis Ukrainoje, tarp jų energetikos politiką, finansų politiką, telekomunikacijas, vandenį, turizmą ir švietimą.

Kadangi Junilistas prieštarauja ekspansinei ES užsienio politikai, mes nusprendėme balsuoti prieš šį pranešimą.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Aiškinamoji dalis po šiuo pranešimu rodo, apie ką iš tikrųjų kalbama ir todėl pateisina mūsų balsavimą prieš.

Pranešėjas tvirtina, kad Ukrainai „įstojus į PPO bus atvertas kelias siekiant kurti bendrą ES ir Ukrainos laisvosios prekybos zoną, įtraukiant tolesnius įsipareigojimus, susijusius su prekyba paslaugomis“ ir kad siekdama šio tikslo „Ukraina turi imtis vidaus reformų ir rengti tikslingas diskusijas su ES“.

Remdamasis šia prielaida, pranešėjas pateikia pavyzdžių:

– „paspartinti tolesnę Ukrainos transporto infrastruktūros, ypač uostų ir vandens kelių, integraciją į Europos transporto tinklą“;

- „visiškai įtraukti Ukrainą į Bendrą Europos dangų, dėl to galėtų atsirasti tam tikros su aviacija susijusios veiklos, įskaitant oro uostus, liberalizacijos“;
- „tinkamai veikianti energetikos rinka ir veiksminga naftos ir dujų tranzito politika – būtinos sąlygos, siekiant visiškai integruoti Ukrainą į ES energijos sistemą“;
- „sudarius LPS galima ne tik panaikinti kapitalo judėjimo suvaržymus, bet taip pat ir finansinėms paslaugoms taikomus suvaržymus“.

Daugiau žodžių nereikia...

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš balsuoju už Zbigniewo Zaleskio pranešimą dėl EB ir Ukrainos susitarimo, susijusio su partnerystės ir bendradarbiavimo susitarime numatytų prekybos paslaugų išpareigojimų išsaugojimu, sudarymo dėl laisvės teikti tarptautines jūrų transporto paslaugas jų vidaus vandenyse.

Aš sutinku su Zbigniewu Zaleskiu, kad ES ir Ukraina turi didelį augimo ir prekybos potencialą, ypač paslaugų srityje. Aš tikiu, kad šis pranešimas visiškai atitinka Europos kaimynystės politiką, kurioje Ukraina dalyvauja nuo 2004 m., ir paslaugų sektorius yra būtent tas, kuriame ši politika duoda daugiausia vaisių, atsižvelgiant į ekonominę naudą abiem šalims.

TASKF: Sudėties apžvalga. Viešojo atskaitomybės ir Tarptautinių apskaitos standartų tarybos (TAST) pasiūlymų dėl pokyčių struktūra (B6-0450/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už rezoliuciją, kurią pateikė Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas dėl TAST (Tarptautinių apskaitos standartų tarybos) reformos diskusijoje, įvykusioje po to, kai buvo pateiktas žodinis klausimas tarptautinių apskaitos standartų komiteto fondo (TASKF) konsultacijose.

Svarbu prisiminti, kad per komiteto procedūrą Europos Sąjunga Bendrijos teisės sistemoje naudoja tarptautinius atskaitomybės standartus, parengtus Tarptautinės apskaitos standartų tarybos. Nepaisant šios tvarkos Bendrijoje, svarbu užtikrinti, kad TAST tinkamai veiktų, ir čia teigiamas žingsnis yra stebėsenos grupės sukūrimas. Ši stebėsenos grupė turėtų atstovauti didžiausių pasaulio valiutų pusiausvyrai, kultūrinei įvairovei ir išsivysčiusių ir besivystančių šalių ekonomikos ir tarptautinių institucijų, kurios laikosi atskaitomybės atsakingoms visuomeninėms valdžios institucijoms reikalavimų, interesams.

Stebėsenos grupė vaidina svarbų vaidmenį skatinant finansų atskaitomybės skaidrumą ir veiksmingą kapitalo rinkų veikimą, siekiant išvengti cikliškumo, užtikrinant finansų rinkų stabilumą ir sisteminės rizikos prevenciją.

Peter Skinner (PSE), raštu. – Aš balsavau ir pritariau šiam pranešimui, kuris dabar svarstomas komitete ir tribūnoje.

Mums itin svarbu turėti stebėsenos instituciją, kuri būtų sudaryta iš institucijų, atskaitingų renkamiems organams.

Tikiuosi, kad sprendimų skaidrumas mums bus tiek pat svarbus kaip ir patys priimami sprendimai.

Padėtis Baltarusijoje (RC B6-0527/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už 2008 m. spalio 9 d. Europos Parlamento rezoliuciją, kurią pateikė šešios politinės frakcijos, tarp jų PPE-DE dėl padėties Baltarusijoje po 2008 m. rugsėjo 28 d. rinkimų į šalies parlamentą. Prezidento Aleksandro Lukašenkos pareiškimai suteikia vilties: 2008 m. liepos 10 d. jis viešai paragino surengti atvirus ir demokratinius rinkimus ir dar kartą pakartojo šį raginimą per televiziją 2008 m. spalio 29 d., pažadėdamas, kad rinkimai bus kaip niekada sąžiningi. Tačiau nepriimtina, kad, nepaisant keleto nedidelių patobulinimų, 2008 m. rugsėjo 28 d. rinkimai neatitiko tarptautinės bendruomenės standartų taip, kaip tai nustatė ESBO rinkimų stebėjimo misija. Paskutinis Europos diktatorius, išgąsdintas demokratijos, nepasinaudojo galimybe tapti istorinių įvykių dalyviu 1989 m. griuvus Berlyno sienai ir žlugus komunizmui.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Junlistano nuomone, ES yra vertybėmis pagrįsta sąjunga ir todėl turėtų vaidinti aktyvų vaidmenį skatinant demokratiją ir žmogaus teises kaimyninėse šalyse. Tai tinka ir Baltarusijai.

Parlamentiniai rinkimai Baltarusijoje rugsėjo mėn. nepateisino tarptautinės bendruomenės lūkesčių, tai pabrėžė ir tarptautiniai stebėtojai. Deja, tenka apgailestauti, kad rinkimai Baltarusijoje nebuvo skaidrūs ir demokratiniai nei regionui, nei Europai.

Vis dėlto rezoliucijoje esama kelių nuostatų, kurių joje neturėtų būti. Pavyzdžiui, Europos Parlamentas ragina Baltarusiją atsisakyti išankstinio balsavimo. Tiesa, kad per šį balsavimą pasitaiko daugiau sukčiavimo atvejų, tačiau mes manome, kad kiekviena suvereni valstybė turėtų pati spręsti, kaip vykdyti demokratinius rinkimus. Taip pat esama nuostatų dėl vizų, kurias mes taip pat laikome valstybių narių kompetencija. Kiekviena suvereni valstybė turi nuspręsti, kas gali atvykti į jos teritoriją.

Nepaisant prieštaravimų, kuriuos nurodėme, mes balsavome už rezoliuciją, manydami, kad būtina parėžti, jog Baltarusija turi tapti demokratine.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nesitikėkite, kad jau kelintą kartą mes pridengsime jūsų nepaslėptą veidmainiškumą ir begėdišką kišimąsi į kitų šalių reikalus.

Be kitų aspektų, kuriuos verta paminėti, šio Parlamento dauguma savo rezoliucijoje mėgino kelti klausimus, kurių nekėlė ESBO rinkimų stebėjimo misija (pavyzdžiui, dėl demokratiškai išrinkto parlamento teisėtumo), ir raginti naudoti ES lėšas finansuoti operacijas, sprendžiant ne savo šalies reikalus.

Vis dėlto svarbiausias klausimas yra susijęs su parlamentine etika, kuri leidžia vertinti rinkimus kitose šalyse ES valstybių geostateginių, politinių ir ekonominių interesų požiūriu. Aš norėčiau priminti apie nepripažintus rinkimų Palestinoje rezultatus... Norėčiau priminti rinkimų rezultatų Gruzijoje pamokas ... Tai labai ciniškas požiūris.

Kokia morale pasižymi Parlamentas, primygtinai reikalaujantis priimti sutartį, kuri 2005 m. buvo atmesta Prancūzijoje, Olandijoje ir 2008 m. Airijoje, visiškai neatsižvelgiant į demokratinę ir suverenią rinkėjų valią?

Kokia morale pasižymi Parlamentas, šiame posėdyje priėmęs pranešimą, kuriuo siekiama primesti vadinamuosius „Sajungos simbolius“, Sajungos, kurios teisiškai nėra, ir pašalinus šiuos simbolius iš siūlomos sutarties teksto?

Filip Kaczmarek (PPE-DE), raštu. – (PL) Aš balsavau už rezoliuciją dėl Baltarusijos. Rezoliucija yra suderinta ir būtina. Ja siekiama gerinti padėtį Baltarusijoje. Mes visi viliamės, kad bus sukurta laisva ir demokratinė Baltarusija, kurioje pripažįstamos europinės vertybės ir standartai. Aš manau, kad padėtis gali būti ir geresnė. Tinkamas scenarijus ir jo nuostatų įgyvendinimas tobulėjimo sąlyga *sine qua non*. Manau, kad ši rezoliucija leistų mums labiau priartėti prie tokio sprendimo.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Baltarusija kelia iššūkį Europos Sąjungos tikslui veikti skatinant demokratijos vystymąsi pasaulyje, ypač kaimyninėse šalyse.

Diskusijose šiuo klausimu mes manome, kad demokratijos skatinimas yra tiek teisėtas ir vertingas, kiek jis leidžia apginti savo interesus. Dėl to, be dabartinių klausimų, kurie labai svarbūs (pavyzdžiui, politinių kalinių išlaisvinimas arba šiek tiek geresnė rinkimų proceso kokybė), aš manau, kad mes turime pabrėžti, jog mums svarbu atsakyti į klausimą: ką ES turėtų daryti, jeigu nori skatinti demokratiją kaimyninėse šalyse? Kokius mechanizmus turi ES (ir kokius mechanizmus ji turėtų taikyti) siekiant šio tikslo? Jei mes iš tikrųjų norime būti demokratiški kaimynai ir negalime visų paskatinti saldiniu – stojimu į ES, kokį kelią mes turėtume pasirinkti?

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už Europos Parlamento pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl padėties Baltarusijoje po 2008 m. rugsėjo 28 d. rinkimų į parlamentą.

Nepaisant stebėtino Baltarusijos valdžios institucijų atvirumo, pavyzdžiui, politinių kalinių paleidimo ir atsisakymo pripažinti nepriklausomybę, kurią vienašališkai paskelbė Pietų Osetija ir Abchazija, aš manau, kad pastarųjų rinkimų demokratinis teisėtumas kelia mažų mažiausiai tam tikrą abejonių.

Ši padėtis yra vidaus politikos priemonių, kurios neprilygsta Europos Sąjungos priemonėms, padarinys, kaip tai rodo mirties bausmės ir tam tikrų baudžiamojo kodekso straipsnių, pavyzdžiui, represinių priemonių taikymas. Dėl šios priežasties Baltarusijos vyriausybė ateityje turėtų imtis priemonių užtikrinti tikrai demokratinius rinkimus, vadovaujantis tarptautinės teisės nuostatomis.

Charles Tannock (PPE-DE), raštu. – Aš ir mano kolegos britų konservatoriai šiandien balsavome už bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl padėties Baltarusijoje. Mes remiame demokratines opozicines jėgas Baltarusijoje ir sutinkame su pagrindiniais klausimais dėl naujojo parlamento demokratinio teisėtumo.

Atsižvelgdami į rezoliucijos 19 straipsnį, norime pasakyti, kad mirties bausmės klausimas britų konservatorių parlamento nariams paprastai yra sąžinės klausimas.

PPO Dohos derybų raundo sustabdymas (RC-B6-0521/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš pritariau ir pasirašiau PPE rezoliuciją dėl Dohos derybų raundo sustabdymo, kurią parengė mano draugas iš Graikijos ir buvęs ministras Georgios Papastamkos. Šios derybos sustabdytos 2008 m. liepos mėn., ir aš apgailestauju dėl Pascalio Lamy užsispyrimo bet kuria kaina siekti pernelyg drąsaus susitarimo, užmirštant, kad Doha yra visų pirma plėtros raundas, kuriuo siekiama padėti mažiausiai pažangioms ir išsivysčiusioms valstybėms.

Ši nesėkmė dar labiau didina dabartinę ekonomikos neapibrėžtumą ir kelia klausimų dėl PPO patikimumo, todėl siekiama pereiti prie regioninių ir dvišalių prekybos susitarimų. Aš visiškai pritariu daugiašaliam požiūriui dėl prekybos politikos ir PPO, kuris garantuotų išsamų ir suderintą rezultatą tarptautinėje prekyboje vadovaujantis Jungtinių Tautų tūkstantmečio vystymosi tikslais.

Apgailestauju, kad Komisijos nario Peterio Mandelsono nėra tarp Komisijos narių ir jis negali atsiskaityti už savo įgaliojimus, tuo tarpu pripažįstu skubų poreikį britų vyriausybei turėti tokį narį, kuris išgrynintų Europos požiūrį, ypač finansų krizės sąlygomis.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Aš pritariau šiai bendrai rezoliucijai, kurioje reiškiamas Parlamento apgailestavimas ir nusivylimas sustabdžius Dohos derybų raundą. Deja, nors ir arti, tačiau nepasiekiamo. Iš tikrųjų neišvengiamai artėjant rinkimams JAV ir pradendant darbą naujai administracijai Vašingtone, bent iki kitos vasaros nebus JAV prekybos derybininko. Šiuo požiūriu būtina perkelti Europos Sąjungos politinį svorio centrą. Doha yra reikalinga ir būtina, bet mes prie jos grįšime ne anksčiau kaip po 2010 m. Šiuo metu ES turi ir toliau siekti sudaryti regioninius LPS su Korėjos respublika, ASEAN ir Indijos valstybėmis.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Junilistano nuomone, ES tenka pagrindinis vaidmuo vystant prekybos politiką. Geri santykiai ir puikiai išvystyta pasaulinė prekyba – pagrindiniai reikalavimai siekiant ekonominės gerovės visose, tarp jų ir skurdžiausiose pasaulio šalyse.

Todėl Junilistanas pritaria daugeliui šios rezoliucijos nuostatų. Raginimas pasiūlyti mažiausiai išsivysčiusioms ir besivystančioms šalims 100 proc. prieigą prie rinkos, tarp jų ir vidaus rinkos be muitų ir kvotų, yra sveikintinas. Mes taip pat pritariame pasiūlymui reformuoti PPO didinant jos efektyvumą ir skaidrumą ir tobulinant demokratinį teisėtumą pasibaigus Dohos derybų raundui.

Kita vertus, mes apgailestaujame, kad rezoliucijoje niekur neminima Lisabonos sutartis. Siūlomos sutarties įsigaliojimas yra neapibrėžtas, ypač atsižvelgiant į tai, kad Airijos piliečiai šiais metais atmetė Konstituciją. Todėl tolesnės nuorodos į Lisabonos sutartį reikštų demokratinės sistemos taisyklių pažeidimą.

Rezoliucijos nuostatos apskritai pagrįstos supratimu apie pasaulio prekybos reikšmę pasaulio vystymuisi ir gerovei. Todėl Junilistanas nusprendė balsuoti už šią rezoliuciją tokią, kokia ji yra.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šiuo atveju labiausiai tiktų prisiminti strutį, kuris laikė įkišęs galvą į smėlį...

2008 m. liepos mėn. PPO derybų, kuriose dalyvavo tik septyni jos nariai, žlugimo dėl nuomonių skirtumų tarp ES ir Jungtinių Valstijų ir pagrindinių besivystančių šalių akivaizdoje šio Parlamento dauguma buvo dar kartą priversta sušvelninti savo požiūrį tam, kad bandytų išgelbėti pasaulio prekybos derybų raundą dėl darbotvarkės liberalizavimo ir jo tikslų.

Nepaisant šios švelniai vadinamos „Dohos vystymosi darbotvarkės“ ir kitų banalybių, šio Parlamento daugumai nekilo klausimų dėl svarbiausio dalyko, t. y. dabartinių derybų įgaliojimų, kuriuos Taryba apibrėžė prieš septynerius metus ir kuri Komisija desperatiškai siekia oficialiai įteisinti.

Vis dėlto, nepaisant nuolatinių pastangų, ekonomikos kontrolės darbotvarkė, kurią skatina pagrindinės ES finansų ir ekonomikos grupės, susiduria su vis didesniais besivystančių šalių prieštaravimais ir interesais.

Tikruosius ES siekius rodo dvišalių prekybos susitarimų, kuriuos siekiama sudaryti su Afrikos, Karibų, Ramiojo vandenyno (AKR), Lotynų Amerikos ir Azijos šalimis, turinys.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), raštu. – Kadangi derybos sužlugo, tapo aiškiau, kad pakenkta ES žemės ūkiui „vystymosi“ vardan, tačiau minėtas „vystymasis“ yra labiau susijęs su paslaugų teikėjų ir visuotinių maisto korporacijų, o ne žmonių interesais.

P. Mandelsono pasiūlymai turėtų nedelsiant išnykti nuo stalo.

Dabartinėmis sąlygomis, kai tarptautinių finansų reguliavimo trūkumas akivaizdus kaip niekada anksčiau, prioritetas dėl maisto saugumo užtikrinimo turėtų būti naudingas besivystančioms ir išsivysčiusioms šalims. Tai pagrindžia, kodėl ne rinkos mechanizmai remia žemės ūkio sektorių. Dabartinėmis sąlygomis, kai tarptautinių finansų kontrolės trūkumo pasekmės yra pernelyg akivaizdžios, šį klausimą reikia spręsti ypač skubiai.

PPO Dohos derybų raundas turi pasukti priešinga kryptimi tam, kad iš to turėtų naudos ir ES, ir besivystančios šalys.

Rovana Plumb (PSE), raštu – (RO) Mes, socialdemokratai, esame susirūpinę, kad Pasaulio prekybos organizacijos Dohos derybų raundo sustabdymas gali turėti neigiamas pasekmes įgyvendinant Tūkstantmečio vystymosi tikslus.

Ekonominių, finansų ir maisto krizių sąlygomis itin svarbu remti daugiašalę sistemą, leidžiančią užtikrinti patikimą ir nešališką prekybą. Dėl to svarbu, kad Europos Parlamentas aktyviai dalyvautų tarptautinėse prekybos derybose Lisabonos sutarties dvasia.

Rumunija pritaria šio derybų raundo užbaigimui kiekviename skyriuje, pavyzdžiui, dėl žemės ūkio ir pramonės produkcijos, suteikiant reikalingą pusiausvyrą visam paketui.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu – (PT) Aklavietė, kurioje atsidūrė Dohos derybos, yra blogos naujienos pasauliui. Ekonomika tampa globalizuota, nori to vyriausybės ar ne. Todėl kyla klausimas, ar nacionalinės valdžios institucijos reguliuoja globalizaciją ir stiprina mechanizmus kuriant pasaulinę gerovę. Jei atsakymas yra „taip“, būtina labiau skatinti prekybą, didinti skaidrumą ir taisyklių aiškumą ir nuspėjamumą. Aklavietė Dohos derybose būtų nenaudinga nei išsivysčiusioms, nei besivystančioms šalims. Ji neskatintų gerovės ir nedidintų pasitikėjimo tęsiantis neramumams pasaulio ekonomikoje. Dėl šių priežasčių pareiškimas, kuriuo siekiama ryžtingai tęsti procesus, leidžiančius didinti tarptautinę prekybą, nusipelno mūsų pritarimo. Tai, kad Europos Parlamentas vis dar entuziastingai svarsto prekybos privalumus ir galimybes, yra geras ženklas.

Luca Romagnoli (NI), raštu – (IT) Aš balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl PPO Dohos derybų raundo sustabdymo.

Aš esu informuotas apie sunkumus, siekiant nedviprasmiško derybų rezultato. Aš manau, kad sunkumai, susiję su Dohos derybomis rodo, kad PPO yra reikalinga vidaus reforma, didinant skaidrumą ir veiksmingumą, kurių iki šiol trūko. Be to, aš norėčiau dar kartą pakartoti reikalavimą teikti techninę paramą besivystančioms šalims. Pagaliau aš esu įsitikinęs, kad dabartinėmis sąlygomis Dohos derybų raundo užbaigimas būtų dar vienas pasaulio ekonomikos stabilumo veiksnys.

Pranešimas: Carlos Carnero González (A6-0347/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, nusprendėme balsuoti prieš Carloso Carnero Gonzálezo pranešimą dėl Parlamento naudojamų Europos Sąjungos simbolių (A6-0347/2008).

Šie simboliai jau yra naudojami ir neturėtų būti reguliuojami būtent šitaip.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu – (FR) Aš balsavau už savo kolegos iš Ispanijos Carloso Carnero Gonzálezo pranešimą dėl naujo 202a straipsnio įtraukimo į Parlamento darbo tvarkos taisykles. Trys simboliai (vėliava su 12 auksinių žvaigždžių mėlyname fone, himnas pagal L. van Bethoveną „Odė džiaugsmui“ ir šūkis „Suvienijusi įvairovę“) leistų suartinti piliečius su Europos Sąjunga ir sukurti europinę tapatybę, papildančią nacionalines tapatybes.

Šie simboliai daugiau kaip 30 metų naudojami visose Europos Sąjungos institucijose ir buvo oficialiai įteisinti Europos Vadovų Taryboje 1985 m. Aš esu patenkintas pasirinkimu švęsti Europos dieną gegužės 9-ąją: ji primena 1950 m. gegužės 9 d., kai Prancūzijos užsienio reikalų ministras Robertas Šumanas savo kalboje Orsy rūmuose Salon de l'Horloge viešai išsakė Jeano Monnet idėją sujungti anglių ir plieno rinką į vieną bendrą viršnationalinę instituciją, šitaip sujungiant išteklius, reikalingus karo pramonei. Tuo buvo siekiama išvengti kito karo tarp Prancūzijos ir Vokietijos ir šaltojo karo pradžioje išlaikyti Vokietiją Vakarų stovykloje.

Koenraad Dillen (NI), raštu – (NL) Aš balsavau prieš šį pranešimą. Europos Sąjunga nėra valstybė, todėl ji neturėtų puoštis tokiais valstybės arba tautos simboliais kaip nacionalinis himnas, vėliava, kt. To buvo

siekama Lisabonos sutartimi ir vadinamąja Europos Konstitucija, prieš kurią balsavo Airijos, Prancūzijos ir Nyderlandų piliečiai. Jei Europos Sąjunga siekia didesnio demokratinio teisėtumo, būtina didesnė pagarba rinkėjų valiai, išreikštai demokratišku būdu. Vėliavos ir himnai tinka tautoms, o ne ekonominiais valstybių susivienijimams.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Šis pranešimas dėl Parlamento naudojamų Europos Sąjungos simbolių – tai ne pranešimas, o „konstitucinio tikėjimo“ veiksmas, pusiau religinio kredo išraiška!

Europos Sąjungos simbolių – vėliavos, himno ir šūkio – teisiniu požiūriu nėra, nes 2005 m. dvi Europos valstybės balsų dauguma atmetė Europos Konstituciją. Jie taip pat neįtraukti į Lisabonos sutartį, kurios negalima priimti po balsavimo Airijoje. Europos valstybė neegzistuoja!

Mėginimas ją prikelti naudojant šiuos simbolius galėtų atrodyti juokingas, jeigu jis neparodytų jūsų paniekos demokratinėi raiškai ir noro bet kokia kaina sukurti eurokratinį valstybingumo darinį.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Mes matome desperatiškus bandymus kurti Europos valstybę nacionalinės tapatybės pagrindu. Patirtis rodo, kad neįmanoma dirbtinai sukurti kolektyvinio identiteto. Tam esama daugelio pavyzdžių, pavyzdžiui, Belgija, kuri buvo įkurta beveik prieš 180 metų susijungus Flandrijai ir Valonijai. Nepaisant bendros karališkos šeimos, vėliavos, nacionalinio himno ir valiutos, Belgija ir šiandien sunkiai išlaiko savo nacionalinį vientisumą.

ES vėliavos, nacionaliniai himnai ir Europos dienos gali atrodyti nesvarbūs ir tik simboliniai. Vis dėlto jie yra Europos Parlamento bendrų ketinimų sukurti Europos Jungtines Valstijas dalis. Originalioje ES Konstitucijoje, kuri buvo atmesta referendumais Prancūzijoje ir Nyderlanduose, pateiktos nuorodos į nacionalinį ES himną ir vėliavą. Jos buvo išbrauktos, kai ES vadovai pasiūlė naują, vadinamąją Lisabonos sutartį. Dabar Europos Parlamentas mėgina atsirevanšuoti ir įtvirtinti ES simbolius per atsarginį išėjimą.

Mes manome, kad ES gali sulaukti panašaus likimo kaip esperanto – dirbtinės kalbos, kuri niekada netapo pasaulio kalba ir išnyko – projektas. Tapatybę ir vienybę kuria žmonės, o ne elitas.

Todėl mes balsavome prieš šį pranešimą.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Patvirtinus šį pranešimą – 503 balsams už, 96 – prieš ir 15 susilaikius – dauguma šiame Parlamente dar kartą parodė nepagarbą demokratijai ir tautų suverenumui.

Tai yra bandymas panaudoti vadinamuosius „Sąjungos simbolius“, šiuo atveju įtraukiant juos į Europos Parlamento darbo tvarkos taisykles, nurodant, kad „vėliava iškeliamą visuose Parlamento pastatuose ir oficialių renginių metu“, „vėliava naudojama visuose Parlamento posėdžių salėse“, „himnas atliekamas kiekvienos kadencijos pirmojo posėdžio pradžioje ir kitų iškilmingų posėdžių metu“ ir kad „šūkis naudojamas oficialiuose Parlamento dokumentuose“.

Pateikiama nuoroda į „į simbolių svarbą siekiant iš naujo suvienyti piliečius ir Europos Sąjungą ir formuoti europinę tapatybę, kuri papildo valstybių narių tautinę tapatybę“.

Ar šis „suvienijimas“ reiškia, kad siekiama apeiti demokratiškai ir nepriklausomai išreikštą valią rinkėjų, kurie atmetė pirmąjį pasiūlymą dėl Konstitucinės sutarties, o paskui Lisabonos sutartį? Kokia veidmainystė...

Ar šis „suvienijimas“ apima „Sąjungos simbolius“, kai Sąjunga nėra teisėta ir šie simboliai pašalinti iš siūlomos sutarties teksto? Koks cinizmas...

Iš esmės tai yra dar vienas bandymas atgaivinti atmetą ir dvigubai neveiksmingą Sutartį.

Anna Hedh (PSE), raštu. – (SV) Aš nusprendžiau balsuoti prieš Carloso Carnero Gonzálezo pranešimą dėl Parlamento naudojamų Sąjungos simbolių. Nemanau, kad simbolių naudojimas turėtų būti reglamentuotas sutartimi arba darbo tvarkos taisyklėmis. Jie ten yra bet kuriuo atveju.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Aš negalėjau balsuoti už Carloso Carnero Gonzálezo pranešimą, tačiau taip pat nenorėjau pritarti ir euroskeptikų požiūriui. Aš iš visos širdies remiu Europos Sąjungą. Partija, kurios pirmininku aš esu, vadovaujasi principu, kad Škotija turi būti nepriklausoma valstybė – ir mes manome, kad ji turėtų būti valstybė narė ES sudėtyje. Vis dėlto aš manau, kad Europos žmonės nenori, kad Sąjunga puoštųsi valstybės atributais. ES simboliai įtvirtinti ES Konstitucijoje – ir šis dokumentas buvo atmestas Prancūzijoje ir Nyderlanduose. Lisabonos sutartyje, kuri atmesta Airijoje, simbolių jau nebebuvo. Jei Europa nori suartėti su savo piliečiais, ji turėtų pasiūlyti reikšmingas politikos priemones, o ne žaisti žaidimą su simboliais, kurie neturi prasmės.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), raštu. – (ES) Europos gyventojai ir didžioji dauguma Parlamento narių yra labai sunerimę dėl padėties ekonomikoje ir bankų sektoriaus nestabilumo. Kaip užtikrinti mūsų darbo vietų, santaupų ir pensijų saugumą? Todėl ši balsavimą dėl Europos simbolių jie vertina taip nepasitikėdami.

Šiuo pranešimu Parlamentas parodo tam tikrą susireikšminimą ir yra linkęs išmesti mūsų atliktą gerą darbą. Laikas nuo laiko jis jaučiasi bejėgis ir nori sužinoti iš Europos gyventojų, kodėl jie nevertina Parlamento pastangų. Parlamentas mano, kad simboliai ir himnai gali išspręsti šį klausimą.

Aš manau, kad jei kai kurie nariai skirtų didesnę dėmesį ne kilimams ir Bethoveno kūriniams, o realiam darbui Parlamente, mums nereikėtų prašyti rinkėjų pasitikėjimo.

Carl Lang (NI), raštu. – (FR) Europa norėtų pasipuikuoti valstybės simboliais. Jai reikalingas himnas, vėliava, diena, valiuta ir šūkis. Mums nereikalinga dar viena valstybė, mums nereikalingas šis priverstinis federalizmas.

2005 m. Prancūzijos ir Nyderlandų gyventojai referendumu atmetė Europos Konstitucijos projektą, kuriame buvo šie simboliai. 2008 m. birželio mėn. referendumu Airijoje taip pat atmesta Lisabonos sutartis ir Europos Sąjungos simboliai.

Būtų skandalinga dar kartą mėginti juos vogčiomis įteisinti priėmus Europos Parlamento darbo tvarkos taisykles.

Europos gyventojai turi teisę pareikšti nuomonę šiuo klausimu, ir į jų nuomonę būtina atsižvelgti. Jie taip pat turi teisę prisiminti. Atsižvelgiant į vis didesnę visuomenės ir ekonomikos integravimą į pasaulinę sistemą, labiau negu bet kada anksčiau svarbu prisiminti, kas mes esame, iš kur atėjome ir kokios yra mūsų vertybės ir šaknys.

Europa negali būti kuriama neigiant jos tautų ir valstybių istoriją ir siekiant paneigti nacionalines realijas.

Jean-Marie Le Pen (NI), raštu. – (FR) Vienas iš skirtumų tarp Europos Konstitucijos ir Lisabonos sutarties, kurią pasirašė 25 valstybių ir vyriausybių vadovai, buvo būtent šie ES simboliai – vėliava, himnas, šūkis ir Europos diena – ir jie buvo vieningai atmesti 2007 m. gruodžio 13 d. Buvo svarbu išlaikyti gerą toną ir nesudaryti Europos piliečiams įspūdžio, kad bandoma kurti federalinės valstybės struktūras.

Dar kartą svarstydamas šių simbolių naudojimą, Europos Parlamentas peržengia įstatymų ribas ir sąmoningai pažeidžia Europos sutartis.

Neabejotina, kad Europos institucijos bandė tai daryti ir anksčiau. Tai, kaip institucijos bando priversti Airiją dar kartą surengti referendumą, rodo jų šaržuotą demokratijos supratimą. Visomis priemonėmis, tarp jų ir teisinėmis, atmetama viskas, kas prieštarautų Europos Sąjungos integracijai.

Kaip galima pasitikėti Europa, pamynusia po kojom principus, kuriuos ji turėtų ginti, kurios įvaizdis vis labiau primena Sovietų Sąjungą, kur nuomonės ir sąžinės laisvė, įtvirtinta Konstitucijoje, niekada nebuvo įgyvendinta?

Ponios ir ponai, demokratija ir totalitarizmas yra nesuderinami, todėl būtina pasirinkti vieną iš jų. Tai šiandien yra visiškai akivaizdu.

Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – (NL) Pranešėjas Carlos Carnero González mano, kad yra abejonių dėl to, ar vėliavos pripažinimas nebūtų kliūtis ratifikuoti Lisabonos sutartį. Jis tai daro remdamasis Olandijos ministro pirmininko Jano Pieterio Balkenende kalba. 2007 m. gegužės 23 d. Strasbūre J. P. Balkenende tvirtino, kad ES simbolių nereikėtų įtraukti į Konstitucinę sutartį.

Priešingu atveju Nyderlandų valstybės taryba gali nuspręsti, kad šaliai reikalingas dar vienas referendumas. Carlos Carnero šiuo metu siūlo, kad ES vėliava, himnas ir šūkis būtų įtvirtinti Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklėse. Jis teigia, kad šių simbolių naudojimas yra politinis klausimas ir susijęs su europinėmis vertybėmis. Jis mano, kad ES turėtų būti laisvės, vystymosi ir solidarumo pavyzdys pasauliui. ES taip pat apibūdinama kaip nekontroliuojama ambicija, erzinantis trukdis, ekonomikos laisvės rizikos veiksnys ir karinės jėgos projektas.

Būtų geriau, jei Europa nustatytų aiškesnę tapatybę, įsiklausydama į rinkėjų nuomonę. Ši simbolių politika nieko nekeičia. Mėlyna vėliava jau yra ant visų banknotų ir automobilių numerių. Mes vis dar manome, kad Lisabonos sutartis yra gyva, tuo tarpu jai pasakyta „ne“ pagal joje nustatytas taisykles.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Simbolių galia yra tokia didelė, kad į ją neįmanoma neatsižvelgti. Jie akivaizdžiai parodo tai, kas paslėpta. Vis dėlto simboliai gali turėti ir neigiamą atspalvį, pavyzdžiui, žmogaus DNR ženklas tapo genetinės manipuliacijos simboliu. „Manipuliacinis“ – tai žodis, kurį aš vartoju, norėdamas apibūdinti dabartinį ES požiūrį.

2005 m. referendume Prancūzijos ir Nyderlandų piliečiai atmetė ES Konstituciją, kurioje su įprastiniu kietakaktiškumu bandoma dar kartą suteikti jai naują formą atsisakant ES simbolių ir kitaip pateikti nepavykusį Lisabonos sutarties projektą. ES reikalavimu atgaivinti originalią sutartį tik su vienu tikru pakeitimu, t. y. atsisakant ES simbolių, diskredituojamas ES patikimumas. Tai akivaizdus mėginimas suklaidinti piliečius, todėl aš nepritariu šiam pranešimui.

Cristiana Muscardini (UEN), raštu. – (IT) Norėčiau pasveikinti pranešėją ir padėkoti už tai, kad norima įtraukti Sąjungos simbolius į Darbo tvarkos taisykles, nors stebėtina, kad naujojoje sutartyje jų nėra. Kaip Europos konvencijos narė, aš visuomet maniau, kad Sąjungai reikalinga siela, suartinanti ją su Europos piliečiais per mūsų bendras vertybes.

Neįtraukus į Sutartį simbolių, Europos institucijos dar kartą nutolo nuo jos piliečių. Žinoma, piliečiams sunku tapatintis su Sąjunga, jei Sąjungos tapatybė kaip niekada anksčiau išsityrusi, atsisakant jos simbolių, naudojamų valstybėse narėse ir tarptautiniuose santykiuose.

Sąjungos simbolių pripažinimas yra pirmasis žingsnis siekiant sukurti bendrus Europos namus, kurie ne tik suteiktų Europos piliečiams atsakymus į politinius klausimus, bet ir grąžintų politikai tą garbingą vietą, kurios ji nusipelnė stiprinant visuomenės gerovę.

Todėl aš dar kartą sveikinu pranešėją, vildamasi, kad šią Europos Parlamento iniciatyvą perims kitos Europos institucijos ir esu įsitikinusi, kad tai leis sustiprinti parlamentinę instituciją, kurios nariai mes esame.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), raštu. – (SK) Nuo pat įkūrimo dienos Europos Bendrijos ir vėliau Europos Sąjunga pasirinko simbolius, kuriuos visuomenė lengvai atpažįsta. Konstitucinės sutarties ratifikavimo procesui pakenkė nesėkmingi referendumai Prancūzijoje ir Nyderlanduose. Šie simboliai, reikalaujant kai kurioms valstybėms narėms, nebuvo įtraukti į Lisabonos sutartį, kuri buvo bendro sutarimo rezultatas, ir pakeitė Konstitucinę sutartį.

Įprasta, kad bet kuri organizacija turi savo simbolius. Vėliavos, ženklai, himnai, šūktiniai, spalvų deriniai perteikia emocinį organizacijų, kurias jie simbolizuoja, turinį.

Ši bendra mūsų šalių, regionų, bažnyčių, partijų, pilietinės visuomenės organizacijų, kt. patirtis galioja ir ES lygmeniu. Vėliava su 12 aukso spalvos žvaigždžių mėlyname fone visuomet kėlė man susižavėjimą. Kai aš atvykstu į Slovakiją ir matau ten ES vėliavą, džiaugiuosi, kad Slovakija yra Europos namuose. Būtų sunku rasti tokį gerai žinomą muzikos arba poezijos kūrinį, kuris geriau įprasmintų Europos integracijos idėją negu Europos Sąjungos himnas iš L. van Bethoveno Devintosios simfonijos.

Nors bendra valiuta visose ES valstybėse narėse dar nenaudojama, trečiosiose šalyse ES jau tapatinama su euru taip, kaip JAV tapatinama su doleriu. Šūkį „suvienijusi įvairovę“ aš laikau tobulu Europos projekto esmės apibrėžimu. Aš pritariu Europos Sąjungos simbolių naudojimui, todėl balsavau už pranešėjo Carloso Carnero Gonzálezo pranešimą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Norėčiau atiduoti savo balsą už Carloso Carnero Gonzálezo pranešimą dėl Parlamento naudojamų ES simbolių.

Žinoma, kad simboliai reiškia daugiau negu bet kokie šūktiniai arba žodžiai. Jie yra esminė bet kokios komunikacijos dalis, ypač tapatinantis su tam tikromis socialinėmis grupėmis arba organizacijomis. Vėliavos, paveikslai ir himnai padeda visuomenės nariams atpažinti organizaciją.

Dėl šios priežasties aš pritariu mūsų kolegos iniciatyvai, kuria siekiama padėti piliečiams aktyviau dalyvauti Europos Sąjungos projekte, šitaip didinant jo teisėtumą.

Daniel Stroj (GUE/NGL), raštu. – (CS) Norėčiau pastebėti, kad pranešimas dėl Sąjungos simbolių rodo, kaip atsisakoma demokratiinių procedūrų Europos Sąjungoje. Prieš kurį laiką Sąjungos simbolių buvo atsisakyta, atmetus vadinamąją Europos Konstituciją. Konstitucija arba bent jos pagrindinės sąlygos *de facto* turėjo būti „atgaivintos“ Lisabonos sutartimi, ir dabar Europos Parlamentas bando atgaivinti Sąjungos simbolius. Negaliu nepaklausti, ką Europos įstaigos ir institucijos ketina daryti, jei šie simboliai naudojami netinkamai? Pavyzdžiui, prasidėjus konfliktui su Rusija, visas pasaulis turėjo galimybę matyti Gruzijos

prezidento nuotraukas, kuriose šalia Gruzijos vėliavos jo darbo kabinete buvo matyti ES vėliava. Tai yra visiškai nepriimtina.

Konrad Szymański (UEN), raštu. – (PL) Aš balsavau prieš Europos Sąjungos simbolių naudojimą Europos Parlamente dėl šių priežasčių.

Pirmiausia teisinio pripažinimo sąvoka prieštarauja Europos Vadovų Tarybos sprendimams. Taryboje valstybės narės nusprendė į Reformų sutartį, kuri pakeitė Konstitucinės sutarties projektą, neįtraukti Europos Sąjungos simbolių.

Antra, Parlamento sprendimais simbolių naudojimas įteisinamas per užpakalines duris, prieštaraujant valstybių narių norams. Imdamasis šių teisinių manevrų, Parlamentas parodė savo silpnąsias, o ne stiprias puses.

Trečia, šios priemonės kelia nespėjamą daugeliui Europos Sąjungos valstybių narių, kurios nenorėtų, kad valstybių narių ženklai simbolizuotų tarptautines organizacijas – pavyzdžiui, Europos Sąjungą.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Europos tautos yra provokuojamos šio tariamo kvietimo Europos Parlamentui suvaidinti svarbų vaidmenį skatinant ES simbolių naudojimą. Taikant parlamentinę iniciatyvą, bandoma „prikelti gyvenimui“ „europinę konstituciją“ – ne jos iš dalies pakeistą variantą – Lisabonos sutartį, kurią neseniai atmetė Airijos gyventojai, bei jos originalų variantą – Konstitucinę sutartį, kurią taip pat atmetė Prancūzijos ir Nyderlandų piliečiai.

Gindamas šią poziciją, Europos Parlamentas dar kartą įrodo esąs reakcinių ES reformų ramstis ir architektas. Ji dar kartą parodo visišką panieką Prancūzijos, Nyderlandų ir Airijos piliečių nuomonei ir kitų Europos tautų apsisprendimui, kuriems nerūpi Europos biurokratijos, atstovaujančios antiliaudiniam ES pobūdžiui, politikai, institucijos, vertybės, vizijos ir simboliai.

Europos Sąjungos piliečiai turėtų atmesti reakcingą Europos Konstituciją. Jie turi suvienyti savo jėgas tam, kad įveiktų skurdą, neteisingumą, karą ir priespaudą, būdingą imperialistinei sistemai. Jie nepritaria viršvalstybiniam Europos dariniui ir siekia kurti naujas institucijas, atitinkančias jų poreikius ir vertybes.

Pranešimas: Richard Seeber (A6-0362/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, pritariame tam, kad vartotojams tektų svarbi funkcija užtikrinant tvarų vandens išteklių naudojimą ES. Vis dėlto mes manome, kad informavimo ir švietimo kampanijos turėtų būti vykdomos pirmiausia vietos ir regioniniu lygmeniu, o ne ES prašymu.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už nuomonę savo iniciatyva, kurią parengė mano kolega iš Austrijos Richardas Seeberas. Ja atsiliepiama į Europos Komisijos komunikatą „Vandens trūkumo ir sausrų problemos Europos Sąjungoje sprendimas“.

Aš pritariu tam, kad Europos Komisijos požiūriui trūksta tarptautinės dimensijos. Taip pat pritariu pranešėjo pasiūlymams dėl to, kad veiksmai dėl sumažėjusių vandens išteklių ir sausrų būtų koordinuojami ne tik ES ir valstybių narių, bet ir regioninių ir vietos vyriausybių lygmeniu. Vandens trūkumą jaučia 11 proc. Europos gyventojų t.y. 17 proc. Europos Sąjungos teritorijos. Pastarieji įvykiai rodo, kad ateityje šis trūkumas tik didės.

Europos Sąjunga turėtų skubiai parengti vandens politikos priemones, kurios leistų užtikrinti, kad Europos žmonės, verslas, visuomenės institucijos, augalija ir gyvūnija nepritrūktų vandens savo reikmėms.

Liam Aylward (UEN), raštu. – Vandens trūkumas yra svarbus Europos ir viso pasaulio gyventojų klausimas. Šiame pranešime nurodoma, kad 20 proc. vandens išteklių ES iššvaistoma. Visuomenė nėra tinkamai informuota apie vandens taupymą, o 17 proc. ES regionų jaučiamas vandens trūkumas. Sprendžianti šį klausimą ES, būtina taikyti holistinį požiūrį tam, kad būtų sukurtos geresnės vandens valdymo ir tiekimo priemonės.

Aišku, kad mūsų vandens taupymo potencialas yra didelis (galima sutaupyti iki 40 proc.) įgyvendinant technologinius patobulinimus, keičiant žmonių elgesį ir gamybos būdus. Vandens taupymo technologijos ir drėkinimas pramonės ir žemės ūkio sektoriuose leistų sumažinti išlaidas iki 43 proc., tuo tarpu veiksmingo vandens naudojimo priemonės vandens nuostolius sumažintų trečdaliu. Šiuo metu žemės ūkyje suvartojama

64 proc. vandens, iš jų 20 proc. – energijos, 1 proc. – visuomenės ir 4 proc. – pramonės reikmėms. Be to, dėl klimato kaitos atsiranda vis didesnis sausrų pavojus, dėl jų kyla miškų gaisrai, kurie labai kenkia aplinkai.

ES skatina pakartotinį vandens nuotekų panaudojimą ir gėlinimą, vandentvarkos politikos priemonių naudojimą pagal principą „teršėjas moka“, ženklinimo schemų kūrimą, dykumėjimo tyrimus ir stebėjimą, žemės ūkio kultūrų rotaciją ir veiksmingesnį vandens vartojimą.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Gražūs žodžiai negali paslėpti pasiūlymo trūkumų, kuriuos lemia „į paklausą orientuotas požiūris“. Pranešimo pabaigoje pateiktos priemonės iš esmės yra ne kas kita, kaip siūlymas padidinti vandens ir jo tiekimo kainą. Dar vienas mokestis numatytas gyventojams ir neturtingiems bei vidutinio dydžio ūkininkams – siūloma vandenį pardavinėti. Taip siekiama didinti monopolinių verslo grupių pelną.

Rezoliucijoje nedaroma skirtumo tarp sausras ir vandens trūkumo, nors šie du reiškiniai yra visiškai skirtingi ir jiems spręsti reikalingos skirtingos priemonės. Visiškai nepaminėti naudojamų vandens atsargų ir geriamojo vandens atsargų santykio ir kritulių kiekio klausimai.

Pranešime nepakankamai vertinamas teigiamas miškų vaidmuo, padedant išvengti sausrų ir įveikiant su tuo susijusį vandens trūkumą. Dėl to jame ne tik nesiūlomos miškų atkūrimo priemonės, bet ir pabrėžiama, kad „miškų ploto didinimas“ reikalingas tik tuomet, kai jis „absoliučiai būtinas“.

Pranešime nepakankamai vertinama potvynių rizika ir priemonės, apsaugančios nuo jų. Atvirkščiai: pranešime teigiama, kad „reikia vengti statyti natūralią upių tėkmę keičiančias kliūtis“, ir bandoma kelti paniką dėl socialinių padarinių ir pasekmių aplinkai.

Darbuotojai norėtų, kad jiems būtų užtikrintas tinkamo vartoti švaraus vandens tiekimas. Jie prieštarauja tam, kad būtų komercializuota tai, kas vis dar yra socialinė vertybė, ir gali tapti pelno siekiančių monopolijų grobiu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Visiškai nesutinku su logika, kuri tariamai pagrindžia idėją, kad vandentvarkoje būtina vadovautis rinkos principais ir būtent todėl kainos (tarifai) yra pagrindinė priemonė kontroliuoti vartojimą. Pranešime paminėtas vandens tiekimo paslaugų sąnaudų susigrąžinimas, tarsi tai padėtų spręsti vandens trūkumo klausimą arba būtų šio sprendimo dalis. Tai yra netiesa.

Aišku, vandens nuostoliai, upių baseinų planavimas, nuotekų („pilkojo vandens“) pakartotinis naudojimas, mainai tarp valstybių ir observatorijos steigimas kelia susirūpinimą. Vis dėlto pagal pagrindų vandens direktyvos sistemą, kuria vandentvarkoje raginama taikyti ekonominius ir finansinius principus, neatsižvelgiama į pagrindines sąlygas: įtvirtinti šiuos principus kaip teises jos demokratiname valdyme.

Būtina atsižvelgti į klausimus, kurie kelia susirūpinimą, net jei jie prieštarauja ES politikos priemonėms. Pranešime nurodytas tiesioginis ryšys tarp miškų ir žemės ūkio politikos, neribotos miestų plėtros ir dykumėjimo bei sausrų. Tačiau nekeliamas klausimas dėl BŽŪP, kuri gali būti susijusi su dykumėjimu, ypač tokiose šalyse kaip Portugalija.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Kaip Škotijai atstovaujantis Parlamento narys, aš esu linkęs manyti, kad daugelis klausimų, svarstomų R. Seeber pranešime, ne itin rūpi mano rinkėjams. Vis dėlto vandens išteklių kokybė turi didelę reikšmę visose ES geografinėse zonose, todėl svarbūs tokie klausimai, kaip vandens nuostoliai dėl neveiksmingo vandens naudojimo. Škotijoje vandenį tiekia visuomeninė įmonė, kuri yra atskaitinga Škotijos parlamentui, ir Škotijos vyriausybė turi viziją, kad Škotijos vandens bendrovė gali tapti įtikinamu pavyzdžiu visam pasauliui, kaip geriausiai užtikrinti vandens paslaugų tiekimą. Aš visiškai pritariu šiai vizijai ir rekomenduoju ją šiam Parlamentui.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), raštu. – (IT) Vandens trūkumo ir sausrų klausimai, kurie tarpusavyje susiję tiesiogiai, yra labai svarbūs daugelyje Pietų Europos vietovių, kur jie gali turėti baisių pasekmių aplinkai ir vietos gyventojams.

Regione, iš kurio aš esu kilęs, t. y. Sicilijoje, kasmet vandens perteklių keičia sausrų laikotarpiai, darantys didelę žalą žemės ūkiui. Tai kelia didelį nerimą, tačiau gali būti sprendžiama, jei būtų veikiami bent dviem frontais. Pirmasis yra susijęs su infrastruktūra: Sicilijos saloje, pavyzdžiui, daug vandens – ne mažiau kaip 30 proc. – prarandama dėl netinkamos vandens tiekimo vamzdinių priežiūros. Antrasis yra susijęs su prevencija: aš visiškai sutinku su pranešėju, kuris teigia, kad mokymas ir švietimas informacinių kampanijų pagrindu jau mokykloje turi didelę reikšmę keičiant elgesį ir vandens taupymo ir veiksmingo jo naudojimo kultūrai.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), raštu. – (SK) Aš susilaikiau balsuodama dėl Richardo Seeber pranešimo. Pranešimas yra pernelyg ilgas, o kai kurios rekomendacijos kartoja. Didžiausi sunkumai susiję su tuo, kad visas pranešimas yra pagrįstas senąja vandens paradigma ir tik vienu atveju 48 dalyje trumpai paminėta nauja sąvoka, t. y., poreikis skatinti lietaus vandens surinkimą.

Kitos idėjos ir pasiūlymai yra pernelyg painūs, todėl jų praktinis taikymas negali būti sėkmingas. Pranešime nepamirėtas integruotas požiūris, ir daugiausia dėmesio skiriama vandens iš čiaupo taupymui. Pranešimas yra labai struktūrizuotas, todėl neįmanoma jo nedviprasmiškai interpretuoti.

Pabaigoje dar kartą pateikta ES vandens pagrindų direktyvos istorija. Šia direktyva siekiama skatinti integruotą upių baseinų valdymą. Ji buvo apribota konkrečiomis politikos priemonėmis. Todėl praėjusiais metais priimta kita direktyva: potvynių direktyva. Sąvoka „integruota“ reiškia, kad turi būti sprendžiamas visas klausimas, o ne jo dalis. Deja, šis požiūris nėra integruotas, ir pagrindų direktyva šiuo metu vandentvarkos specialistų naudojama vietoje nuplėšiamo kalendoriaus. Vieną minutę jie svarsto potvynių, kitą – sausros klausimus.

Panašus pavyzdys gūdaus socializmo metais buvo Rytų Slovakijos lyguma. Pirmiausia mėginta nusausti teritoriją, o paskui – spręsti drėkinimo klausimą. Šiandien tai įkaitusi žemuma, verčianti debesis judėti į Karpatų kalnų regioną, kur vėliau ir kur yra didelis potvynių pavojus.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš pritariu R. Seeber pranešimui, kuriuo siekiama spręsti rimtus vandens trūkumo ir sausrų Europos Sąjungoje klausimus.

Vandens ištekliai nėra begaliniai. Ekosistemų, vandens išteklių, tinkamo gerti ir maudytis vandens apsauga yra esminė aplinkos apsaugos sąlyga. Todėl bendros pastangos europiniu lygmeniu leistų pačiu tinkamiausiu būdu užtikrinti šių vertingų išteklių tvarkymą.

Be to, norėčiau pagirti R. Seeber už jo atliktą darbą. Jis atkreipė dėmesį į svarbiausius klausimus, kuriuos turi spręsti Europos Sąjunga: didelį vandens suvartojimą ir dėl to didelius vandens nuostolius, nepakankamą dėmesį klausimui ir bendro europinio požiūrio trūkumą.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), raštu. – (PL) Vandens trūkumo ir sausrų klausimas šiuo metu yra aktualus dėl visuotinės klimato kaitos pasekmių. Pastaraisiais dešimtmečiais sausros kyla vis dažniau ir yra vis didesnės. Tai susiję su neveiksminga vandentvarka ir pernelyg dideliu vandens naudojimu žemės ūkyje.

Europos Sąjungoje taip pat kyla rimtas pavojus dėl klimato kaitos ir žmogaus veiklos. Beveik trečdalis europiečių jau gyvena teritorijose, kur trūksta vandens. Jei nebus nedelsiant imtasi veiksmų, kuriais būtų siekiama užtikrinti tinkamą ir tvarų vandens naudojimą, vis daugiau žmonių ateityje pajus tiesioginį vandens trūkumą. Be to, numatomas gyventojų skaičiaus didėjimas nuo šešių iki devynių milijardų iki 2050 m. susijęs su dar didesniais vandens poreikiais.

Kai kurie ekspertai jau dabar lygina vandenį su nafta. Pigaus ir iš dalies lengvai prieinamo vandens era baigėsi. Vandens trūkumo žemės ūkio sektoriuje klausimas turėtų būti sprendžiamas kuriant ir tobulinant vandens saugojimo ir irigacijos įrenginius. Be to, būtina skatinti specifinę atsakingo vandens vartojimo ir taupymo kultūrą per aktyvią informavimo politiką.

Kiekvienas iš mūsų turėtų taupyti vandenį ir jį apdairiai naudoti. Taip pat svarbu įgyvendinti technologijas, kuriomis būtų siekiama išvengti vandens švaistymo ir didinti visuomenės informavimą šiuo klausimu. Taip pat būtinas labiau integruotas vandens ir sausros klausimų sprendimas.

Arkties regiono valdymas pasauliniu mastu (RC-B6-0523/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl Arkties regiono valdymo, kurią pateikė penkios politinės frakcijos, tarp jų ir PPE-DE. Per 20-ąjį amžių Arkties oro temperatūra pakilo maždaug 5°C, ir šis kilimas dešimt kartų viršijo stebėjimais nustatytą Žemės rutulio paviršiaus temperatūros kilimo vidurkį. Iš tikrųjų per ateinančius 100 metų numatoma, kad temperatūra Arkties regione kils dar maždaug 4–7°C.

Aš visiškai pritariu teiginiui, kad stebėjimo ir vertinimo metas baigėsi – atėjo metas veikti. Be to, trys valstybės narės priklauso Arkties regionui ir dar dvi ES kaimyninės šalys, su kuriomis palaikomi glaudūs santykiai, vadovaujasi Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimu, o tai reiškia, kad ES ir su ja susijusios šalys sudaro daugiausia kaip pusę Arkties Tarybos.

Šiam regionui tenka svarbus vaidmuo siekiant išlaikyti pusiausvyrą planetoje, todėl aš sveikinu šios rezoliucijos autorius minint šiuos, tarptautinius poliarinius metus.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Aš pritariau 6 pakeitimui, kurį pateikė Socialistų partija. Juo raginama sukurti nebranduolinį ir demilitarizuotą Arkties regioną. Aš esu informuotas, kad šiuo metu šiuose vandenyse plaukioja JK povandeniniai laivai, tačiau nėra pagrindo nepritari pasiūlymui dėl to, kad reikalingas tarptautinis susitarimas, siekiant ateityje sustabdyti nebranduolinių ginklų naudojimą ir baigti karinę veiklą šioje zonoje. Aš esu nusivylęs tuo, kad tai nebuvo įvykdyta, nors pritariu nuorodai į UNCLOS konvenciją ir poreikį būsimam JAV Senatui ją ratifikuoti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mes neigiamai vertiname atmetus siūlomus pakeitimus rezoliucijai pabrėždami „riziką, susijusią su galimu Arkties panaudojimu strateginiais ar kariniais tikslais, ir būtinybę Arkties vandenyną paversti demilitarizuota ir nebranduoline zona“, kuriuose nurodyta, kad Parlamentas „yra labai susirūpinęs, kad pernelyg užsitęsė lenktynės dėl Arkties regiono gamtinių išteklių ir kad tai gali išprovokuoti grėsmę ... saugumui ir tarptautiniam stabilumui apskritai“.

Dėl to, nepaisant kai kurių punktų, kuriuos mes vertiname teigiamai, rezoliucijoje palikta galimybė rengti karines lenktynes šiame žemyne, ypač, kai teigiama, kad tolimoji šiaurė „įtraukta į Europos Sąjungos Šiaurės dimensijos politiką“ ir nurodoma, kad Parlamentas yra „įsitikinęs, kad ES turi parengti pavyzdinę Arkties regiono politiką ir dar išsamiau informuoti žmones apie Arkties regiono svarbą pasauliui“.

Parlamentas taip pat „ragina Komisiją į savo darbotvarkę įtraukti energetikos ir saugumo politikos Arkties regione klausimus“ ir „imtis aktyvaus vaidmens Arkties regione, visų pirma, bent jau tapti stebėtoja Arkties Taryboje“.

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppänen ir Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), raštu. – Mes pritariame rezoliucijos teiginiams dėl klimato kaitos poveikio, užtikrinant tvarumą Arkties regiono gyventojams ir gamtinėms buveinėms ir dėl Arkties įtakos pasaulio klimatui, ir todėl manome, kad Arkties likimas yra mūsų visų bendras rūpestis.

Vis dėlto mes negalime pritarti rezoliucijai, kurioje padėtis vertinama tik iš ES pozicijų. Mes manome, kad politika, kuria nėra tinkamai atstovaujama Arkties regiono genčių ir tautų interesams, yra neteisėta. Mes manome, kad būtina visų derybų ir iniciatyvų sąlyga turėtų būti suverenios Arkties teritorijos ir visų Arkties regiono tautų ir genčių apsauga ir jų, kaip lygiaverčių partnerių, dalyvavimas.

Balsavimo metu dauguma narių atmetė pakeitimą, kuriuo pabrėžiamas poreikis demilitarizuoti Arkties regioną ir paversti jį nebranduoline zona. Tokiu būdu šia rezoliucija leidžiama dislokuoti Arkties regione branduolinį ginklą. Mes jokių būdu negalime tam pritarti.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Arkties regiono valdymo pasauliniu mastu.

Esu įsitikinęs, kad būtina tinkamai įvertinti Arkties regiono potencialą. Būtina laikytis konkrečios politikos šiame regione, atsižvelgiant į vietos gyventojų poreikius ir aplinkos klausimus. Aš pritariu kolegų iniciatyvai dėl to, kad ypatingą dėmesį reikėtų skirti aplinkai: reikalinga tarptautinė politinė arba teisinė struktūra, tarpininkaujanti sprendžiant politinius konfliktus, susijusius su gamtiniais ištekliais.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), raštu. – Mes pritariame rezoliucijos teiginiams dėl klimato kaitos poveikio tvarioms bendruomenėms Arkties regione ir gamtinėms buveinėms, mes taip pat pripažįstame Arkties regiono reikšmę visuotiniam klimatui, todėl manome, kad Arkties regiono valdymas yra bendras visų mūsų rūpestis.

Vis dėlto mes negalime pritarti rezoliucijai, kurioje padėtis vertinama tik ES interesų požiūriu. Mes manome, kad politika, kuria nėra tinkamai atstovaujama Arkties regiono genčių ir tautų interesams, yra neteisėta. Mes manome, kad būtina visų derybų ir iniciatyvų sąlyga turėtų būti suverenios Arkties teritorijos ir visų Arkties regiono tautų ir genčių apsauga ir jų dalyvavimas lygiaverčių partnerių teisėmis.

Balsavimo metu dauguma narių atmetė pakeitimą, kuriuo pabrėžiamas poreikis demilitarizuoti Arkties regioną ir paversti jį nebranduoline zona. Tokiu būdu šia rezoliucija leidžiama militarizuoti ir dislokuoti Arkties regione branduolinį ginklą. Mes jokių būdu negalime tam pritarti.

Pranešimas: Alejandro Cercas (A6-0357/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš pritariau pranešimui savo iniciatyva dėl socialinių teisės aktų, susijusių su kelių transportu, taikymo, kurį parengė mano kolega iš Ispanijos Alejandro Cercas (PSE, ES).

Tenka apgailestauti, kad išlieka dideli skirtumai taikant ir įgyvendinant Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 dėl tam tikrų teisės aktų, susijusių su kelių transportu, suderinimo.

Būtina paraginti visas valstybes nars didinti pastangas siekiant užtikrinti veiksmingą socialinių nuostatų įgyvendinimą ir perkelti į nacionalinę teisę direktyvą 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, užtikrinant piliečių saugumą keliuose ir vairuotojų sveikatą ir saugumą, ir nustatyti aiškią sistemą, užtikrinančią sąžiningą konkurenciją.

Europos Komisija turėtų būti griežtesnė valstybėms narėms, kurios nesilaiko Bendrijos teisės aktuose numatytų socialinių nuostatų kelių transporto sektoriuje, taikydama prievartines priemones nesilaikant nuostatų, ir prevencines priemones, jei būtina, teismų procese, įgyvendinant Bendrijos teisės aktus. Tai padėtų užtikrinti sąžiningą ir neiškreiptą konkurenciją.

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Aš balsavau už šį pranešimą dėl poreikio perkelti socialinius teisės aktus į valstybių narių teisę ir garantuoti tinkamą jų vykdymą. Krovinių transporto vairuotojų sveikata ir gerovė bei kitų transporto dalyvių saugumas priklauso nuo aiškiai apibrėžtų taisyklių dėl darbo laiko, vairavimo ir poilsio valandų ir veiksmingų patikrinimų ir baudų nesilaikant taisyklių.

Todėl labai svarbu, kad valstybės narės sparčiau į nacionalinę teisę perkeltų direktyvą 2002/15/EB, o Europos Parlamentas tam pritartų ir įtrauktų į ją visus vairuotojus, nepriklausomai nuo jų užimtumo pobūdžio. Nėra priežasčių netaikyti savarankiškai dirbantiems darbuotojams priemonių, kurios prisidėtų prie saugumo mūsų keliuose didinimo.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Tik po ilgų abejonių mes nusprendėme balsuoti už šį pranešimą. Vis dėlto kelių transporto sektorius yra tarpvalstybinis klausimas, ir savarankiškai dirbančių darbuotojų darbo sąlygos yra svarbi sudėtinė šio klausimo dalis.

Kai kurioms pranešimo vietoms, pavyzdžiui, dėl saugių ir saugomų poilsio vietų profesionaliems vairuotojams, mes nepritariame ir manome, kad šį klausimą turi spręsti pačios valstybės narės. Be to, mes manome, kad darbo laiko klausimai taip pat turi būti valstybių narių kompetencija.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Socialiniai teisės aktai kelių transporto sektoriuje ES labai svarbūs. Europos Sąjungos ekonomikoje kelių transportui tenka

svarbus vaidmuo. Taip pat svarbu įgyvendinti socialinius teisės aktus, kuriais būtų siekiama tinkamai apsaugoti vairuotojus ir visuomenę. Esami teisės aktai turi trūkumų, o įgyvendinimas susijęs su netinkamu jų perkėlimu į nacionalinę teisę. Aš balsavau už Alejandro Cercaso pranešimą.

Ona Juknevičienė (ALDE), raštu. – (LV) Kelių transportas – viena iš ekonomikos sričių, užimančių labai svarbią vietą Europos vidaus rinkoje. Ji ypač svarbi užimtumo aspektu, nes Bendrijos transporto sektoriuje dirba daugiau kaip 3 milijonai žmonių. Nors ES galioja nemažai teisės aktų, kuriais siekiama užtikrinti Bendrijos piliečių kelių eismo saugumą, vairuotojų sveikatą ir saugumą gabenant asmenis ir prekes, tačiau valstybėse narėse pasitaiko vis daugiau pertraukų ir poilsio trukmės pažeidimų.

Tokią padėtį lemia dvi pagrindinės priežastys: valstybės narės neperkėlė arba netinkamai perkėlė į nacionalinę teisę direktyvas, kurios susijusios su kelių transportu, ir visiškai skirtingus sveikatos ir apsaugos reikalavimus taiko pagal darbo sutartį ir savarankiškai dirbantiems vairuotojams. Dabartinė padėtis, kai teisės aktai, reglamentuojantys darbo laiko organizavimą taikomi tik vairuotojams, dirbantiems pagal sutartį, o ne savarankiškai, iškreipia konkurenciją transporto sektoriuje. Daugėja vairuotojų, dirbančių fiktyviai, kuriems taikomi ne tokie griežti sveikatos ir apsaugos reikalavimai. Tai ne tik skatina nesąžiningą konkurenciją, bet ir kelia grėsmę pačių vairuotojų sveikatai ir eismo dalyvių saugumui. Europos Komisija turėtų kuo greičiau įtraukti į minėtų teisės aktų taikymo sritį savarankiškai dirbančius kelių transporto vairuotojus.

Tokiu būdu būtų galima įgyvendinti žymiai didesnę eismo saugumą keliuose, tinkamas sveikatos ir saugumo sąlygas vairuotojams ir įtvirtinti sąžiningą konkurenciją kelių transporto sektoriuje.

Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – (NL) Šis pasiūlymas yra bandymas rimtai įvertinti ankstesnius sprendimus siekiant įgyvendinti geresnes kontrolės priemones, geresnę informavimą, kuriant saugomas poilsio vietas greitkeliuose ir nuo 2009 m. kovo 23 d. atsisakant taikyti išimtį savarankiškai dirbantiems darbuotojams. Socialinių teisės aktų dėl kelių transporto perkėlimas į nacionalinę teisę ir jų įgyvendinimas beviltiškai atsilieka.

Nenurodytos keturios valstybės narės, kurios neįvykdė reikalavimų. Tai, kad jos nereguliuoja darbo, vairavimo ir poilsio laiko, nepadeda didinti kelių saugumo ir profesionalių vairuotojų gerovės. Mano partija – SP – pritaria tam, kad būtų imtasi priemonių šioje srityje, nors geresni pasiūlymai atmesti ankstesniuju balsavimu. Mes tai darome todėl, kad svarbu laikytis socialinių teisės aktų reikalavimų ir dėl to, kad ši direktyva privalo apimti ir savarankiškai dirbančius vairuotojus. Šioje direktyvoje numatomos priemonės prieš darbdavius, piktnaudžiaujančius savo padėtimi, ir verčiančius savo darbuotojus dirbti savarankiškai.

Vairuotojų, kurie netinkamai klasifikuojami kaip dirbantys savarankiškai, darbo sąlygos blogesnės, jie patys prisiima visą didžiulę verslo riziką. Konkurencija šiame sektoriuje labai didžiulė. Neužtenka tik kalbėti apie taisyklių laikymąsi, jos turi būti įgyvendintos praktiškai. Tik tuomet vairuotojams bus sudarytos sąlygos pakankamai užsidirbti ir turėti saugų pragyvenimo šaltinį.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Norėčiau, kad būtų įskaitytas ir mano balsas už Alejandro Cercaso pranešimą dėl socialinių teisės aktų, susijusių su kelių transportu, taikymo.

Europos Parlamentas turi pareikšti nuomonę šiuo svarbiu klausimu. Tik šitaip mes galėsime užtikrinti kelių saugumą, vairuotojų ir keleivių apsaugą ir sąžiningą konkurenciją bendroje Europos erdvėje.

Be to, aš pritariu mūsų kolegų iniciatyvai, kad būtina nustatyti aiškias taisykles ir stebėjimo procedūrą, kuri leistų tinkamai organizuoti šiame sektoriuje dirbančių asmenų darbo laiką.

Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Teisės aktai, kurios nagrinėja Alejandro Cercas, negali būti vienareikšmiškai vertinami. Aš manau, kad sunkvežimių vairuotojai ir visuomenė sutaria dėl to, kad didelės sunkiasvorės transporto priemonės negali būti vairuojamos žmonių, kurie negali tinkamai išsimiegoti. Šios srities veiklą būtina reglamentuoti taisyklėmis. Taip pat būtina suprasti, kad sunkvežimių vairuotojų streikas ant Oresundo tilto 2007 m. lapkričio mėn. nebuvo atsitiktinis. Taisyklės, kuriomis siekiama reguliuoti darbo laiką, nustatytos ES daugelyje šios profesijos sričių ir buvo kritikuotos daugelio darbdavių ir darbuotojų. Todėl geriau prašyti Komisijos atlikti teisės aktų taikymo ir priimtumo poveikio vertinimą, o ne griežčiau reikalauti jų įgyvendinimo. Šie teisės aktai reikalauja didelio lankstumo tam, kad juos būtų galima taikyti, tarkime, ir Rumunijoje, ir Danijoje. Todėl balsavimo metu aš susilaikiau.

Pranešimas: Ieke van den Burg ir Daniel Dăianu (A6-0359/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už mano kolegės iš Olandijos Ieke van den Burg ir kolegos iš Rumunijos Danielio Dăianu pranešimą savo iniciatyva, kuriame pateikiamos rekomendacijos Komisijai dėl būsimosios finansinės priežiūros struktūros.

Aš pritariu oficialiam prašymui Komisijai pateikti teisėkūros pasiūlymus tobulinant ES finansinių paslaugų reguliavimo sistemą ne tik dėl finansų krizės, bet ir todėl, kad negalima sukurti Europos vidaus rinkos, nesukūrus Europos finansų reguliavimo politikos. Tenka apgailestauti, kad pranešime Komisijos neprašoma taikyti Europos Bendrijų steigimo sutarties 105 straipsnio 6 dalies tvarką, kai Taryba gali vieningai sprendama skirti ECB konkrečius uždavinius, susijusius su rizikos ribojimu pagrįsta kredito ir kitų finansų įstaigų priežiūra.

Aš labai pritariu reglamentui, kuriuo stiprinamas ir nustatomas Lamfalussy 3 lygio komitetų (vertybiniais popieriais – CESR, draudimui ir pensijoms – CEIOPS ir bankams – CEBS) statusas ir atskaitomybė, suteikiant jiems jų įpareigojimus atitinkantį teisinį statusą.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) PSD (Portugalijos socialistų demokratų partijos) nariai pritaria šiam pranešimui, kuris tarptautinės finansų krizės sąlygomis atrodo ypač tinkamas. Būtina užtikrinti finansų stabilumą ir ilgalaikėje perspektyvoje nustatyti priemones sprendžiant sisteminės rizikos klausimus.

Visuotinės problemos reikalauja koordinuotų globalių sprendimų. Tarptautinis bendradarbiavimas itin svarbus siekiant atkurti ir stiprinti rinkų patikimumą.

Europos Sąjunga nėra išimtis, ir dabartinių problemų sprendimas priklauso ne nuo atskirų kiekvienos valstybės narės iniciatyvų, o suderintų veiksmų ES lygmeniu. Reikalinga didesnė sanglauda tarp ES valstybių narių.

Be skubių trumpalaikių priemonių būtina nedelsiant atlikti institucinę finansinės sistemos reformą, kuria siekiama stabilizuoti ekonomiką, skatinti ekonomikos augimą ir stiprinti arba tobulinti visa, kas yra susiję su finansinėmis naujovėmis.

Būtina užtikrinti didesnę skaidrumą ir geresnę informavimą turimų technologinių priemonių pagrindu. Tik šitaip įmanoma veiksmingiau naudotis gerąja patirtimi, produktais ir finansinėmis paslaugomis. Naujovės ir finansų rinkos užtikrina geresnę vartotojų apsaugą.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Šis Parlamentas tiki tuo, kad finansų rinkos yra naudingos, jų atsparumu ir savireguliacijos galimybėmis, ir būtent todėl europiniu ir galbūt visuotiniu lygmeniu šiuo metu joms taikomos tik minimalios taisyklės.

Vis dėlto dabartinė krizė rodo, kad yra kaip tik priešingai. Finansų rinkų paieška, globali Europos finansų sektoriaus integracija, laisvas kapitalo judėjimas, investicijos į visuotinę ekonomiką ir rinkos, kuriose veikia vis sudėtingesni ir vis labiau atitrūkę nuo ekonominės veiklos produktai mus nuvedė iki finansų bedugnės krašto. Nacionalinių valstybių sprendimai dabartinėmis sąlygomis užtikrina geriausią priebėgą ir didžiausią apsaugą.

Tariamai laisva tarptautinės konkurencijos sistema išnaudojo visas galimybes ir turėtų būti pakeista, pradedant pačia Europos Sąjunga, dėl kurios politikos ir ideologinių polinkių susidarė ši padėtis. Ji šiandien įrodė visišką savo bejėgiškumą, nes veiksmų ir atsakomybės imasi nacionalinės valstybės. Rytoj ji įrodys, kad yra žalinga, nes numato galimybę konkurencijos vardan taikyti sankcijas nacionalinėms apsaugos priemonėms.

Dabar yra tinkamas laikas atsisakyti tokios Europos.

Mairead McGuinness (PPE-DE), raštu. – Aš balsavau už šį pranešimą, atsižvelgiant į susidariusią finansinę padėtį ES ir kitose finansų rinkose.

Šis pranešimas svarbus, nes mums reikalingi veiksmingi reguliavimo ir priežiūros susitarimai, kuriais būtų siekiama tobulinti finansinių paslaugų rinkų stebėjimą.

Aš ypač dėliaugiuosi žodiniu pakeitimu, raginančiu sudaryti vienodas sąlygas užtikrinant ES piliečių indėlių apsaugą. Nesąžininga, kad vienu valstybių narių piliečiams užtikrinta didesnė indėlių apsauga – šis skirtumas įvairiose valstybėse narėse yra skirtingas, pradedant 20 000 EUR ir yra neribojamas Airijoje.

Aš taip pat pritariu tam, kad požiūris ES į finansų krizę turėtų būti labiau koordinuotas ir nacionaliniai skirtumai valstybėse narėse būtų kiek galima mažesni.

Aš norėčiau paraginti Airijos vyriausybę išsamiai informuoti apie bankų indėlių garantijų schemą ir atkreipti dėmesį į tai, kad ji dabar taikoma ir ne Airijos bankams, kurie laikosi ES konkurencijos taisyklių.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Aš balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos su rekomendacijomis Komisijai dėl Lamfalussy proceso tęsimo – būsimosios priežiūros struktūros.

Atsižvelgiant į krizę, turinčią įtakos rinkoms, itin svarbu taikyti naujas priemones reguliuojant finansines paslaugas Europos Sąjungoje. Ekonominis stabilumas yra vienas Sąjungos pagrindinių tikslų, todėl aš visiškai pritariu šiai iniciatyvai, kuria siekiama garantuoti mūsų piliečiams ramį, užtikrintą ateitį.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), raštu. – (PT) Europos Sąjungoje jaučiama pasitikėjimo krizė, kurią sukėlė krypties, skaidrumo, pirmavimo ir galios tarp Europos institucijų pasidalijimo trūkumas.

Sunku pasirinkti kryptį, nes niekas nežino, kaip šią krizę užbaigti.

Skaidrumo trūksta todėl, kad finansų rinkų veikimas nėra toks paprastas, kaip buvo manyta.

Tuo tarpu kai JAV formavo pragmatiską įvaizdį, įrodydama, kad ji ir toliau kontroliuoja padėtį, Europos būklė, atrodo, blogėja ir atrodo prieštaravimai.

Galios trūkumą rodo tai, kad kiekviena valstybė narė daro tai, ką nori. Be to, iki šiol nepateikti jokie indėlių garantijų skaičiai.

Jei valstybės narės, naudojančios bendrą valiutą, negali sukurti praktinių viršnacionalinės pagalbos mechanizmų, susidaro padėtis, kuri gali sužlugdyti ir patį eurą.

Ši nepaprastos visuotinės krizės padėtis reikalauja išskirtinių priemonių, kurios būtų įgyvendinamos visuotiniu mastu, ypač teikiamų skubos tvarka.

Ši pasitikėjimo krizė galėtų būti įveikta tik vykdant skubius ir suderintus veiksmus.

Europos Parlamentas atlieka savo darbą. Aš manau, kad Taryba įvertins padėtį, kurią šiuo metu galima pavadinti kritiška.

Peter Skinner (PSE), raštu. – Gali būti, kad dar neatėjo laikas sukurti vieningą centralizuotą instituciją Europos lygmeniu. Vis dėlto esama ženklų, kad šis mastymas (gerokai pralenkiantis laiką) yra pagrįstas. Aš tikiuosi, kad šių finansinių krizių sąlygomis ES ir toliau spręs su priežiūra susijusius trūkumus. Kolegialus vertinimas, pateiktas Mokumo 2 direktyvoje, yra pagrindinė kryptis ir gali būti vienas iš tarpinių sprendimų.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Gėda stebėti UKIP ir britų konservatorius, mėginusius atmesti žodinių pakeitimą, kuriuo siekiama apsaugoti indėlius dabartinėmis ekonomikos sąlygomis. Šie veiksmai nedaro jiems garbės.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Aš balsavau už Ieke van den Burg ir Danielio Dăianu pranešimą dėl Lamfalussy proceso tęsimo – būsimosios priežiūros struktūros.

Nėra abejonių, kad, atsižvelgiant į dabartinę finansų krizę, kurią sukėlė neatsakinga investavimo rizika ir kiti bankų veiksmai Jungtinėse Valstijose, būtina skubiai reformuoti finansinių rinkų reguliavimo ir priežiūros sistemą. Vis dėlto dėl krizės ES finansų sistemoje koordinuota ES politika negali tinkamai veikti be Lisabonos sutarties. Būtina ratifikuoti sutartį tam, kad Europos Sąjungos institucijos būtų tinkamai atstovaujamos tarptautinėse finansų struktūrose.

Rinkos integracija yra teigiamas reiškinys, tačiau, deja, tinkama finansų priežiūra nuo jos atsilieka. Aš manau, kad būtina kiek galint greičiau išsamiai atnaujinti priežiūrą, prieš tai persvarsčius Europos Sąjungos reguliavimo ir priežiūros sistemą.

Būtina užtikrinti piliečiams, investuotojams ir priežiūros institucijoms reikalingą skaidrumą. Šiuo požiūriu reikėtų įsteigti patarėjų grupę, parengti ilgalaikę priežiūros viziją ir veiksmų programą arba ilgalaikės reformos veiksmų planą.

Aš pritariu nuomonei, kad būtina sukurti nuoseklesnes ir veiksmingesnes teises priemones Sąjungoje, siekiant ateityje sušvelninti krizių riziką.

Pranešimas: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš balsavau už savo gerbiamojo kolegos ir draugo iš Slovėnijos Alojzo Peterle pranešimą savo iniciatyva dėl Europos Komisijos baltosios knygos „Kartu sveikatos labui, 2008-2013 m. ES strateginis požiūris“. Anot pasaulio sveikatos organizacijos (PSO), lėtinės ligos, insultai ir širdies ligos lenkia infekcinius susirgimus. Todėl būtina taikyti griežtesnes priemones prevencijos srityje, plačiau naudojant sveikatos poveikio vertinimus.

Vienas iš prioritetų – kova su vaistų padirbinėjimu. Tenka apgailestauti, kad Komisija išsamiai neišnagrinėjo klausimų, su kuriais susiduria sveikatos apsaugos darbuotojai, atsakingi už sveikatos politiką. Aš sutinku su pranešėju, kad vienas iš prioritetinių sveikatos sektoriaus tikslų turėtų būti sveikatos apsaugos skirtumų šalinimas ir sveikatos paslaugų prieinamumo didinimas. Aš pritariu šiuolaikiniam požiūriui teikti sveikatos paslaugas mažiausiai apsaugotoms visuomenės grupėms ir integruotą socialinių ir sveikatos politikos priemonių taikymui.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už A. Peterles pranešimą dėl sveikatos strategijos 2008–2013 m., nes manau, kad žmogaus sveikatos apsauga visą gyvenimą turėtų būti ES prioritetas.

Norėčiau dar kartą pakartoti šiame pranešime pateiktas rekomendacijas, ypač dėl pasiūlymų, kuriuos aš pateikiau. Juose pabrėžiama prevencijos planų ir sveikos gyvensenos bei stebėsenos programų reikšmė ES, supaprastinant ankstyvą ligų nustatymą ir jų gydymą ir šitaip mažinant su tuo susijusį mirtingumą ir sergamumą.

Norėčiau taip pat pabrėžti poreikį tobulinti sveikatos apsaugos sistemą ir pagalbą, teikiamą piliečiams, atsižvelgiant į vis didesnę lėtinių ligų paplitimą ir Europos visuomenės senėjimą.

Genowefa Grabowska (PSE), raštu. – (PL) Aš visiškai pritariu A. Peterles pranešimui. Manau, kad reikėtų tęsti Slovėnijos pirmininkavimo Tarybai prioritetus. Pirmininkaujant Slovėnijai sveikatos apsaugai buvo teikiamas prioritetas, ir tai yra visiškai suprantama, nes sveikata yra didžiausia vertybė, duota žmogui. Deja, europinės tendencijos kelia nerimą. Vis dažniau sergama vėžiu ir cukriniu diabetu, širdies ir kraujagyslių

ligomis ir nutukimu. Be to, kyla naujų iššūkių, susijusių su visuomenės senėjimu, klimato kaita, globalizacija ir net terorizmu, kyla biologinio terorizmo pavojus.

Vis dėlto valstybių narių sveikatos apsaugos sistemos labai skiriasi. Tai ypač teisinga, kalbant apie sveikatos apsaugą, prevenciją, tam tikrų ligų diagnozavimą ir veiksmingą gydymą. Įvairiose valstybėse narėse gyvenančių europiečių gyvenimo trukmė yra skirtinga. Atlikti Europos sveikatos tyrimai leidžia daryti liūdną išvadą, kad, tam tikru požiūriu, geležinė uždanga išlieka. Ji aiškiai brėžiama sveikatos sektoriuje.

Norint pakeisti padėtį, būtina tobulinti bendradarbiavimą šioje srityje. Mūsų veiksmai turėtų būti efektyvesni, išnaudojant visą vadinamąjį Europos medicinos potencialą. Aš pritariu pranešėjo raginimui skirti didesnes investicijas sveikatos apsaugos sistemoms. Manau, kad lėšos, investuotos į sveikatos apsaugą, neturėtų būti laikomos išlaidomis. Atvirkščiai, jos turėtų būti laikomos investicijomis į žmogiškąjį kapitalą. Piliečių sveikata ES – tai vienas pagrindinių socialinių ir politinių veiksnių, nuo kurių priklauso Sąjungos ateitis.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Aš balsavau už A. Peterles pranešimą dėl ES sveikatos strategijos. Pranešime teigiama, kad sveikatos apsauga yra valstybių narių reikalas, ir aš tvirtai tikiu, kad taip bus ir ateityje. Vis dėlto ir šiame Parlamente, ir pačioje ES yra veikėjų, kurie mano, kad sveikatos apsauga turėtų būti visiškai atvira laisvos rinkos svyravimams, tačiau nepritariu siūlymams. Tačiau ES turėtų vaidinti svarbų vaidmenį keičiantis informacija ir skatinant sveiką gyvenseną. Komisija turėtų pateikti konkrečius pasiūlymus dėl veiksmų Europos mastu skatinant sveikatos apsaugą ir išsaugoti atskirų valstybių narių teisę pačioms priimti sprendimus teikiant sveikatos paslaugas.

Ona Juknevičienė (ALDE), raštu. – (LT) Galimybė naudotis sveikatos priežiūra yra visų Europos Sąjungos (ES) piliečių teisė, o vienodų galimybių užtikrinimas visiems teikiant aukštos kokybės medicinos paslaugas yra pagrindinis valstybių narių institucijų uždavinys.

Aš teigiamai vertinu šį pranešimą ir manau, kad jame kalbama apie pačias opiausias sveikatos priežiūros problemas. Neabejotina, kad Bendrija ir valstybės narės turi skirti didesnę dėmesį ilgalaikiai sveikatos priežiūrai. Tai ypač aktualu vyresnio amžiaus ir fizinę ar dvasinę negalią turintiems žmonėms ir sveikatos priežiūros paslaugoms, teikiamoms namuose.

Trūkstant slaugos darbuotojų ir atsižvelgiant į jų paslaugų reikšmę, svarbu ne tik gerinti jų darbo sąlygas, bet ir užtikrinti mokymo įstaigų aukštos kokybės slaugytojų rengimą. Valstybės narės turėtų atsižvelgti į Europos Parlamento (EP) raginimą užtikrinant pacientams galimybę gauti net ir labai brangius, tačiau jiems gyvybiškai svarbius vaistus. Taip būtų užtikrinta visuotinė gyventojų teisė į sveikatą.

Valstybės narės privalo nedelsiant įgyvendinti ES sveikatos priežiūros strategiją. Tai paskatintų ir palengvintų sąlygas teikti tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas, leistų sveikatos priežiūros specialistams ir pacientams keliauti iš vienos šalies į kitą, sustiprinti viešųjų ir privačių įstaigų bendradarbiavimą. Svarbiausia, kad įgyvendinus ES sveikatos priežiūros strategiją, žmonės gautų kokybiškas medicinos paslaugas visoje Bendrijoje.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), raštu. – (SK) Šiuo metu skirtumai tarp sveikatos apsaugos sistemų atskirose ES valstybėse narėse yra labai dideli. „Eurostato“ duomenimis, būsimo moterų gyvenimo trukmė įvairiose ES šalyse skiriasi 9 metais, vyrų – 13 metų, o naujagimių mirštamumo rodiklis svyruoja šešis kartus. Atsižvelgiant į tai, aš labai džiaugiuosi, kad A. Peterles pranešime nurodoma, kad šiuos skirtumus būtina mažinti. Kadangi iki 40 proc. ligų lemia nesveika gyvensena, o ankstyvas ligų diagnozavimas leidžia išvengti iki trečdaliao vėžio atvejų, manau, kad pastabos apie prevencijos reikšmę ypač svarbios.

Aš sutinku, kad būtina didinti ligų prevencijai skiriamas lėšas, nes jos šiuo metu sudaro vos 3 proc. bet kurio sveikatos biudžeto. Išlaidas sveikatos apsaugai galima sumažinti didinant visuomenės informavimą apie prevencijos reikšmę ir sveiką gyvenseną, nes išvengti ligų pigiau negu jas gydyti. Aš esu tvirtai įsitikinęs, kad būtina didinti pastangas stiprinant sveikatos apsaugą, ir Komisijos baltoji knyga bei 2007 m. gruodžio mėn. Tarybos išvados suteiktų tam tinkamą pagrindą.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Vokietijoje kasmet dėl nemokumo uždaro ma nuo 20 iki 30 klinikų. Taip atsitinka dėl ieškinių, kuriais reikalaujama atlyginti žalą dėl tariamai pernelyg brangių vaistų skyrimo, kyla pavojus, kad atskirų šalies dalių aprūpinimas medicinos paslaugomis bus nepakankamas. Tai tik vienas pastaraisiais metais nepagalvotai vykdomų sveikatos politikos priemonių rezultatų. Kitose Europos vietose padėtis ne geresnė. Tai susiję ne tik su sveikatos apsaugos finansavimo sunkumais: gydytojai ir slaugos darbuotojai priversti vis daugiau laiko skirti biurokratinių reikalavimų, o ne tiesioginių pareigų vykdymui.

Būtina peržiūrėti padėtį ES mastu. Pavyzdžiui, būtina nustatyti strategijos priemonės, užtikrinančias pakankamą gydytojų pasiūlą ir tobulinti geriausios patirties mainus. Vis dėlto būtina spręsti esminius klausimus, pavyzdžiui, mažėjantis gimstamumas tarp europiečių, numatant atitinkamas lengvatas. Taip pat reikalingi nauji sveikatos gyvensenos metodai. Prevencija tėra tik viena sveikatos apsaugos „dėlionės“ detalė. Todėl balsuojant dėl pranešimo aš susilaikiau.

Zita Pleštinská (PPE-DE), raštu. – (SK) Sveikata – viena didžiausių vertybių žmogaus gyvenime. Todėl aš pritariu Komisijos sveikatos strategijai „Kartu sveikatos labui, 2008–2013 m. ES strateginis požiūris“. Aš balsavau už Alojzo Peterles pranešimą, kuriuo daugiausia dėmesio skiriama trims pagrindinėms savyboms: bendradarbiavimui, skirtumams ir prevencijai.

Nors, vadovaujantis solidarumo principu, sveikatos apsauga yra išskirtinė valstybių narių kompetencija, nėra jokių kliūčių bendradarbiavimo pagrindu suteikti sveikatos apsaugai europinę prasmę. Valstybėms narėms gali būti naudingi technologijų mainai keičiantis geriausia patirtimi. Jei vienoje ES valstybėje narėje pacientai sėkmingai gydomi nuo vėžio, piliečiai įvairiuose ES kampeliuose turi turėti vienodas galimybes tuo pasinaudoti.

Sveikatos skirtumų esama ir tarp valstybių narių, ir pačiose valstybėse narėse. Mirtingumas nuo vėžio naujosiose ir senosiose valstybėse narėse skiriasi tiek, kad galima kalbėti apie „geležinę uždangą sveikatos sistemoje“. Būtinai strateginis lūžis ligų prevencijos srityje. Todėl reikėtų pradėti nuo ilgalaikių prevencinių priemonių planavimo.

Vėžio mokslinių tyrimų investicijos Europoje sudaro penktadalį tų lėšų, kurios skiriamos JAV. Į sveikatą būtina investuoti žymiai daugiau negu iki šiol, įtraukiant šiuos klausimus į įvairaus lygmens politikos priemones.

Rovana Plumb (PSE), raštu – (RO) Aš balsavau už šį pranešimą įsitikinusi, kad šių rekomendacijų įgyvendinimas padidintų gyvenimo trukmę Europos Sąjungoje ir leistų siekti Lisabonos ekonomikos augimo tikslų.

Pranešime pabrėžiamas svarbus ryšys tarp netinkamo Bendrijos aplinkos įstatymų taikymo ir neigiamų pasekmių piliečių gyvenimo kokybei.

Klimato kaitos poveikio gyventojų sveikatai mažinimas turi būti palaikomas aktyviomis politikos priemonėmis, kuriomis siekiama prisitaikyti prie klimato kaitos. Šiuo požiūriu vienas pavyzdžių gali būti sukūrimas metodų, kurie leistų nustatyti galimus sveikatos sutrikimus, lemiamus klimato kaitos pokyčių, ir jų išvengti, taip pat atsižvelgti ir į socialines ir ekonomines sąlygas.

Būtina stiprinti pastangas, kuriomis iki 2020 m. būtų galima pasiekti 2005 m. Komisijos pasiūlytą tikslą – 40 proc. sumažinti mirčių dėl oro taršos skaičių. Atlikti tyrimai rodo, kad dvi iš penkių mirčių pasaulyje yra tiesiogiai arba netiesiogiai susijusios su aplinkos veiksniais.

Aš sveikinu pranešėją.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Baltojoje knygoje dėl sveikatos Europos Sąjungoje keliama daug Europai svarbių klausimų, ypač dėl keistinių dalykų, kaip mūsų visuomenė turėtų veikti ateityje. Todėl aš sutinku su A. Peterle, kai atkreipiamas dėmesys į aspektus, susijusius su tokiais iššūkiais: visuomenės senėjimas, klimato kaita, globalizacija ir mobilumas. Tai būtų pagrindas naujoms politikos priemonėms, nes būtent jos lemia socialinius ir ekonominius pokyčius. Derėtų tinkamai įvertinti širdies ir kraujagyslių ligų, diabeto, nutukimo ir vėžio paplitimą. Todėl vis svarbesnė yra prevencinių politikos priemonių ir bendros sistemos reikšmė, atsižvelgiant į padėtį visose 27 valstybėse narėse ir į esamus skirtumus tarp socialinių grupių ir valstybių narių, įgyvendinant įvairiuose sveikatos sektoriuose veiksmingą sveikatos politikos plėtrą skatinančias politikos priemones.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš balsavau už A. Peterles pranešimą dėl išpareigojimų ir požiūrio į sveikatą ES.

Svarstomas klausimas itin svarbus atsižvelgiant į naujus sveikatos iššūkius Europos Sąjungoje. Dėl šios priežasties būtina įgyvendinti bendrą požiūrį ir užtikrinti Europos piliečių tinkamą jų sveikatos apsaugą. Be to, aš pritariu mūsų kolegų iniciatyvai, kadangi šiuo pranešimu atkreipiamas dėmesys į sveikatos reikšmę, kuri ne visuomet reiškia tik ligos arba negalios nebuvimą.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Sveikatos politikos patirties mainų koordinavimas ES mastu yra svarbus užtikrinant ES piliečiams aukščiausius gydymo ir sveikatos apsaugos standartus.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Aš balsavau už pranešimą „Kartu sveikatos labui, 2008–2013 m. ES strateginis požiūris“. Ši strategija yra atsakas į Europos Komisijos baltąją knygą dėl sveikatos politikos 2008–2013 m. Pagrindinės baltosios knygos nuostatos apima sveikos gyvensenos skatinimą ir kliūčių, teikiant sveikatos paslaugas ES valstybėse narėse, šalinimą. Taip pat svarstomi piliečių sveikatos apsaugos, suderintų sveikatos apsaugos sistemų ir naujų technologijų šioje srityje klausimai. Aš manau, kad sveikatos strategija turėtų būti siekiama pabrėžti ligų prevenciją ir ankstyvą jų gydymą.

Pastaruoju metu sveikatos srityje akivaizdžios tam tikros nerimą keliančios tendencijos. Vis dažniau sergama vėžiu, cukriniu diabetu, širdies ir kraujagyslių ligomis. Tačiau tik 3 proc. sveikatos apsaugos biudžeto skirta prevencijai, nors žinoma, kad prevencija yra visuomet geriau už gydymą.

Kovą su šiuolaikinės civilizacijos ligomis galima laimėti tik užtikrinus mūsų piliečiams tinkamą sveikatos apsaugą ir gydymą. Be to, būtina įveikti nelygybę užtikrinant sveikatos paslaugas atskiroms socialinėms gyventojų grupėms ir mažinti sveikatos apsaugos skirtumus tarp valstybių narių. Taip pat labai svarbios pastangos užtikrinti sveikatą ir saugumą darbo vietoje. Be to, būtina veikti kartu geriau pritaikant sveikatos apsaugą pacientų poreikiams.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Būtina spręsti ES visuomenės sveikatos ir jos komercializavimo klausimus. Šiuo metu kapitalistų pelnas didinamas visuomenės struktūrų, apsiribojančių didelių išlaidų sektoriais, kurie privatiems operatoriams nepelningi, sąskaita.

ES vyrauja požiūris, kad sveikatos apsauga siekiama didinti darbuotojų produktyvumą ir mažinti socialines išlaidas. Šiame sektoriuje sprendimų galia priklauso valstybėms narėms, vadovaujantis privataus verslo kriterijais, skatinant įmonių verslumą ir pažeidžiant pagrindines žmogaus teises į sveikatą ir gyvenimą. Sveikata ES naudojama kaip pretekstas skatinti ekspansinius, imperinius planus, susiejant sveikatos paslaugas su GASP, tarptautine prekyba ir santykiais su trečiosiomis šalimis.

Bendrijos sveikatos paslaugų sistema ir naujovės sveikatos apsaugos sistemose bei Europos kokybės centrų kūrimas ir kitos siūlomos priemonės yra tik pirmasis žingsnis sutelkiant sveikatos apsaugos paslaugas kelių didžiausių tarptautinių bendrovių rankose. Jos paprastai bendradarbiauja su privačiomis draudimo bendrovėmis, kurios nustato – paprastai diskriminaciniu klasiniu požiūriu, – kokias paslaugas reikėtų teikti.

Mes balsuojame prieš, nes solidarizuojamės su darbuotojų kova prieš sveikatos sektoriaus komercializavimą ir privatizavimą. Mes pritariame kovai už laisvą viešąjį sveikatos sektorių, kuris leistų teikti aukštos kokybės paslaugas, atitinkančias eilinių šeimų poreikius.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), raštu. – (PL) Aš pritariu tam, kad būtų priimtas pranešimas dėl Europos Sąjungos sveikatos apsaugos strategijos 2008–2013 m. Susirgimų prevencijai sveikatos apsaugos biudžetuose skirta pernelyg mažai lėšų. Jos sudaro vos 3 proc.

Vis didesnę susirūpinimą kelia civilizacijos ligos. Tai – vėžys, širdies ir kraujagyslių susirgimai ir diabetas. Šias ligas paprastai lemia blogi mitybos įpročiai ir nesveika gyvensena. Prevencija, taip pat ir per informavimo kampanijas, sveikatos apsaugos paslaugų biudžetui kainuoja mažiau.

Kitas klausimas susijęs su gydymo sąlygomis. Jos Europos Sąjungos teritorijoje yra labai skirtingos, pradedant labai aukštais standartais vadinamosiose senosiose Europos Sąjungos šalyse ir baigiant gerokai žemesniais pastaruoju metu įstojusiose į ES valstybėse narėse. Tai rodo, pavyzdžiui, dideli kūdikių mirtingumo bei vyrų ir moterų gyvenimo trukmės skirtumai.

Europos Sąjunga turėtų imtis veiksmų ir užtikrinti vienodas gydymo sąlygas visose valstybėse narėse. Sveikatos apsaugos politika Europos Sąjungoje turėtų būti laikoma prioritete.

11. Balsavimo pataisymai ir ketinimai: žr. protokolą

12. Tarybos bendrųjų pozicijų perdavimas: žr. protokolą

13. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų: žr. protokolą

---

14. Posėdžio metu priimtų tekstų perdavimas: žr. protokolą

15. Būsimų posėdžių datos: žr. protokolą

16. Sesijos atidėjimas

Pirmininkas. - Skelbiu Europos Parlamento sesijos darbo pertrauką.

(Posėdis baigtas 12.05 val.)